

Universitätsbibliothek Wuppertal

Handlexikon zu Cicero

Merguet, Hugo

Leipzig, 1905

O

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2871)

nullum crimen, nullum iudicium, nulla suspicio; Sulla 20.

nuto, schwänfen: dico ipsum Epicurum nescire et in eo nutare; fin II 6. mihi etiam Democritus, vir magnus in primis, nutare videtur in natura deorum; nat I 120.

nutricor, nähren: omnia sicut membra et partes suas (mundus) nutricatur et continet; nat II 86.

nutricula, Amme: I. cum Gellius, nutricula seditiosorum omnium, testimonium diceret; Vatin 4. — II. ut haberent reliquorum nutriculas praediorum; Phil XI 12.

nutrimentum, Nahrung: educata huius (generis) nutrimentis eloquentia; orat 42.

nutrix, Amme, Ernährerin: I. 1. qui omnia minima mansa ut nutrices infantibus pueris in os inserant; de or II 162. — 2. est illa quasi nutrix eius oratoris, quem informare volumus; orat 37. — II. ille M. Cato Sapiens cellam penariam rei publicae nostrae, nutricem plebis Romanae Siciliam nominabat; Ver II 5. — III. ut paene cum lacte nutricis errorem suxisse videamur; Tusc III 2.

nutus, Neigung, Schwerkraft, Wirt, Wille,

Befehl: I. an mihi nutus tuus non faceret fidem? A VII 8, 1. nutus tuus potest hominem summo loco natum incolumem in civitate retinere; ep XI 22, 2. — II. 1. tot civitates unius hominis nutum intuentur; Q fr I 1, 22. interfecto rege regios omnes nutus tuemur; ep XII 1, 1. — 2. totum me ad eius viri voluntatem nutumque converterem; ep III 10, 10. — III. 1. terra solida et globosa et undique ipsa in sese nutibus suis conglobata; nat II 98. nec dubitat, quin ego a te nutu hoc consequi possem, etiam si aedificaturus esses; ep XIII 1, 5. docemur auctoritate nutuque legum domitas habere libidines; de or I 194. ut nutu Iovis optimi maximi factum esse videatur; Catil III 21. sive aliae (atomi) declinabunt, aliae suo nutu recte ferentur; fin I 20. cum (populus) regeretur unius nutu ac modo; rep I 43. ut ea (terra) sua vi nutuque teneatur; de or III 178. is non accurata quadam orationis copia, sed nutu atque verbo libertinos in urbanas tribus transtulit; de or I 38. — 2. ad eorum arbitrium et nutum totos se fingunt et accommodant; orat 24. vgl. II, 2. ut audeant dicere: „tunc contra Caesaris natum?“ A XIV 10, 1.

nux, Nuß: „si nucem fregisset“; de or II 266. „tamquam nudus nuces legeret“; de or II 265.

O, ach! o! I. o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil XIII 37. — II. o Q. Catule, tantumne te fefellit, cum . . .? dom 113. ferremus o Quinte frater! leg III 26. o mi Furni, quam tu tuam causam non nosti! ep X 26, 2. unde tandem appares, o Socrate? fr F II 2. o fortunate adulescens, qui tuae virtutis Homerum praekonem inveneris! Arch 24. o di immortales! Sulla 40. o vitae philosophia dux, o virtutis indagatrix expultrixque vitiorum! Tusc V 5. o nomen dulce libertatis! o ius eximium nostrae civitatis! o lex Porcia legesque Semproniae! o graviter desiderata et aliquando reddita plebi Romanae tribunicia potestas! Ver V 163. o immoderata mulier, sciens tu aurum ad facinus dedisti! Cael 53. o Nonae illae Decembres, quae me consule fuistis! Flac 102. o nox illa, quam iste est dies consecutus! Flac 103. — III. o me perditum, o adflictum! ep XIV 4, 3. f. medicum. o Academiam volaticam et sui similem! A XIII 25, 3. o expectatas mihi tuas litteras! o gratum adventum! o constantiam promissi et fidem miram! o navigationem amandam! A IV 19 (17), 1. o magnam artem! Bru 204. o incredibilem audaciam! o impudentiam praedicandam! Phil II 4. o copias desperatas! A IX 18, 2. o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Phil III 27. o diem nobis optatum! de or I 136. o hominem nequam! A IV 13, 2. o medicum suavem meque docilem ad hanc disciplinam! ep VII 20, 3. o multas et graves offensiones! A XI 7, 3. o rem miseram et incredibilem! A VII 21, 1. o generosam, inquit, stirpem et in istam domum multorum insitam sapientiam! Bru 213. — IV. o caenum, o portentum, o scelus! dom 47. o praeclarum et commemorandum iudicium! o severum edictum! o tutum perfugium aratorum! Ver III 28. o factum male de Alexione! A XV 1, 1. o tempore, o mores! Catil I 2. o praeclarum munus deorum! nat III 73. o poema tenerum et moratum atque molle! div I 66. o spectaculum illud non modo hominibus, sed undis ipsis et litoribus luctuosum, cedere e patria servatorem eius! Phil X 8. tempora f. mores.

ob, gegen nach — hin, vor, wegen, um — willen: I. qui (ignis) est ob os offusus; Tim 49. nullo posito ob oculos simulacro earum rerum; Tim 37.

mors ob oculos saepe versata est: Rab Post 39. — II. si mundus globosus est ob eamque causam omnes eius partes undique aequabiles continentur; nat II 116. cum mulier nobilis ob illam iniuriam sese ipsa morte multavisset; rep II 46. ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos; Ver V 36. accepta pecunia a Dyrachinis ob necem hospitis tui Platoris; Piso 83. illud caeleste et divinum ob eamque rem aeternum sit necesse est; Tusc I 66. ob eam rem ipsam (Nasicam) magnum et clarum fuisse; of I 109. quam ob rem a vobis haec postulo; Cluent 6. quam ob rem celebratote illos dies; Catil III 23. hoc tu quam ob rem non fecisti? quam ob rem ita pirata iste occultatus est, quasi . . .? quam ob rem supplicium non sumpsisti? Ver V 67. tu dic, quam ob rem, cum vellet accedere, non accesserit; Caecin 48. pro meis ob rem publicam susceptis laboribus; ep XV 6, 2. nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse; fr F V 95. nummum ob sepulturam datum nemini; Ver V 135. sollicitudinem: f. laborem. cum severitas eorum (morum) ob alia vitia cecidisset; leg II 38. — III. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; Ver II 119. qui ob innocentem condemnandum pecuniam acceperint; Cluent 129. ita aperte cepit pecunias ob rem iudicandam, ut . . .; fin II 54.

obaeratus, verschuldet: quod obaeratos pecunia sua liberavisset; rep II 38.

obdormisco, einschlafen: I. quid melius quam in mediis vitae laboribus obdormiscere? Tusc I 117. — II. Endymion ut nescio quando in Latmo obdormivit, nondum est experrectus; Tusc I 92.

obduco, vorziehen, überziehen, verhüllen, bedecken, vorziehen, zugeben, einziehen, trinken: ut mihi videatur non esse ἀδύνατον Curium obducere; A I 1, 2. pluma alias (animantes), alias squama videmus obductas; nat II 121. ipse labor quasi callum quoddam obducit dolori; Tusc II 36. ne reficere obductam iam rei publicae cicatricem videret; agr III 3. obdixi posterum diem; A XVI 6, 1. (vocis genus) sine commiseratione grave quoddam et uno pressu ac sono obductum; de or III 219. posteaquam Arcesilas conatus est clarissimis

rebus tenebras obducere; Ac II 16. qui (Theramenes) cum venenum ut sitiens obduxisset; Tusc I 96.

obductio, Berührung; carnifex et obductio capitis et nomen ipsum crucis absit non modo a corpore civium Romanorum, sed etiam a cogitatione, oculis, auribus; Rabir 16.

obduresco, unempfindlich werden: equidem sic iam obdurni, ut . . .; ep XII 18, 2. iam ad ista obdurnimus; A XIII 2 (1). alii (amici) nescio quo pacto obdurnerunt; ep V 15, 2. nisi diuturna desperatione rerum obdurnisset animus ad dolorem novum; ep II 16, 1. nescio quo modo iam usu obdurnaret civitatis incredibilis patientia; Milo 76.

obduro, ausbrennen: obduretur hoc triduum; A XII 3, 1.

obeo, untergehen, sterben, sich unterziehen, übernehmen, wahrnehmen, durchgehen, antreten, besuchen, bereisen: I. ea unde generata, quo modo obitura (sint); leg I 61. »haec (Cassiepia) obit inclinata«; fr H IV, a, 700. quis in reliquis orientis aut obeuntis solis ultimis partibus tuum nomen audiet? rep VI 22. — II. multi clarissimi viri annum petitionis suae non obierunt; ep X 25, 2. nolite exspectare, dum omnes obeam oratione mea civitates; Ver II 125. (Octavianus) cogitat reliquas colonias obire; A XVI 8, 1. obieris Quinti fratris comitia; A I 4, 1. diem edicti obire neglexit; Phil III 20. cui nostrum [non] licet fundos nostros obire? de or I 249. iudicia privata magnarum rerum obire; de or I 173. legationibus flagitiose obitis; Font 34. si (Pompeius) mortem tum obisset; Tusc I 86. quo tempore ceteri praetores obire provinciam consuerunt; Ver V 80. ut nostras villas obire et mecum simul lecticula concursare possis; ep VII 1, 5. vadimonium mihi non obiit quidam socius et adfinis meus; Quinct 54.

obicio, entgegenwerfen, entgegenstellen, preisgeben, aussetzen, vorhalten, darbieten, vorwerfen: I. ut ipse accusator obicit; Sex Rose 39. — II. 1. de Cispio mihi igitur obicies? Planc 75. — 2. in qua (oratione Cato) obiecti ut probrum M. Nobilioris, quod is in provinciam poetas duxisset; Tusc I 3. — 3. surgit pulchellus puer, obicit mihi me ad Baias fuisse; A I 16, 10. — III. quod ad omnes casus subitorum periculorum magis obiecti omnes, quam si abessemus; ep VI 4, 3. quod a te mihi obiectum est; Phil II 32. Sex Roscio temporis illius acerbitatem iniquitatemque obiciet? Sex Rose 81. maximo aggere obiecto; rep II 11. obiecta est Asia; Muren 11. ego meum saepe corpus et vitam obiecti armis inimicorum tuorum; Milo 100. a C. Macro obiectum esse crimen id C. Rabirio; Rabir 7. ut nullum probrum, nullum facinus, nulla turpitudine ab accusatore obiceretur; Font 37. nullam tibi obicio fortunam; Ver V 131. cum mihi furta, libidines, largitiones obiciuntur; dom 93. iniquitatem: f. acerbitatem. probrum: f. facinus. II. 2. quibus ego rebus obiectis multa mecum ipse reputavi; sen 32. cum aliqua species utilitatis obiecta est, commoveri necesse est; of III 35. hoc tempus omne post consulatum obiecimus [iis] fluctibus, qui in nosmet ipsos redundarent; de or I 3. turpitudinem: f. facinus. visum est tale obiectum dormienti, ut . . .; div II 143. vitam: f. corpus.

obiecto, vorrücken, vorwerfen: mihi lacrimulam Cispiani iudicii obiectas; Planc 76. quodsi probrum mihi nullum obiectas; dom 76.

obiectus, Entgegenstellen: eadem obiectu suo umbram noctemque efficiat; rep IV 1.

obitus, Untergang, Tod, Vernichtung: I. soli ex animantibus nos astrorum ortus, obitus cursusque cognovimus; nat II 153. signorum ortus obitusque perdiscere; fat 17. »serius haec obitus terrae visit Equi vis«; fr H IV, a, 291. — II. 1. (possent) aestus maritimi fretorumque angustiae ortu aut

obitu lunae commoveri? nat II 19. — 2. qui dies post obitum occasumque vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34.

obiurgatio, Tadel, Verweis: I. habenda ratio est, ut obiurgatio contumelia careat; Lael 89. etiam est obiurgatio; de or III 205. deliciarum obiurgatio fuit longa; Cael 27. meae obiurgationes fuerunt amoris plenissimae; Q fr I 2, 13. quod acerbitatis habet obiurgatio; of I 137. obiurgationes etiam non numquam incidunt necessariae; of I 136. — II. tum obiurgatio (opponitur), si est auctoritas; tum admonitio quasi lenior obiurgatio; de or II 339. nunc reprimam susceptam obiurgationem; A IV 16, 7. — III. ut potius relevares me quam ut castigazione aut obiurgatione dignum putares; A III 10, 3.

obiurgator, Tadler: I. non modo accusator, sed ne obiurgator quidem ferendus est is, qui, quod in altero vitium reprehendit, in eo ipso deprehenditur; Ver III 4. — II. ut obiurgatores suos convinceret; div I 111. deprehendo, fero: f. I. qua quidem in causa benivolos obiurgatores placare possumus; nat I 5.

obiurgatorius, scheltend: una cum illius (Bruti epistula) obiurgatoria tibi meam quoque misi; A XIII 6, 3.

obiurgo, tadeln, schelten: I. ut obiurget aliquando; orat 138. — II. in quo te obiurgem; ep III 8, 6. quod me tam saepe et tam vehementer obiurgas; A III 10, 2. me obiurgavit vetere proverbio; A VI 5, 2. vgl. III, 2. et monendi amici saepe sunt || sunt saepe, al. || et obiurgandi; Lael 88. obiurgavi senatum, ut mihi visus sum, summa cum auctoritate; A I 17, 8. — III. 1. cum te ipsum obiurgabam, quod ministratorem peteres, non adversarium; de or II 305. in quo cum obiurgarer, quod nimio gaudio paene desperem; ep II 9, 2. — 2. qua (epistula) me obiurgas et rogas, ut sim firmitior; A III 15, 1.

oblanguesco, ermatten: litterulae meae sive nostrae tui desiderio oblanguerunt, hac tamen epistula oculos paulum sustulerunt; ep XVI 10, 2.

oblectamentum, Unterhaltung: ut illi haberent haec oblectamenta et solacia servitutis; Ver IV 134. ut meae senectutis requiem || requietem || oblectamentumque noscatis; Cato 52. possum persequi permulta oblectamenta rerum rusticarum; Cato 55.

oblectatio, Genuß, Lust: I. quae ista potest esse oblectatio deo? quae si esset, non ea tam diu carere potuisset; nat I 22. — II. 1. indagatio ipsa rerum habet oblectationem; Ac II 127. auribus oblectatio magna parva est temperata varietate sonorum; Tusc I 62. in quibus (artibus) non utilitas quaeritur necessaria, sed animi libera quaedam oblectatio; de or I 118. — 2. careo: f. I. — III. in eadem (amicitia Scipionis mihi) requies plena oblectationis fuit; Lael 103. — IV. alterius mens rationibus agitandis exquirendisque alebatur cum oblectatione sollertiae; Tusc V 66.

oblecto, unterhalten, ergötzen, erfreuen: cum iis me oblecto, qui res gestas aut orationes scripserunt suas; de or II 61. quod in communibus miseriis hac tamen oblectabar specula; ep II 16, 5. ut quam diutissime te iucunda opinione oblectarem; Q fr I 1, 1. oblecta te cum Cicerone nostro quam bellissime; Q fr II 11 (13), 4. spes quaedam me oblectabat fore ut aliquid conveniret; A IX 10, 3. enumeratio exemplorum, non ut animum malivolorum oblectet, adfertur, sed ut . . .; Tusc III 60. haec studia senectutem oblectant; Arch 16. ne illa (virtus) se multis solaciis oblectat; rep III 40.

oblido, zudrücken: ut illi aniculae collum digitalis duobus obluderet; Scaur 10.

obligo, binden, hindern, belegen, belasten, verbinden, verpflichten, verpflichten: I. num is, qui

mancipio dedit, ob eam rem se ulla re obligavit? Top 45. magno beneficio eius (L. Lamiae) magnoque merito sum obligatus; ep XI 16, 2. quibuscumque officiis Atticum obstrinxeris, iisdem me tibi obligatum fore; ep XIII 18, 2. audebo etiam obligare fidem meam vobis; Phil V 51. quo minus castissimos ludos omni scelere obligares; har resp 27. quin tam honestum municipium tibi tuo summo beneficio in perpetuum obligari velis; ep XIII 4, 2. cum populū Romanum scelere obligasses; dom 20. qui (Aesculapius) primus vulnus dicitur obligavisse; nat III 57. — II. obligatus ei (Dolabellae) nihil eram; ep VI 11, 1.

oblino, mit Schlamm überziehen: mollitos et oblimatos agros ad serendum (Nilus) relinquit; nat II 130.

oblino, bestreichen, besudeln, bestechen: ille unguentis oblitus inrisit squalorem vestrum; sen 12. (eloquentia) ita peregrinata tota Asia est, ut se externis oblineret moribus; Bru 51. cum eas (facetas nostrates) videam oblitās Latio; ep IX 15, 2. si Ialysum illum sum caeno oblitum videret; A II 21, 4. ut (indices) non cera, sed caeno oblitū esse videantur; Ver V 173. qua (libidine) Antoniorum oblitā est vita; Phil XIV 9.

oblique, schief: erit hoc quasi provincias atomis dare, quae recte, quae oblique ferantur; fin I 20.

obliquus, schief: (eos) partim obliquos, partim transversos, partim etiam adversos stare vobis; rep VI 20. si animal omne, ut vult, ita utitur motu sui corporis, pronō, obliquo, supino; div I 120.

oblitesco, sich verbergen: quibus temporibus a nostro aspectu oblitescant (dī); Tim 37.

oblittero, auslöschen: quod in illo viro maximis rebus, quas postea gessit, oblitterandum (esset); Vatīn 15. qui publici mei beneficii memoria privatam offensionem oblitteraverunt; sen 21.

oblivio, Vergessen, Vergessenheit: I. ut eos iustitiae capiat oblivio; of I 26. quoniam meam tuorum erga me meritum memoriam nulla umquam delebit oblivio; ep II 1, 2. ut tuas laudes obscuratura nulla umquam sit oblivio; Marcel 30. — II, 1. an dies augeat eius desiderium an magis oblivionem? prov 29. — 2. existimavit homines in oblivionem totius negotii esse venturos; Ver IV 79. ut laudem eorum iam prope senescentem ab oblivione hominum atque a silentio vindicarem; de or II 7. — III. non oblivione amicitiae nostrae ad te nullas litteras misi; ep V 17, 1. hunc vetustas oblivione obruisset; Bru 60. ea (Cluentius), si oblivione non posset, tamen taciturnitate sua tecta esse pateretur; Cluent 18.

obliviosus, vergeßlich: memor an obliviosus (sit); inv I 35. quos ait Caecilius „comicos stultos senes“, hos || hoc || significat credulos, obliviosos, dissolutos; Cato 36.

obliscor, vergessen, nicht gedenken: I. qui respondisse dicitur oblivisci se male discere; Ac II 2. — II, 1. an oblitus estis, quantos agri Campani fructibus exercitus alueritis? agr II 80. — 2. quod auspicari esset oblitus; nat II 11. me obsecras, ne obliviscar vigilare; A VI 1, 20. — 3. non possum oblivisci meam hanc esse patriam; Catil II 27. — III, 1. nisi forte (Baiae) sunt oblitae sui; ep IX 12, 1. quis est civis tam oblitus beneficii vestri, tam immemor patriae, quem...? Phil VI 18. oblitum me putas consilii, sermonis, humanitatis tuae? ep XI 27, 3. me nunc oblitum consuetudinis et instituti mei rarius ad te scribere; A IV 17, 1. non nos quidem ut nostrae dignitatis simus oblitus; ep I 7, 7. ut tuis inimicis suscipiendis oblivisceretur prope || patroni || omnium fortunarum ac rationum suarum; ep III 10, 5. humanitatis: f. consilii. quae natura suae primae institutionis oblitā est? IV 32. instituti: f. consuetudinis. iubes me

bona cogitare, oblivisci malorum; Tusc III 35. rationum: f. fortunarum. oblitus salutis meae de vobis ac de vestris liberis cogitate; Catil IV 1. sermonis: f. consilii. num potui magis oblivisci temporum meorum, meminisse actionum? ep I 9, 8. — 2. quasi aliquid esset oblitus; of III 113. quia oblivisci me scripsi ante facta et delicta nostri amici; A IX 9, 1. obliviscor iam tuas iniurias; Cael 50. an vero oblitus estis inimicorum Milonis sermones et opiniones? Milo 62.

obloquor, widerprechen: I. tu vero ut me et appelles et interpelles et obloquare et colloquare, velim; Q fr II 8 (10), 1. — II. tacita vestra exspectatio, quae mihi obloqui videtur: „quid ergo? negasne...? Cluent 63.

obmutesco, verstummen, schweigen, aufhören: I. Aius iste loquens, cum eum nemo norat, et aiebat et loquebatur; posteaquam et sedem et aram et nomen invenit, obmutuit? div II 69. videsne, ut obmutuerit non sedatus corporis, sed castigatus animi dolor? Tusc II 50. subito eloquentia obmutuit; Bru 22. nisi (homines) plane obmutuerunt; A IX 19, 4. pontifici non linguam obmutuisse; dom 135. cum obmutuisset senatus, iudicia conticuisse; Piso 26. paulo ante, quam hoc studium nostrum conticuit subito et obmutuit; Bru 324. — II. de me semper omnes gentes loquentur, nulla umquam obmutescet vetustas; Milo 98.

obnubilus, unruhft: quae timeretis, „pallida Leti, obnubila tenebris loca“; Tusc I 48.

obnubo, verhüllen: CAPUT OBNUBITO, ARBORI INFELICI SUSPENDITO; Rabir 13.

obnuntiatio, Meldung böser Vorzeichen, Warnung: I. veram fuisse obnuntiationem exitus approbavit; div I 29. — II. obnuntiationibus per Scaevolam interpositis; A IV 17, 4. dirarum obnuntiatione neglecta; div I 29. — III. comitiorum cotidie singuli dies tolluntur obnuntiationibus; Q fr III 3, 2.

obnuntio, böse Vorzeichen melden, warnen: I, 1. Metellus postulat, ut sibi postero die in foro obnuntietur; A IV 3, 4. — 2. nisi Milo in campum obnuntiasset, comitia futura; A IV 3, 4. — II. augur auguri, consul consuli obnuntiaſti; Phil II 83. — III. qui (P. Sestius) cum auspiciis religionique parens obnuntiaſſet, quod senserat; Sest 83.

oboedientia, Gehorsam: I. si servitus sit, sicut est, oboedientia fracti animi et abiecti et || abi. || arbitrio carentis suo; par 35. — II. relinquunt (appetitus) et abiciunt oboedientiam nec rationi parent; of I 102.

oboedio, gehorchen, sich fügen: I. haec (ratio) ut imperet illi parti animi, quae oboedire debet; Tusc II 47. — II. ut (corpus) oboedire consilio rationique possit in exsequendis negotiis; of I 79. et hic (mundus) deo paret et huic oboediunt maria terraeque; leg III 3. natio semper oboediens huic imperio; Piso 84. ut obtemperent oboediantque magistratibus; leg III 5. rationi: f. consilio. quantum in hac urbe polleat multorum oboedire tempori; Bru 242.

oborior, aufgeben: vide, quanta lux liberalitatis et sapientiae tuae mihi apud te dicenti oboriar; Ligar 6.

obrepro, heranſchleichen, sich einschleichen, heranrücken: obrepſiſti ad honores errore hominum; Piso 1. qui citius adolescentiae senectus quam pueritiae adolescentia obrepit? Cato 4. obrepſit dies; A VI 3, 1. nullae imagines obrepunt in animos dormientium extrinsecus; div II 139. senectus: f. adolescentia.

obrigesco, erstarren: ita Sopater de statua C. Marcelli, cum iam paene obriguisset, vix vivus auferitur; Ver IV 87. quod pars earum (regionum) obriguerit nive pruinaque; nat I 24.

obrogatio, ÄnderungsVorſchlag: tertium est

de legum obrogationibus || derogationibus, al. ||, quo de genere persaepe S. C. fiunt; fr A VII 23.

obrogo, ändern, aufheben: I. quod per legem Clodium PROMULGARE, ABROGARE, DEROGARE, OBROGARE SINE FRAUDE SUA NON LICEAT; A III 23, 3. — II. quid, quod obrogatur legibus Caesaris? Phil I 23. huic legi nec obrogari fas est neque derogari ex hac aliquid licet neque tota abrogari potest; rep III 33.

obruo, überhäuten, überladen, bedecken, vergraben, verbergen, verbunfeln, vernichten: quod ante, quam ad discendum ingressi sumus, obruimur ambitione et foro; de or I 94. hunc vetustas testivione obruisset; Bru 60. obruitur aratorum testimonis; Ver II 151. obrutus vino; Phil XIII 31. te rogo, ne te obrui tamquam fluctu sic magnitudine negotii sinas; Q fr I 1, 4. Albanorum obrutae arae; Milo 85. iste parentum nomen, sacra, memoriam, gentem Fonteiano nomine obruit; har resp 57. ut id (malum) obruatur sapientia vixque appareat; Tusc III 80. memoriam, nomen: s. gentem. quod di omen obruant! har resp 42. ranae marinae dicuntur obruere sese harena solere; nat II 125. sacra: s. gentem. ut testem omnium risus obrueret; de or II 285. quo loco thesaurum obruisset; Cato 21.

obrussa, Feuerprobe: quo magis expurgandus est sermo et adhibenda tamquam obrussa ratio, quae mutari non potest; Bru 258.

obsaepio, verperrren: haec omnia tibi accusandi viam muniebant, adipiscendi obsaepiebant; Muren 48.

obscene, anstößig, unästhetisch: „cum“ autem „nobis“ non dicitur, sed „nobiscum“; quia, si ita diceretur, obscenius concurrerent litterae; orat 154. fraudare, adulterare re turpe est, sed dicitur non obscene; of I 128. cuius (Mercurii) obscenius excitata natura traditur; nat III 56. „hanc culpam maiorem an illam dicam?“ potuit obscenius? ep IX 22, 2.

obscenitas, Unanständigkeit, Anstößigkeit: I. nec aperta petulantia vacat orationis obscenitas; of I 127. — II. 1. si rerum turpitudini adhibetur verborum obscenitas; of I 104. verborum turpitudine et rerum obscenitate vitanda; de or II 242. — 2. si quod sit in obscenitate flagitium, id aut in re esse aut in verbo; ep IX 22, 1. — III. quas (litteras) ego propter turpissimam obscenitatem verborum praetereundas puto; Flac 34.

obscenus, anstößig, unästhetisch, unheimlich: A. nihil esse obscenum, nihil turpe dictu; ep IX 22, 1. hic etiam miramur, si illam commenticiam pyxidem obscenissima sit || est || fabula consecuta? Cael 69. quem ad modum iste omnibus obscenis omnia et pronuntiarit et fecerit; dom 140. iam etiam non || non etiam || obscena verba pro obscenis sunt; ep IX 22, 4. cum versus obscenissimi in Clodium et Clodium dicerentur; Q fr II 3, 2. obscenas voluptates in medio sitas esse dicunt; Tusc V 94. — B. in verbis honestis obscena ponimus; ep IX 22, 4.

obscuratio, Verdunkelung, Verfinsternung: I. licebit quaerere de istis ipsis obscuratationibus, quae propter exiguitatem vix aut ne vix quidem appareant; fin IV 32. — II. 1. quibus in rebus tanta obscuratio non fit; fin IV 30. — 2. quaero de: s. I. — III. obscuratatione solis; fr F V 54.

obscure, dunkel, undeutlich, unverständlich, unmerklich, geheim: cum id, quod ipsum adiuvat, obscure dicitur et neglegenter; inv I 30. semel si obscurius dixeris; de or II 329. quam argute, quam obscure etiam contra Stoicos (nobis erit) disserendum! Ac I 7. mendicitatem tuam nunquam obscure tulisti; par 45. L. Catilinam caedem senatus, interitum urbis non obscure, sed palam molientem; Piso 5. huic ne perire quidem tacite obscureque conceditur; Quinct 50. si obscure scribam, tu tamen

intelleges; A II 19, 5. quibus in provinciis non obscure versatus est; Flac 5 (3. 26).

obscuritas, Dunkelheit, Unverständlichkeit, Unklarheit, Unberühmtheit: I. cum rerum obscuritas, non verborum, facit, ut non intellegatur oratio; fin II 15. quo pertinent obscuritates et aenigmata somniorum? div II 132. a libris te obscuritas reiecit; Top 3. — II. 1. ut oratio, quae lumen adhibere rebus debet, ea obscuritatem et tenebras adferat; de or III 50. quae (signa) minus habent vel obscuritatis vel erroris; ep VI 6, 7. — 2. omnia, quae in diuturna obscuritate latuerunt, sic aperiam, ut. . .; Cluent 66. quoniam philosophia in tres partes est tributa, in naturae obscuritatem, in dissendendi subtilitatem, in vitam atque mores; de or I 68. — alqd: s. II, 1. — IV, 1. saepe res parum est intellecta longitudine magis quam obscuritate narrationis; inv I 29. quae naturae obscuritate occultantur; fin V 51. — 2. quorum prima aetas propter humilitatem et obscuritatem in hominum ignoratione versatur; of II 45.

obsuro, verbunfeln, verbergen, bedecken, vergraben machen: si erunt mihi plura ad te scribenda, ἀλλυγοίαι obsurabo; A II 20, 3. ut ab his (bonis animi) corporis et externa obscurantur; Tusc V 119. si neque nox tenebris obscurare coetus nefarios potest; Catil I 6. ut tuas laudes obscuratura nulla unquam sit oblvio; Marcel 30. (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; nat II 103. posteaquam extinctis eis || his || omnis eorum memoria sensim obscurata est et evanuit; de or II 95. nummus in Croesi divitiis obscuratur; fin IV 31. quia animi permotio perturbata saepe ita est, ut obscuretur ac paene obruatur; de or III 215. radios: s. lumen. cum obsurato sole tenebrae factae essent repente; rep I 25.

obscurus, dunkel, unverständlich, undeutlich, unklar, unsicher, unbefannt, unberühmt, versteckt, heimlich: A. quod difficilius est non esse obscurum in re narranda; de or II 329. Amphiarus et Tiresias non humiles et obscuri, sed clari et praestantes viri; div I 88. quid, si equitibus non obscuris neque ignotis, sed honestis et illustribus manus ab Apronio adferebantur? Ver III 60. obscurum (causae genus est), in quo aut tardi auditores sunt aut difficilius ad cognoscendum negotiis causa est implicata; inv I 20. nonne in ea causa ius applicationis, obscurum sane et ignotum, patefactum in iudicio atque illustratum est a patrono? de or I 177. Q. Pompeius, humili atque obscuro loco natus; Ver V 181. ut in obscuro odio apertas inimicitias ostenderem, ep III 10, 6. quod erant multa (oracla) obscura, multa ambigua; div I 116. haec pars orationis obscura est; de or II 329. neque obscuris personis nec parvis in causis res agetur; ep III 5, 2. in obscuris naturalibusque quaestionibus; part or 64. quem ad modum res obscurae dicendo fierent apertiores; inv II 156. quia, quanto diutius considero, tanto mihi res videtur obscurior; nat I 60. illae contiones ita multas habent obscuras abditasque sententias, vix ut intellegantur; orat 30. ut multas me etiam simultates partim obscuras, partim apertas intellegam suscepisse; imp Pomp 71. nolo suspensam et incertam plebem Romanam obscura spe et caeca expectatione pendere; agr II 66. si obscurior et quasi caliginosa stella exstiterit; div I 130. si obscuri testes erunt aut tenues; part or 117. deosne obicere iis (mortalibus) visa quaedam tortuosa et obscura; div II 129. — B. I. dices ista ipsa obscura planius, quam dicuntur a Graecis; Tusc IV 10. — II. etiam a certis et illustrioribus cohilens adsensum; hoc idem me in obscuris facere non sinis; Ac II 94.

obsecratio, Bitten, Bitte: I. etiam est obsecratio; de or III 205. — II, 1. eius vos obsecrationem repudiare, cuius. . .; Font 48. — 2. si prece et

obsecratione humili ac supplici utemur; inv I 22. — III. quartus decimus (locus est), qui per obsecrationem sumitur; inv I 109.

obsecro, anflehen, bitten, beschwören: I. quod ab eo pridie, cum multis lacrimis cum oraret atque obsecraret, Heraclius impetrare non potuerat; Ver II 42. obsecro, Torquate, haec dicit Epicurus? fin II 21. — II. 1. cave te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat; Ligar 14. — 2. noli, obsecro, dubitare...; Ligar 37. quam (facultatem) complectere, obsecro; ep X 19, 2. — 3. obscura, abiciamus ista; A XIII 31, 3. — 4. non solum hortabor, ut elaboret, sed etiam obsecro; de or II 85. obsecrans per deos immortales, ut secum iure contenderent; Quinct 96. — 5. qui omnes ad eum multique mortales oratum obsecratumque venerant, ut ne meas fortunas desereret; Piso 77. — III. quid, obsecro te, me miserum! quid futurum est? ep XIV 1, 5. sed obsecro te, quid est quod audi de Bruto? A XVI 7, 8. — IV. 1. qui pro salute mea populum Romanum supplex obsecrasset; sen 31. — 2. vos, Quirites, oro atque obsecro, adhibeatis misericordiam; Rabir 5. — 3. (filius) obsecrabit patrem, ne id faciat; of III 90. me obsecras amantissime, ne obliviscar vigilare et ut animadvertam, quae fiant; A VI 1, 20. f. 5. — 4. ad me obsecro te ut omnia certa perscribas; A III 11, 2. id ut facias, te obsecro atque obsecro; A XI 1, 1. f. 3. — 5. illud unum vos magno opere oro atque obsecro, ne putetis...; Plane 56.

obsecundo, begünstigen: ut eius semper voluntatibus venti tempestatesque obsecundant; imp Pomp 48.

obsequium, Nachgiebigkeit: I. cui (Dionysio) qui noster honos, quod obsequium defuit? A VIII 4, 1. omne meum obsequium in illum fuit cum multa severitate; A X 4, 6. obsequium multo molestius, quod peccatis indulgens praecipitem amicum ferri sinit; Lael 89. — II. in obsequio comitas adsit; Lael 89. ea non sunt ab obsequio nostro; A X 11, 3. — III. mulieres delectari obsequio et comitate adolescentis; A VI 6, 1. effeci omni obsequio, ut neutri illorum quisquam esset me carior; A VII 1, 2. comprehendere multos amicitia, tueri obsequio; Cael 13.

obsequor, willfahren, nachgeben, folgen: I. ne, dum huic obsequor, vobis molestus sim; fin V 8. auspiciis plurimum obsecutus est Romulus; rep II 16. consuetudini auribus indulgenti libenter obsequor; orat 157. obsequere huic errori meo; A XII 25, 2. obsequor homini familiarissimo; ep XIII 75, 1. obsequor studiis nostris; de or I 3. cum studio tuo sim obsecutus; orat 2. ut in navigando tempestati obsequi artis est; ep I 9, 21. obsequar voluntati tuae; fin II 17. — II. quam ob rem, Cluenti, de te tibi obsequor; Cluent 149.

obsoro, bejāden: cum (campum Leontinum) ob-situm vidisses; Ver III 47. frugibus (terra) obserebatur; leg II 63.

observans f. **observo**, I, 2. III, 1.

observantia, Aufmerksamkeit, Hochachtung, Ehrerbietung: I. neque meam tibi observantiam defuisse; ep V 8, 3. observantia (est), per quam homines aliqua dignitate antecedentes cultu quodam et honore dignantur; inv II 161. — II. 1. observantiam (eam appellat), per quam aetate aut sapientia aut honore aut aliqua dignitate antecedentes reveremur || veneremur, al. || et colimus; inv II 66. nulla est poena, quae possit observantiam enuorum ab hoc vetere instituto officiorum excludere; Muren 71. — 2. qua in omnibus officiis tuendis erga te observantia et constantia fuissem; ep III 9, 1. — 3. magnam ex eorum splendore et observantia capies voluptatem; ep XII 26, 2. — III. ne magnum onus observantiae Bruto nostro imponerem; ep XIII 11, 1. — IV. 1. Sex. Anfidius observantia, qua me

colit, accedit ad proximos; ep XII 27, 1. Servius summa me observantia colit; ep IV 4, 5. f. accedere. ego virtute atque observantia filii tui monitus nullo loco dero; ep V 17, 5. — 2. per f. I. II, 1.

observatio, Wahrnehmung, Beobachtung: I. quae si a natura profecta observatio atque usus agnovit; div I 131. observatio diuturna notandis rebus fecit artem; div II 146. — II. 1. observationes, testificationes, seductiones testium animadvertabant; Muren 49. — 2. artificiosum (genus divinandi) constare partim ex coniectura, partim ex observatione diuturna; div II 26. — III. adfert vetustas omnibus in rebus longinqua observatione incredibilem scientiam; div I 109. natura magis tum casuque, nunquam aut ratione aliqua aut ulla observatione fiebat; Bru 33. ut poeticae versus inventus est terminatione aurium, observatione prudentium; orat 178. quae portentis, quae astris, praesentuntur, haec notata sunt observatione diuturna; div I 109.

observito, beachten, beobachten: principio Assyrii traiectiones motusque stellarum observaverunt; div I 2. neque solum deorum voces Pythagorei observaverunt, sed etiam hominum, quae vocant omnia; div I 102.

observo, beobachten, lauern, darauf achten, halten, einhalten, ehren, verehren: I. 1. quo modo haec infinita observando notare possumus? div II 146. — 2. ut paucos aequae observantes atque amantes me habere existimem; A XVI 16, 3. — II. 1. observant, quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat; Ver pr 46. — 2. quod ne accidat, observari nec potest nec necesse est; orat 190. nec (videtur vera amicitia) observare restricte || stricte ||, ne plus reddat quam acceperit; Lael 58. — 3. cum observetur, ut casta corpora adhibeantur; leg II 24. — III. 1. A Fulvium, observantissimum studiosissimumque nostri; ep XIII 3. — 2. (Calvus) ipse sese observans; Bru 283. cum || quam || me colat et observet; ep IV 3, 4. observor a familiarissimis Caesaris omnibus; ep VII 24, 1. cum (Patro) te quoque et tuos omnes observabat; ep XIII 1, 2. me, quae soleres in dicendo observare, docuisti; de or I 97. quae observata sunt in usu ac tractatione dicendi; de or I 109. centesimas me observaturum cum anatocismo anniversario; A V 21, 11. cum gratias agam, quod meas commendationes tam diligenter observes; ep XIII 27, 1. qui (P. Sestius) ita suum consulem observavit, ut...; Sest 8. sum ab observando homine perverso liber; A I 13, 2. omnes eos (patronos hospitesque) colere atque observare destiterunt; Sex Rosc 106. omnia momenta observabimus; ep VI 10, 5. sunt quidam oratori numeri observandi ratione quadam; orat 77. hereditatis spes quem nutum locupletis orbi senis non observat? par 39. cum praesertim tam multi occupationem eius observent tempusque aucupentur; Sex Rosc 22. patronos: f. hospites. habeo alia signa, quae observem; ep VI 6, 7. ut inimicitia (sit) ira ulciscendi tempus observans; Tusc IV 21. ei praecepti, ut tempus observaret epistulae tibi reddendae; ep XI 16, 1.

obses, Geißel, Bürge: I. tuus parvus filius pacis obses fuit; Phil I 31. — II. ab iis Pindenisso capto obsides accepi; ep XV 4, 10. (Staienus) hanc condemnationem dederat obsidem Bulbo et ceteris, ut destitutus ab Oppianico videretur; Cluent 83. habet a M. Caelio res publica duas accusationes obsides periculi; Cael 78. — III. quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil II 90.

obsessio, Einschließung, Belagerung: quoniam non Capitolii atque arcis obsessio est; Rabir 35. — II. hunc concedis nullius obsessionis, nullius proelii expertem fuisse; Balb 6. — III. ut omnes copiae regis diuturnitate obsessionis consumerentur; Muren 33.

obsessor. Belagerer: quis est Sergius? fori depopulator, obsessor curiae; dom 13.

obsideo, besetzt halten, belagern, einschließen, blockieren, in Anspruch nehmen, sich bemächtigen, abpassen: cum is, qui audit, ab oratore iam obsessus est ac tenetur; orat 210. qui consulum inclusum obsederis; Vatin 23. corporibus omnis obsidetur locus; leg III 19. nos, quoniam superum mare obsidetur, infero navigabimus; A IX 19, 3. ne Mutinam obsideat; Phil VI 4. Milonem gladiatoribus et bestiariis obsedissem rem publicam; Vatin 40. cum speculatur atque obsidet rostra moderatrix officii curia; Flac 57. quibus (turmis equitum) inclusum in curia senatum Salamine obsederat; A VI 1, 6. iacere humi ad obsidendum stuprum; Catil I 26. hominem ab isto quaesitum esse, qui meum tempus obsideret; Ver pr 6. ex illo obsessio atque adfectio tribunatu; Vatin 16. urbem Asiae clarissimam obsessam esse ab ipso rege et oppugnatam vehementissime; imp Pomp 20.

obsidio. Einschließung, Bedrängnis: I, 1. Narbonensis colonia nuper obsidione hostium liberata; Font 46. cum (C. Marius) obsidione rem publicam liberasset; Rabir 29. — 2. qui ex obsidione faeneratores exemerit; ep V 6, 2. — II. solet ipse accipere manicas nec diutius obsidionis metum sustinere; Phil XI 26. — III. urbes partim vi, partim obsidione cepit; Muren 20.

obsignator. Unterzeichner: I. quod probavit Caesar nobis testibus et obsignatoribus; A XVI 16, 15. — II, 1. qui te obsignatorem adhibuerunt; A XIV 14, 5. neque earum auctorem litterarum neque obsignatorem nominabis? Cluent 186. — 2. quod scribis Terentiam de obsignatoribus mei testamenti loqui; A XII 18, a, 2.

obsigno, unterzeichnen, versiegeln: I, 1. ad obsignandum tu adhibitus non sine causa videris; A XIV 3, 2. quod non advocavi ad obsignandum; A XII 18, a, 2. — obsignat signis amicorum providens homo; Ver V 102. — II. ridiculum est illud Neronianum vetus in furace servo: „solum esse, cui domi nihil sit nec obsignatum nec oclusum“; de or II 248. quod (decretum) ego obsignavi cum multis amplissimis viris; A XVI 16, 11. obsignata iam ista epistula; A VIII 6, 1. quas ego litteras obsignandas publico signo deportandasque curavi; Ver IV 140. matrona visa est in quiete obsignatam habere naturam; div II 145. pecunia obsignata in manibus Scamandri deprehenditur; Cluent 47. tabulae obsignatur; inv II 149. testamentum simul obsignavi cum Clodio; Milo 48.

obsisto, entgegenstellen, sich entgegenstellen, widerlegen, Widerstand leisten: I, 1. causam ita popularem, ut non posset obsisti; leg III 26. — 2. frequentes armati obstiterunt; Caecin 21. nisi quae vis obstitit; nat II 35. — II, 1. ne: f. IV. — 2. quo minus: f. III. naturis. — III. ambitionem putabis mihi obstitisse; A I 1, 4. multis obsistentibus eius erga me studio atque amoris; Piso 76. me agrariae legi et commodo vestro obsistere; agr III 3. quod ingenium, quae facultas dicendi, quae defensio huic uni crimini potuit obsistere? Cluent 48. ut tamquam hosti sic obsistat dolori; Tusc II 51. sceleri ac furori tuo non mentem aliquam aut timorem tuum, sed fortunam populi Romani obstitisse; Catil I 15. hosti: f. dolori. legi: f. commodo. ceteris naturis multa externa, quo minus periciantur, possunt obsistere; nat II 35. esti maximam actionem puto obsistere opinionibus; Ac II 108. sceleri: f. furori. obstiti eius sermoni; Q fr I 2, 5. studio: f. amoris. — IV. armatos se tibi obstitisse, ne in aedes accederes; Caecin 36. „idem (haruspices) fulgora || fulgura || atque obstita pianto“; leg II 21.

obsoleo, den Glanz verlieren: in homine

turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil II 105.

obsolesco, obsoletus, veralten, abkommen, den Wert verlieren, vergehen, part. alt, abgenutzt, alltäglich: quae propter vetustatem obsolverint; inv I 39. quae sane nunc quidem obsoleverunt; de or III 136. non vult populus Romanus obsoletis criminibus accusari Verrem; Ver V 117. si paulo obsoletior fuerit oratio; de or III 33. quibus (Cyrenaicis philosophis) obsoletis; of III 116. cuius splendor omnis his moribus obsolevit; Quinct 59. hoc (studium) a plerisque eorum desertum obsolevisse; inv I 4. studiis militaribus apud inventum obsoletis; Font 42. ut (orator verba) abiecta et obsoleta fugiat; de or III 150. (P. Rullus) esse meditabatur vestitu obsoletiore quam ante; agr II 13. quae (virtus) splendet per sese semper neque alienis unquam sordibus obsolescit; Sest 60.

obsolete, alt, unscheinbar: ut eum paulo obsoletius vestitum videret; Ver I 152.

obsonium, Zufsatz: sin autem obsonio (hoc adsecutus es); ep IX 19, 2.

obsono, Speise einkaufen: se, quo melius cenaret, obsonare ambulando famem; Tusc V 97.

obstinatio, Hartnäckigkeit: quae ego omnia obstinatione quadam sententiae repudiavi; prov 41.

obstinatus, entschlossen, hartnäckig: incredibile est, quanto mihi videatur illius voluntas obstinatio; A I 11, 1.

obstipesco (obstup.), itaunen: quibus (beneficiis) illi obstupescunt; A V 21, 7. eius (Tagetis) aspectu cum obstipuisset bubulcus; div II 50. homo obstupuit hominis improbi dicto; Ver I 66.

obstipus, seitwärts geneigt: „obstipum caput tereti cervice reflexum“; nat II 107.

obsto, im Wege stehen, hinderlich sein: I, 1. nec, si non obstat, propterea etiam permittitur; Phil XIII 14. — 2. obstabat in spe consulatus Miloni Clodius; Milo 34. si omnia remouentur, quae obstant et impediunt; Ac II 19. sibi facinoris suspicionem, non facti crimen obstare; Milo 96. quoniam ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare atque officere videatur; Sex Rosc 6. — II. quid obstat, quo minus (deus) sit beatus, si non sit bipes? nat I 95.

obstrepo, übertönen, befehligen, belästigen: I. ut quodam modo ipsi sibi in dicendo obstrepere videantur; de or III 50. ut tibi litteris obstrepere non audeam; ep V 4, 1. — II. eius modi res obstrepi clamore militum videntur et tubarum sono; Marcel 9.

obstringo, fesseln, verpflichten, verwickeln, verstricken: se legibus obstrictos in tantis molestiis esse; inv II 132. si obstricti pactione tenebamini; Piso 30. quam ob rem viderer maximis beneficii vinculis obstrictus; Planc 72. qui se eo (parricidio) obstrinxerit; of III 83. quibuscumque officiis in Epiroticis reliquisque rebus Atticum obstrinxeris, iisdem me tibi obligatum fore; ep XIII 18, 2. ego me maiore religione, quam quisquam fuit ullius voti, obstrictum puto; A XII 43, 3 (2). obstrinxisti religione populum Romanum; Phil II 83.

obstructio, Einschließung: haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut oculis percipi non possit; Sest 22.

obstruo, verbauen, hinderlich sein, versperren, verschließen: I. Catonis luminibus obstruxit haec posteriorum quasi exaggerata altius oratio; Bru 66. (iste) sese luminibus eius esse obstructurum minabatur; dom 115. — II. ad quos (fructus) omnis nobis aditus, qui paene solis patuit, obstructus est; Bru 16. etsi omnis cognitio multis est obstructa difficultatibus; Ac II 7. qui (Scipiones) iter Poenis vel corporibus suis obstruere voluerunt; Cato 75. obstruite perfugia improborum; Sulla 79.

obstupefacio, in Erstaunen setzen, betäuben: (L. Catilina) non obstupefactus ac perterritus mea diligentia esse dicitur; Catil II 14, qui (plausus) obstupefactis hominibus ipsa admiratione compressus est; Deiot 34.

obstupesco s. **obstipesco**.

obsum, hinderlich sein, schaden: non tam ut prosim causis, elaborare soleo, quam ut ne quid obsum; de or II 295. ego ei (fratri) ne quid apud te obsum, id te vehementer etiam atque etiam rogo; A XI 12, 2. an in eo auctoritas nihil obest? mihi quidem videtur vel plurimum; Ac II 60. utriusque nostrum desiderium nihil obfuisse; Muren 21. quin homines plurimum hominibus et prosint et obsum; of II 17. ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; Ver III 162. huic obertituum maledictum; Cael 23. qui (pudor) non [modo non] obesset eius (Crassi) orationi, sed etiam probitatis commendatione prodesset; de or I 122. quae (res) noceant et obsum; of II 12. si hae tabulae nihil tibi erant offuturae; Ver III 112.

obsurdesco, taub werden: obsurdescimus nescio quo modo; Lael 88. hoc sonitu oppletae aures hominum obsurderunt; rep VI 19.

obtego, verdecken, decken, schütten: quicum ego cum loquar, nihil fingam, nihil dissimulem, nihil obtegam; A I 18, 1. (frater) se servorum corporibus obtegit; Sest 76. quem ad modum os resectum || reiectum, al. || terra obtegatur; leg II 55. ut adulescentiae turpitudine obscuritate et sordibus tuis obtegatur; Vatin 11.

obtemperatio, Gehorsam: quodsi iustitia est obtemperatio scriptis legibus institutisque populorum; leg I 42.

obtempero, willfahren, nachkommen, gehorchen: I. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium, obtemperatum te esse dicis; Catil I 20. ita fit, ut ratio praesit, appetitus obtemperet; of I 101. — II. populus Romanus dolori suo maluit quam auctoritati vestrae obtemperare; imp Pomp 56. cum auspiciis obtemperatum esset; div II 20. dolori: s. auctoritati. legibus obtemperare debetis; inv I 70. ut obtemperant oboediantque magistratibus; leg III 5. mori satius fuisse quam eius modi necessitudini obtemperare; inv II 100. praestantissimum est appetitum obtemperare rationi; of I 141. quam ob rem scripto non potuerit aut non oportuerit obtemperari; inv II 127. cuius voluntati mihi obtemperandum est; Cluent 158.

oltendo, verschließen: multis simulationum involveris tegitur et quasi velis quibusdam obtenditur unius cuiusque natura; Q fr I 1, 15.

obtero, zermalmen, vernichten: cum neque possent obritos internoscere ullo modo; de or II 353. ut auriga indoctus e curru trahitur, obteritur, laniatur, eliditur; rep II 68. ita calumniam stultitiamque eius obrivit ac contudit; Caecin 18. obterendae sunt omnes voluptates; Cael 46.

obtestatio, Beschwörung, dringende Bitte: I. quid illa tua tum obtestatio tibicinis (voluit)? dom 125. — II. Phaedri obtestationem sibi (tuendam) esse; ep XIII 1, 4. — III. utrum capitis consecratione an obtestatione legis sacrosanctum (foedus) esse confirmas? Balb 33.

obtestor, zu Zeugen anrufen, beschwören, anrufen: I. cum ego te, Flacce, caelum noctemque contestans flens flentem obtestabar; Flac 102. (L. Murena) vestram fidem obtestatur; Muren 86. — II. 1. quod ne faciatis, oro obtestorque vos; Rab Post 46. — 2. oro obtestorque te, ut Quintum fratrem ames; A III 23, 5. id ut facias, te obtestor atque obscuro; A XI 1, 1. ceteros deos deasque omnes imploro et obtestor, ut sit . . .; Ver V 188.

obtineo, einnehmen, inne haben, besitzen, festhalten, behaupten, aufrecht erhalten: I. obtineo

eam (sententiam) multo leniorem fuisse; Catil IV 11. si Chrysippus non obtinuerit omne, quod enuntietur, aut verum esse aut falsum; fat 21. — II. omnia, quae voles, obtinebis; ep I 8, 5. cum eam (Academiam) Charmadas et Clitomachus obtinebant; de or I 45. malas causas semper obtinuit, in optima concidit; A VII 25. quoniam omnia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique legibus obtinemus; Cluent 155. obtineo dignitatem meam; ep IV 14, 1. cum nihil tibi deesse arbitrer ad tuas fortunas omnes obtinendas praeter voluntatem; ep IV 7, 3. quorum alter apud me parentis gravitatem, alter filii suavitatem obtinebat; Sulla 19. cum tu Hispaniam citeriorem cum imperio obtineres; ep I 9, 13. obtinemus ipsius Caesaris summam erga nos humanitatem; ep IV 13, 2. iura, libertatem: s. commoda. qui obtinere se non putaverunt posse licentiam cupiditatum suarum; A X 4, 1. quem locum apud ipsum Caesarem obtinuisti? Phil II 71. sidera aetherium locum obtinent; nat II 42. ut facilitate sua nos eam necessitudinem, quae est nobis cum publicanis, obtinere et conservare patiantur; Q fr I 1, 35. amplissimi honoris nomen obtinebis; Phil X 6. ad actionis usum atque laudem maximam sine dubio partem vox obtinet; de or III 224. neque sese arbitrari posse diutius alienam pecuniam domino incolumi obtinere; Sex Rosc 26. Q. Hortensium pro consule provinciam Macedoniam obtinere; Phil X 26. quam (rationem) si obtinemus; div I 117. salutem: s. commoda. maxime vellem, ut P. Sulla dignitatis suae splendorem obtinere potuisset; Sulla 1. suavitatem: s. gravitatem. testamentum irritum fecit, quod etiam infimis civibus semper obtentum est; Phil II 109. eam (naturalem legem) vim obtinere recta imperantem prohibentemque contraria; nat I 36.

obtingo, begegnen, widerfahren, zu teil werden: I. cum tibi sorte obtigisset, ut ius diceres; Ver V 38. — II. ex quo quod cuique obtigit, id quisque teneat; of I 21. damnatio ista obtigit P. Rutilio; Piso 95. talia cuique exita esse, qualis cuique obtigerit hostia; div II 38. cum tibi aquaria provincia sorte obtigisset; Vatin 12. — III. te mihi quaestorem obtigisse; ep II 19, 1.

obtorpesco, erstarren, gefühllos werden: iam subactus miseriis obtorpuisti; Tusc III 67. quis est, qui existimare possit huic novo pontifici non manum obtorpuisse? dom 135.

obtorqueo, umdrehen, ergreifen: ut illum collo obtorto ad subsellia reduceret; Cluent 59. quem obtorta gula in vincla abripi iussit; Ver IV 24.

obtrectatio, Verfeinerung, Mißgunst: I. obtrectatio est, ea quam intellegi ζηλοτυπία volo, aegritudo ex eo, quod alter quoque potiat eo, quod ipse concupiverit; Tusc IV 17 (18). lacerat: s. II, 3. — II, 1. intellego: s. I. — 2. illorum erit verius iudicium obtrectatione et malevolentia liberatum; Q fr I 1, 43. — 3. quod aequalitas vestra tantum abest ab obtrectatione et invidia, quae solet lacerare plerosque; Bru 156. — III, 1. quos invidia atque obtrectatione quadam impediri (putamus); inv I 16. — 2. ex civilibus studiis atque obtrectatione domestica; Font 26.

obtrector, Widerfacher, Reider: I. reliqua iam praecipitantis tribunatus etiam post tribunatum obtrectatores eorum atque adversarii defenderunt; har resp 50. — II. quod non obtrectatorem laudum mearum amiseram; Bru 2. — III. locum sermoni obtrectorum non relinquit; Flac 68. — IV. a tuis invidis atque obtrectoribus nomen inductum fictae religionis; ep I 4, 2.

obtrecto, verfeinern, Abbruch tun: I. et invidere aegritudinis est et aemulari et obtrectare; Tusc III 83. ipsum illud aemulari, obtrectare non

esse inutile; Tusc IV 46. si obtrectabitur, utar auctoritate senatus; A III 26. — II. cum sit obtrectantis angustia alieno bono, quod id etiam alius habeat; Tusc IV 56. — III. Arcesilas Zenoni obtrectans; Ac II 16. qui huic obtrectant legi atque causae; imp Pomp 21.

obtundo, abſtumpfen, ſchwächen, beſtätigen: I. non obtundam diutius; Ver IV 109. — II. tam longis te epistulis non obtunderem; A VIII, 1, 4. quo quid dici potuit obtusius? nat I 70. ille (animus), cuius || cui || obtusior sit acies; Cato 83. nihil est, quod tam obtundat elevetque aegritudinem quam cogitatio . . ; Tusc III 34. ingenia obtundi nolui; de or III 93. cum (patronus) vocem in dicendo obtundisset; de or II 282.

obturbo, betäuben, ſtören: me scriptio et litterae non leniunt, sed obturbant; A XII 16. quam (solitudinem) non obturbavit Philippus; A XII 18, 1.

obturo, verſtopfen: obstructas eas partes et obturatas esse; fat 10.

obtusus, Blid: I. 1. animus oculorum effugit obtutum; Tim 27. qui vultum eius (Crassi) obtutumque oculorum in cogitando probe nosset; de or III 17. — 2. ex oculorum obtutu facile iudicabimus, quid eorum apte fiat; of I 146. — II. quodam obtutu oculorum duo pro uno (videntur) lucernae lumina; div II 120.

obvallo, verſchanzen: quem (locum) nobilitas omni ratione obvallatum tenebat; agr II 3.

obvenio, widerfahren, ſich zutragen, zu teil werden: ne iuges || iuge, al. || auspiciam obveniat; div II 77. qui (iudices) ei obvenerint; Cluent 148. sin quae necessitas huius muneris alicui rei publicae obvenit; of II 74. simul atque ei sorte provincia Sicilia obvenit; Ver II 17.

obversor, vorſchweben: mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas; Sest 7. obversentur species honestae verae || vero, al. ||; Tusc II 52.

obverto, hinwenden: »sicut obvertunt navem nautae; fr H IV, a, 376.

obviam, entgegen: I. cupiditati hominum ait se obviam ire; Ver I 106. cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc 96. tu mihi obviam mitte epistulas te dignas; ep II 12, 3. ego misi Tironem Dolabellae obviam; A XII 5, c (4). huic ad urbem venienti tota obviam civitas processerat; Sest 68. tu velim obviam nobis prodeas; ep XIV 5, 1. cum in Cumanum mihi obviam venisti; ep II 16, 3. — II. de obviam itione ita faciam, ut suades; A XI 16, 1. — III. huic (Pomptino) obviam Cato et Servilius praetores aperte; A IV 18, 4.

obvius, entgegen, begegnend: non dubitaverim me gravissimis tempestatibus obvium ferre; rep I 7. Terentia mihi obviam in foro fuit; A VII 2, 2. obviam mihi velim sint tuae litterae; ep II 12, 1. velim obviam mihi litteras mittas; A VI 5, 1. tu fac, ut mihi tuae litterae volent obviam; A VI 4, 3.

obvolvo, verſhüllen: si pictor ille vidit obvolvendum caput Agamemnonis esse; orat 74. os obvolutum est folliculo et praeligatum; inv II 149.

occaeco, blenden, verblenden, verſinſtern, bedecken: ego non stultitia occaecatus, sed verecundia deterritus; ep XV 1, 4. spes rapiendi atque praedandi occaecat animos eorum; Phil IV 9. quia narratio obscura totam occaecat orationem; de or II 329. primum id (semen terra) occaecatum cohibet, ex quo occatio, quae hoc efficit, nominata est; Cato 51.

occallesco, unempfindlich werden: de Statio manu misso et non nullis aliis rebus angor equidem, sed iam prorsus occallui; A II 18, 4.

occasio, günſtiger Zeitpunkt, Gelegenheit: I. occasio est pars temporis habens in se alicuius rei

idoneam faciendi aut non faciendi oportunitatem; inv I 40. si fuerit occasio, manu, si minus, locis nos defendemus; A V 18, 2. — II. multo sermone querebantur amissas occasiones; A XV 11, 2. haec (occasio) distribuitur in tria genera: publicum, commune, singulare; inv I 40. ut primum occasio data est; ep XII 24, 2. amplam occasionem calumniae nactus; Ver II 61. hanc occasionem oblatam tenete; Phil III 34. teneo, quam optabam, occasionem neque omittam; leg 1 5. queror: j. amitto. teneo: j. offero, omitto. — III. 1. an occasione agendi sic sit iudicium aut actio constituta; inv II 61. qui occasione aliqua etiam invitis suis civibus nactus est imperium: Bru 281. — 2. in occasione ad spatium temporis faciendi quaedam oportunitas intellegitur adiuncta; inv I 40.

occasus, Untergang, Westen, Ende: I. (haruspices) imperii occasum appropinquare dixerunt; Catil III 19. qui exortus quoque die signi alicuius aut qui occasus futurus sit; div II 17. — II. 1. qui adulescentiam florem aetatis, senectutem occasum vitae velit definire; Top 32. necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes; div II 92. — 2. quorum (siderum) alterum (genus) spatiis immutabilibus ab ortu ad occasum commeans; nat II 49. cum ad occasum interitumque rei publicae dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33. — III. post obitum occasumque vestrum; Piso 34.

occatio, Eggen: j. occaeco semen.

occento, ein Spottlied ſingen: si quis occentavisset sive carmen condidisset, quod infamiam faceret flagitiumve alteri; rep IV 12.

occidens, Westen: visas ab occidente faces ardoremque caeli; Catil III 18. qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; nat II 164.

occidio, Niedermeßung, Vernichtung: cum A. Hirtius eius copias occidione occiderit; Phil XIV 36. eorum equitatum ab equitum meorum turmis occidione occisum; ep XV 4, 7.

occido, untergehen, unkommen, ſterben, zu Grunde gehen, dem Ende entgegengehen: proliantem eum (Eudemum) ad Syracusas occidis; div I 53. ut eorum, qui occiderunt, miserias lugeas; ep V 16, 4. una animum et corpus occidere; Tusc I 18. Arctoe duae numquam occidentes; nat II 105. vestra beneficia in eiusdem exitio occasura esse; Milo 100. corpus: j. animus. quarum rerum recordatio et memoria si una cum illo (Scipione) occidisset; Lael 104. si puer parvus occidit; Tusc I 93. recordatio: j. memoria. aliquid opis occidenti rei publicae tulissemus; ep IV 1, 1. qui (asoti) solem, ut aiunt, nec occidentem unquam viderint nec orientem; fin II 23. ut mea vox in domesticis periculis potissimum occideret; Q fr I 3, 2.

occido, erſchlagen, niederhauen, töten, umbringen, ermorden: I. ipse (dictator) iubeat occidi nullo postulante; Ligar 12. — II. Q. Lollius in itinere occisus est; Ver III 63. coepit aperte dicere occidendum Milonem; Milo 25. cum A. Hirtius eius copias occidione occiderit; Phil XIV 36. L. Verginius virginem filiam sua manu occidit potius, quam . . ; fin II 66. furem, hoc est praedonem et latronem, luce occidi vetant XII tabulae; Tul 50. cum de homine occiso quaeratur; Milo 8. latronem: j. furem. toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo licitor. re vera minister improbiissimae cupiditatis; Ver I 72. occidisse patrem Sex. Roscius arguitur; Sex Rose 37. praedonem: j. furem. servos M. Tullii occidere iure non potuisti; Tul 53. quam sit gloriosum tyrannum occidere; Phil II 117.

occisio, Tötung, Mord: cuius gladio occisio erat facta; inv II 14. tu vim negabis factam, si caedes et occisio facta non erit? Caecin 41.

occludo, schließen, verschließen: alqd: s. ob-
signo, II. de or II 248. quorum si quaestus occlu-
sis tabernis minui solet; Catil IV 17. ut seditiosus
tribuni solent, occludi tabernas iubet? Ac II 144.

occulo, verbergen, verheimlichen: quae (feminae)
ceteris in urbibus mollissimo cultu „parietum
umbris occultantur“; Tusc II 36. interpuncta argu-
mentorum plerumque oculos, ne quis ea numerare
possit; de or II 177. Appii vulnera non refrico,
sed apparent nec oculi possunt; A V 15, 2.

occultatio, Verbergung, Verborgenhaltens:
I. 1. ibi occultatio nulla est; A IX 13, 5. — 2.
latitare est non, ut Cicero definit, turpis occultatio
sui; fr B 27. — II. aut occultatione proposita
aut impunitate; fin II 73. — III. aliae (bestiae)
fuga se, aliae occultatione tutantur; nat II 127.

occultator, Verberger: sustinisset hoc crimen
ipse ille latronum occultator et receptor locus; Milo 50.

occulte, verbergen, heimlich, dunkel, schwer
verständlich; video, quid agat; neque enim agit
occultissime; Ver pr 15. imperat suis, ut id (cande-
labrum) in praetorium involutum quam occultissime
deferret; Ver IV 65. nec consulto dicis occulte
tamquam Heraclitus, sed ne tu quidem intellegis;
nat I 74. ut perpauca occulte fecerit; Ver II 45.
Alexandria cunctaque Aegyptus ut occulte latet!
agr II 41. quae res aperte petebatur, ea nunc
occulte cuniculis oppugnatur; agr I 1. aut omnia
occulte referenda fuerunt aut aperte omnia; Flac 44.
cum carminibus soliti illi esse dicantur praeepta
quaedam occultius tradere; Tusc IV 3.

occulto, verbergen halten, verheimlichen: I.
ex omni deliberatione celandi et occultandi spes opi-
nioque removenda est; of III 37. — II. etiam hoc
utile est, quorum id scelere conflatum sit, me
occultare et tacere; dom 30. — III. (Lentulus) in-
ventus est vix in hortis suis se occultans; A IX 11,
I. quoniam sententiae atque opinionis meae volu-
istis esse participes, nihil occultabo; de or I 172.
dolorem iustissimum, si non potuero frangere, occult-
abo; Phil XII 21. maxime in pecuniis creditis oc-
cultat suum gaudium; of II 79. quid accidit, cur
tanto opere iste homo occultaretur? Ver V 65. ex
ea (vita) quaeratur, num quae occultetur libido;
Sulla 78. non occultandi malefici spes reperietur;
Cael 53. Lentulus ceterarum virtutum dicendi me-
diocritatem actione occultavit; Bru 235. ne quod
in vestimentis telum occultaretur; of II 25. ut eo
magis eluceat (tenuitas), quo magis occultatur; Sex
Rosc 86.

occultus, verbergen, versteckt, geheim, heim-
lich, n. Geheimnis: A. qui occultus et tectus dicitur;
fin II 54. sin autem me astutum et occultum
lubet fingere; ep III 10, 8. si quid erit occultius et,
ut scribis, „reconditum“; ep XI 21, 5. quod factum
eius modi est, ut sine oculo consilio fieri non po-
tuerit; Tul 32. nullae sunt occultiores insidiae quam
eae, quae latent in simulatione officii; Ver I 39.
hoc occultum intestinum ac domesticum malum op-
primit, antequam . . . ; Ver I 39. omnium rerum oc-
cultarum ignoratione sublata; fin I 64. quod sacri-
ficium est tam occultum quam id? har resp 37.
multa sunt occulta rei publicae vulnera; agr I 26.
— B. a. callidus ille et occultus ne se insinuet,
studiose cavendum est; Lael 99. — b. I. quae (vis)
investigat occulta, quae inventio atque cogitatio
dicitur; Tusc I 61. honesta bonis viris, non occulta
quaeruntur; of III 38. — II. multi viri boni cum
ex occulto intervenissent; Cluent 47. utrum
(convenit C. Rabirium) inclusum atque abditum la-
tere in occulto? Rabir 21. — III. ex occulto auditas
esse voces; div I 99.

ocumbo, niederstürzen, erleiden: ut esset, qui
pro patria mortem non dubitaret occumbere; Tusc
I 102.

occupatio, Besetzung, Besitznahme, Beschäfti-
gung: I. si ambitionis occupatio cursu || decursu ||
honorum etiam aetatis flexu constitisset; de or II.
in quo(bello) ita magna rei militaris esse occupatio
solet, ut . . . ; Ac II 4. si te impediabat ista convi-
viorum mulierumque occupatio; Ver V 83. — II, 1.
cum praesertim tam multi occupationem eius ob-
servent; Sex Rosc 22. — 2. si te occupatione ista
relaxaris; A XVI 16, 2. — 3. ad summas atque
incredibiles occupationes meas accedit, quod . . . ; A
I 19, 1. quanto minus est ad iuris civilis perdis-
cendi occupationem descendendum? de or I 252. id
(tempus) creptum e summis occupationibus; A I 14, 1.
quod te in tanta hereditate ab omni occupatione ex-
pedisti; A III 20, 2. — III. occupationum mearum
vel hoc signum erit, quod epistula librarii manu
est; A IV 16, 1. — IV, 1. cum antea distinebar
maximis occupationibus; ep XII 30, 2. sunt privata
nulla natura, sed aut vetere occupatione, ut qui
quondam in vacua venerunt, aut victoria aut . . . ; of
I 21. quamquam eram maximis occupationibus im-
peditus; ep X 28, 3. — 2. in hac tanta occupatione
urbis ac vitae; de or I 21. in tuis tantis || tantis
tuis || occupationibus; de or III 82. propter mole-
stissimas occupationes meas; ep VII 1, 5.

occupo, einnehmen, überrajhen, überfallen,
sich bemächtigen, in Besitz, in Anspruch nehmen,
beschäftigen, anlegen: quo in negotio, quaestu, arti-
ficio sit occupatus; inv I 35. cuius dictatoris iussu
magister equitum C. Servilius Ahala Sp. Maelium
regnum appetentem occupatum interemit; Cato 56.
quamvis occupatus sis, otii tamen plus habes; ep
XII 30, 1. fumus amicorum multitudine occupati;
A VII 3, 7. non dubito, quin occupatissimus fueris;
A XII 38, 1. ut ante occupet, quod videat opponi;
orat 138. s. agrum. aede Castoris tamquam arce
aliqua a fugitivis occupata; Sest 85. qui (soer)
tantum agri in illis rei publicae tenebris occupavit,
quantum concupivit; agr II 69. suspenso animo et
occupato Crassum tibi respondisse video; de or I 239.
cum Atheniensium animos summus timor occupavisset;
rep I 25. quod ante occupatur animus ab iracundia,
quam providere ratio potuit, ne occuparetur; Q fr I
1, 38. arcem: s. aedem. qui Capitolium, qui rostra,
qui urbis portas occupant; Phil XIV 15. occupa-
tissima in civitate; de or III 131. locus in subselliis
occupetur; Bru 290. ne odii locum risus occupet;
orat 88. plebs montem sacrum prius, deinde Aven-
tinum occupavit; rep II 58. omne officium munusque
sapientiae in hominis cultu esse occupatum; fin IV
36. pecuniam adolescentulo grandi faenore occupa-
visti; Flac 51. portas, rostra: s. Capitolium. Sp.
Cassium de occupando regno molientem; rep II 60.
equid ego dicam de occupatis meis temporibus? Plane
66. quod ea verba, quae maxime cuiusque rei propria
essent, occupasset Ennius; de or I 154. quae (virgo
Vestalis) pro vobis in dis immortalibus placandis
occupata est; Font 46. in vita occupata atque mili-
tari; Tusc II 2. nunc omnes urbes, quae circum
Capuam sunt, a colonis per eosdem decemviros occu-
pabuntur; agr I 20.

occurro, begegnen, aufstoßen, sich darbieten,
entgegenkommen, entgegenreten, vorbeugen: I. oc-
curreretur satietati; orat 219. cui vi et armis ingre-
dienti sit occursum; Caecin 64. — II, 1. statim
occurrit animo, quae sit causa ambigendi; de or II
104. non satis occurrit, quid scribam; ep XII 9, 1.
— 2. pronuntiatum (sic enim mihi in praesentia
occurrit ut appellarem ἀλογία); Tusc I 14. — 3.
occorrebat ei (P. Clodio) nancam ac debilem prae-
tutam futuram suam; Milo 25. — III. ut occurrere
possimus interrogationibus eorum; Ac II 46. multa
occurrunt, quae conturbent; nat I 61. de principio
studuit animus occurrere magnitudini criminis; Sulla
69. maxime mihi occurrunt et quasi lucent Athenae

tuae; Bru 26. facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest 17. ipsi (paean, herous) occurrent orationi; de or III 191. iis occurrunt plerumque imagines mortuorum; div I 63. qui (loci) ad causam explicandam statim occurrant; de or II 130. occurrere solet ipsa (misericordia tua) supplicibus et calamitosis; Deiot 40. paean: *f.* herous. ubicumque haec (probabilitas) aut occurrat aut deficiat; Ac II 104. nullam aliam nobis de deo cogitantibus speciem nisi hominis occurrere; nat I 81. ut varietas occurreret satietati; orat 174. — IV. quodcumque maxime probabile occurrat; of III 20. — V. nihil erat, quod non ipse obiret, occurreret, vigilaret, laboraret; Catil III 16.

occursatio, Entgegenkommen, Glückwunsch: I. futilis || facilis || est illa occursatio et blanditia popularis; aspicitur, non attrahatur; procul apparet, non excutitur; Planc 29. — II. vestras et vestrorum ordinum occursationes, studia, sermones se secum ablatum esse dicit; Milo 95 (96). attrahit, al.: *f.* I.

Oceanus, Weltmeer: I. Oceanus vix videtur tot res tam cito absorbere potuisse; Phil II 67. — II. qui navem vel usque ad Oceanum mittere debuerunt; Ver V 50. — III. quid Oceano longius inveniri potest? prov 29.

ocellus, Auge: cur ocellos Italiae, villulas meas, non video? A XVI 6, 2.

ocius, schneller: deseremur ocius a re publica quam a re familiari; A XVI 3, 1. quod ingeniosi in morbum et incidunt tardius et recreantur ocius; Tusc IV 32. quid ocius et quid serius futurum sit; inv I 39.

octaphorus, mit acht Trägern, n. Sänfte: A. (Verres) lectica octaphoro || octoph. || ferebatur; Ver V 27. — B. cum hominem portaret ad Baias Neapoli octaphoro || octoph. || Asciano; Q fr II 8, 2.

octavus, adhte: A. ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembres; Phil III 19. hora octava quae (bestiola) mortua est; Tusc I 94. — B. ager efficit cum octavo, bene ut agatur, verum, ut omnes di adiuvent, cum decimo; Ver III 112.

octiens, achtmal: cum aetas tua septenos octiens solis anfractus reditusque converterit; rep VI 12.

octingentesimus, achthundertste: si octingentesimum annum agerent; Cato 4.

octingenti, achthundert: consulatus, quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc 60. ∞10000 fecit equites; rep II 36. HS deciens et octingenta milia; Ver I 100. mille et octingenta stadia quod abesset; Ac II 81.

octo, acht: anni sunt octo, cum ista causa in ista meditatione versatur; Cluent 82. deos octo esse (Xenocrates) dicit; nat I 34. menses octo continuos his opus non defuit; Ver IV 54. addicitur Venuleio tritici medimnum VIII milibus; Ver III 99. octo hominum milia tenebat Hannibal; of III 114. tribunis plebis octo referentibus; Sest 70.

October, des Oktober: adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobres; Phil V 19.

octogesimus, achtzigste: quartum ago annum et octogesimum; Cato 32.

octogiens, achtzigmal (8000000): nonne sestertium centiens et octogiens Romae in quaestu reliquisti? Piso 86. eius (T. Pinnii) filio pecuniam Nicaeenses grandem debent, ad sestertium octogiens; ep XIII 61.

octoginta, achtzig: cum ille (Pacuvius) octoginta, ipse (Accius) triginta annos natus esset; Bru 229. se HS LXXX nummum frustra dedisse; Ver II 56.

octonarius, Vers von acht Zamben: cum tam bonos septenarios || octonarios || fundat ad tibiam; Tusc I 107.

octoni, je acht: pro singulis modis, quos tibi impero, tu mihi octonos HS dato; Ver III 197.

octophoros *f.* **octaphorus**.

octoplus, achtfach: A. sextam octuplam primae (partem deus detraxit); Tim 22. — B. 1. cupio octupli damnari Apronium; Ver III 28. — II, 1. qui in decumanos octupli iudicium se daturum edixit; Ver III 34. qui (arator) poenam octupli persequatur; Ver III 28. — 2. quid tandem postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; Ver III 28.

oculus, Auge: I. **Subject**: ardebant oculi; Ver V 161. oculi vera cernentes utuntur natura atque sensu; div II 108. coniventes illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis; har resp 38. multorum te etiam oculi et aures non sentientem custodient; Catil I 6. possunt oculi (dolere); Tusc II 44. repente te tamquam serpens e latibulis oculis eminentibus intulisti; Vatini 4. quod (sacrificium) non solum curiosos oculos excludit, sed etiam errantes; har resp 37. flagrant: *f.* conivent. video eius filium oculis lacrimantibus me intuentem; Sest 144. ut oculi aut nihil mentiantur aut non multum mentiantur; Ac II 82. oculi tamquam speculatores altissimum locum obtinent; nat II 140. animi est omnis actio et imago animi vultus, indices oculi; de or III 221. ut imago est animi vultus, sic indices oculi; orat 60. sensi populi Romani oculos esse acres atque acutos; Planc 66. caesios oculos Minervae, caeruleos esse Neptuni; nat I 83. quia (oculi) recte aliquando viderunt; div II 108. utuntur: *f.* cernunt.

II. **nach Verben**: 1. ut eum quoque oculum, quo bene videret, amitteret; div I 48. iisne rebus manus adferre non dubitasti, a quibus etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant? Ver IV 101. omnium oculos in me unum coniectos esse; Ver V 35. pueri Sisennae oculos de isto nusquam deicere; Ver IV 33. oculos natura nobis, ut equo aut leoni saetas, caudam, aures, ad motus animorum declarandos dedit; de or III 222. hi duo illos oculos orae maritimae effoderunt; nat III 91. nos quoque oculos eruditos habemus; par 38. excludo: *f.* I. errant. habeo: *f.* erudio. quamquam me vester honos intentis oculis omnes rei publicae partes intueri iubet; agr II 77. quibus (formis) oculi iucunde moveantur; Tusc III 46. quae (statuae) populi Romani oculos animosque maxime offendunt; Ver II 150. opto: *f.* I. conivent. ut in eius corpore lacerando atque vexando oculos paverit suos; Phil XI 8. erat (Roscius) perversissimis oculis; nat I 79. (voluptas) mentis, ut ita dicam, praestringit oculos; Cato 42. quae (natura) oculos membranis tenuissimis vestivit et saepsit; nat II 142. cum oculum torsisset; Ac II 80. vestio: *f.* saepio. — 2. vos non modo oculis imagines, sed etiam animis in culcatis; nat I 108. parcite oculis saltem meis; Phil XII 19. facilius eorum facta occurrent mentibus vestris, si ora ipsa oculis proposueritis; Sest 17. — 3. ut idem oculis et auribus captus sit; Tusc V 117. caret oculis, odiosa caecitas; Tusc I 87. quibus in studiis (Diodotus) oculis non egebat; Tusc V 113. qui (Democritus) dicitur se oculis privasse; fin V 87. sum: *f.* I. perverto. — 4. numquam ab oculis meis afuerunt; A XIII 21, a, 2 (5). quoniam nobis est hic in foro atque [in] oculis civium constituendus; de or II 41. quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit; prov 8. Balbum in oculis fero; Q fr III 1, 9. in oculis incurrentibus iis, quos aequo animo videre non possum; A XII 21, 5. mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas; Sest 7. pone illum ante oculos diem; Deiot 20. istam virtutem non latere in tenebris, sed in luce Asiae in oculis clarissimae provinciae esse positam; Q fr I 1, 9. archipiratam ab oculis

omnium removisti; Ver V 136. patrem eius dicendo a mortuis excitasses; statuisses ante oculos; de or I 245. publicanis in oculis sumus; A VI 2, 5. versatur ante oculos luctuosa nox meis omnibus; Rab Post 47. mors ob oculos saepe versata est; Rab Post 39.

III. nach Substantiven: 1. hebes acies est cuiusdam oculorum; fin IV 65. hic vir impediri etiam animi aciem aspectu oculorum arbitrabatur; Tusc V 114. facit vester iste in me animorum oculorumque coniectus, ut . . .; Sest 115. f. intentio. ut mater geminos internoscit consuetudine oculorum; Ac II 57. in eo (ore) ipso dominatus est omnis oculorum; de or III 221. quorum (oculorum) et hilaritatis et vicissim tristitiae modum res ipsae, de quibus agetur, temperabunt; orat 60. f. intentio. oculi sunt, quorum tum intentione, tum remissione, tum coniectu, tum hilaritate motus animorum significemus apte cum genere ipso orationis; de or III 222. oculorum est quaedam magna moderatio; orat 60. qui (Heraclius) propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigavit; Ver V 111. ex oculorum obtutu facile indicabimus, quid eorum apte fiat; of I 146. remissio: f. intentio. „oculorum“, inquit Plato, „est in nobis sensus acerrimus“; fin II 52. (Chaldaei) oculorum fallacissimo sensu indicant ea, quae animo videre debebant; div II 91. quae (palpebrae) sunt tegmenta oculorum; nat II 142. tristitia: f. hilaritas. quae vitatio oculorum, lucis, urbis, fori! Phil III 24. — 2. processit qua auctoritate vir! composito capillo, gravibus oculis, fluentibus buccis; sen 13.

IV. Zustand: 1. omnia sic aperiam, ut ea cernere oculis videamini; Cluent 66. cur coniveres altero oculo, causa non esset; nat III 9. carere me aspectu civium quam infestis omnium oculis conspici mallet; Catil I 17. is (vultus) oculis gubernatur; de or III 223. te hilarioribus oculis, quam solitus eras, inuente; Piso 11. f. I. lacrimant. II, 1. intendo. totam licet animis tamquam oculis lustrare terram mariaque omnia; nat II 161. vitam suam pluribus, quam vellet, observari oculis arbitrabatur; Ver III 3. cum res non coniectura, sed oculis ac manibus teneretur; Cluent 19. quam (eloquentiam) nullis nisi mentis oculis videre possumus; orat 101. f. II, 1. amitto. — 2. contingebat in eo, ut aures ab oculis vincerentur; fr F VI 14. quae (res) ante oculos gestae sunt; Font 5. nec ille (Q. Maximus) in luce modo atque in oculis civium magnus; Cato 12.

odi, haßen: I, 1. aperte vel odisse magis ingenui est quam fronte occultare sententiam; Lael 65. — 2. qui agros immunes liberosque arant, cur oderunt? Ver II 166. — II. oderam multo peius hunc (Bursam) quam illum ipsum Clodium; ep VII 2, 3. nec ipsum (Appium) odimus et Brutum amamus; A VI 2, 10. qui potest cogitari esse aliquid animal, quod se oderit? fin V 28. qui auctorem odimus, acta defendimus; Phil II 96. nonne omnem exsuperantiam virtutis oderunt? Tusc V 105. quae (virtus) necesse est cum aliqua cura res sibi contrarias aspernetur atque oderit, ut bonitas malitiam, temperantiam libidinem, ignaviam fortitudo; Lael 47. omnes immemorem beneficii oderunt; of II 63. quo (odio) omnes improbos odimus; Milo 35. quod oderat Habitus inimicum; Cluent 170. libidinem, malitiam: f. ignaviam. te non modo urbem odisse, sed etiam lucem; Phil II 87. cum alii rem ipsam publicam atque hunc bonorum statum otiumque odissent; Sest 46. res: f. ignaviam. rem publicam: f. otium. si scelus odistis; Cluent 200. statum: f. otium. nemo ipsam voluptatem, quia voluptas sit, aspernatur aut odit aut fugit; fin I 32. in hac urbe se iactant, quam oderunt? Flac 61. f. lucem.

odiose, widrig: qui nec inepte dicunt nec odiose nec putide; Bru 284. qui cum interpellaret odiose; de or II 262.

odiosus, verhaßt, widerwärtig, anstößig läßt: odit provinciam, et hercule nihil odiosius, nihil molestius; A VI 3, 2. quod HS CCC divisoribus, ut praetor renuntiarere, dedisti, trecenta accusatori, ne tibi odiosus esset; Ver IV 45. cum omnis adrogantia odiosa est, tum illa ingenii atque eloquentiae molestissima; div Caec 36. difficultas navigandi fuit odiosa; ep III 9, 4. urgentibus asperis et odiosis doloribus; Tusc II 67. non dubito, quin tibi odiosae sint epistolae cotidianae; A VIII 14, 1. nacti sumus inimicum in omni genere odiosum ac inolestum; Flac 13. (Antonius) praemisit mihi odiosas litteras; A X 8, 10. satis esse odiosum malum omne, cum venisset; Tusc III 32. adhibenda munditia est non odiosa neque exquisita nimis; of I 130. „spernitur orator“ non solum odiosus in dicendo ac loquax, verum etiam „bonus“; Muren 30. ut senes ad ludum adulescentium descendant, ne sint iis odiosi et graves; rep I 67. nullum verbum insolens, nullum odiosum (orator) ponere audebat; orat 25.

odium, Haß, Abneigung, Feindschaft, Gehässigkeit: I, 1. cum inclusum illud odium multarum eius (Crassi) in me iniuriarum, quod ego effudisse me omne arbitrabar, residuum tamen insciente me fuisse, omne repente apparuit; ep I 9, 20. crescebat in eos odium; har resp 46. accedit, ut ne in ipsum quidem Clodium meum insigne odium fuerit unquam; A XIV, 13, B, 3. f. apparet. inest hoc tempore haud obscurum odium atque id insitum penitus et inustum animis hominum; har resp. 55. ex cupiditatibus odia nascuntur; fin I 44. ut in communi odio paene aequaliter versaretur odium meum; Milo 78. — 2. si es odium publicum populi, senatus; Vatin 39. — II, 1. non tanta studia adsequuntur eorum, quibus dederunt, quanta odia eorum, quibus ademerunt; of II 54. indignatio summum in eum odium commovere poterit; inv I 103. quae (vis) inveterata compresso odio atque tacito iam erumpebat; dom 63. ut in aliquem hominem magnum odium aut in rem gravis offensio concitetur; inv I 100. ut eius (Vatinii) ista odia non sorbeam solum, sed etiam concoquam; Q fr III 9, 5. si id factum augeas, odium creatur; de or II 208. et in alios odium struere discemus et a nobis demovere; de or II 208. Q. Metellus omnia privata odia deposuit; sen 25. effundo, includo: f. I, 1. apparet. vicit is, qui non fortuna inflammaret odium suum, sed bonitate leniret; Marcel 31. invero, inuro: f. I, 1. inest. lenio: f. inflammo. quorum summum quondam inter ipsos odium bellumque meministis; Phil XI 2. ut odium statim defensio mitiget; inv I 30. placavi odia improborum; dom 44. si L. Flacci sanguine illius nefarium in omnes odium saturaveritis; Flac 95. sorbeo: f. concoquo. struo: f. demoveo. quamquam, quid mea intersit, ut eorum odium subeam, non intellego; A XI 17, a, 2. nullo suscepto cuiusquam odio; Scaur 1, 1. — 2. multorum odiis nullas opes posse obsistere; of II 23. numquam tanto odio civitati Antonius fuit, quanto est Lepidus; ep XII 10, 3. — 3. ut odio, invidia totum ordinem liberetis; Ver pr 43. tametsi (mater) in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent 12. — 4. animos equitum Romanorum ad Q. Caepionis odium renovabam [atque revocabam]; de or II 199. (dominatio) tanto in odio est omnibus, ut . . .; A II 21, 1. qui perditae multitudini in odium acerbissimum venerit; A X 8, 6. versor in: f. I, 1. versatur. nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; agr I 2. — III, 1. omnia videbitis plena odiorum, plena discordiarum; Phil VII 25. — 2. fraus odium digna maiore; of I 41. — IV. neque odii causam patri neque sceleris filio fuisse; Sex Rose 41. concedatur haec quoque acerbitas et odii magnitudo; Deiot 30. — V, 1. ita se recipiebat (Antonius) ardens odio vestri, ut . . .; Phil IV 4. quod iudicium animos odio proprio in Caepionem ad causam

nostram converteram; de or II 200. ductus odio properavit rem deducere in iudicium; A I 16, 2. ut (P. Sulla) amplissimo honore singulari Autronii odio everteretur; Sulla 1. omni imbutum odio bellum; dom 60. Sulla acerbior odio incitatus, quam . . . leg II 56. odio inimicitiarum mearum inflammatus; Milo 78. quid enim odisset Clodium Milo praeter hoc civile odium, quo omnes improbos odimus? Milo 35. Quintus ad me acerbissime scripsit, filius vero mirifico odio; A XI 15, 2. — 2. praeter: f. l. odisse. quem (L. Domitium) tu propter commune odium in bonos oderas; Vatin 25.

odor, Geruch, Wohlgeruch, Duft, Bitterung, Ahnung: I. et „odor“ urbanitatis et „mollitudo“ humanitatis sunt ducta a ceteris sensibus; de or III 161. quod omnis odor ad supera fertur; nat II 141. ture, odoribus incensis; Ver IV 77. — II. cum admiraretur Lysander suavitatem odorum, qui adflarentur ex floribus; Cato 59. — III. 1. qui (accusatores) eius modi hominum furta odore aut aliquo leviter presso vestigio persequerentur; Ver IV 53. qui (Gavius) quasi luce libertatis et odore aliquo legum recreatus revivisset; Ver V 160. qui (Canninius) quodam odore suspicionis Staienum corruptum esse sensisset; Cluent 73. — 2. quod idem fit in vocibus, in odore, in sapore; Ac II 19.

odoratio, Riechen, Geruch: tales sunt (voluptates) et tactionum et odorationum et saporum; Tusc II 20.

odoratus, Geruch, Geruchsſinn: I. (pomorum) incensus non gustatus solum, sed odoratus etiam; nat II 158. — II. nihil necesse est de gustatu et odoratu loqui; Ac II 20.

odoror, riechen, wittern, ausſpüren, erforschen, trachten: I. tu velim ex Fabio, si quem habes aditum, odorere; A IV 8, a, 4. — II. ut odoror, quam sagacissime possim, quid (iudices) sentiant; de or II 186. erit nobis coram odorandum et constituendum, tutone Romae esse possimus; A XV 3, 1. — III. soles tu haec festive odorari; A IV 14, 2. si quid potes, odorare; A XII 22, 3. quos (homines) odorari hunc decemviratum suspicamini; agr II 65. odorare Antonii *diadema*; A XIV 3, 2. quid? Albiana pecunia vestigiisne nobis odoranda est? Cluent 82. hi voluptates omnes vestigant atque odorantur; sen 15.

Oeconomicus, Haushalter: qui (liber) Oeconomicus inscribitur; of II 87.

oenus f. unus.

offa, Biſſen: I. cum offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti tripudium solistimum nuntiatur; div II 72. — II. fame enecta (avis) si in offam pulvis invadit || invasit ||; div II 73.

offendo, anstoßen, verstoßen, Unglück haben, Anstoß nehmen, antreffen, finden, verlegen, fränken, part. anstößig, verhaßt: I. 1. in quo (homine) offenditur; inv I 24. a quibus nihil praeter voluptatem aurium quaeritur, in iis offenditur, simul atque imminuitur aliquid de voluptate; de or I 259. in iis (numeris, modis) si paulum modo offensum est; de or III 196. fortasse in eo ipso offendetur, cur non Romae potius; A IX 6, 1. — 2. quis venit, qui offenderet? A XII 40, 2. homines id sua auctoritate comprobare an offendere in iis consuerint; inv I 43. (homines) minus in adrogantiam || [in] adrogantiam || offenderent; inv II 5. quod labor operis maxime offendit; Ver V 29. — II. quod (Caesar) intellexeret se apud ipsam plebem offendisse de aerario; A X 4, 8. — III. offensus contumelia nemo; A VI 3, 3. si me non offendet; A XI 9, 3. qui (Hirtius) se scribit vehementer offensum esse veteranis; A XV 8, 1. id, in quo aliquid offenderis; de or I 129. permulta sunt circumspicienda, ne quid offendas, ne quo intras; de or II 301. sin quid offenderit, sibi totum, nihil tibi offenderit; ep II 18, 3. quis est tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat,

nusquam incurrat? ep IX 2, 2. ne eius animum offenderem; ep IV 1, 1. si cuius animus in te esset offensior; A I 5, 5. f. oculos, quod (hi sermones) tuam existimationem non offendunt; ep III 8, 7. offensum (genus argumentationis) est, quod eorum, qui audiunt, voluntatem laedit; inv I 92. Oppianicus cecidisse de equo dicitur et latus offendisse vehementer; Cluent 175. ut quisque istius animum oculosque offenderat, in lautumias statim coniciebatur; Ver V 143. ne eius ordinis rem aut voluntatem offenderes; ep I 9, 26. non offendet eundem bonorum sensum quem reliquisti; ep I 9, 17. voluntatem: f. rem. — IV. ita me adfectum offendet, ut multum a te possim iuvari; ep IX 11, 1. ibi te ut firmum offendam, effice; ep XVI 10, 1. me eum et offendet erga te et audies, quasi . . . ; A I 10, 6. cum (Plato) offendisset populum Atheniensem prope iam desipientem senectute; ep I 9, 18. cum rem aliter institutam offendissem, ac mihi placuisset; ep V 17, 2.

offensa, Ungunst, Ungnade: quod negas te dubitare, quin magna in offensa sim apud Pompeium; A IX 2, a, 2.

offensio, Anstoß, Ärgeris, Ungunst, Widerwärtigkeit, Unfall: I. corporum offensiones sine culpa accidere possunt, animorum non item; Tusc IV 31. in quo est illa quidem magna offensio vel negligentiae susceptis rebus vel perfidiae receptis; de or II 101. offensionem esse periculosam propter interpositam auctoritatem religionemque video; ep I 7, 5. graves solent offensiones esse ex gravibus morbis, si quae culpa commissa est; ep XVI 10, 1. f. II, 1. fugio. — II. 1. quam mollis animus (sit in Quinto fratre) et ad accipiendam et ad deponendam offensionem; A I 17, 2. quidnam accidisset, quod adferret Q. fratri meo offensionem tam gravem; A I 17, 1. ut in rem gravis offensio concitetur; inv I 100. si causae turpitudine contrahit || contrahet || offensionem; inv I 24. depono: f. accipio, quoniam effugi eius offensionem; ep IV 4, 4. cum ipsius rei gestae expositio magnam excipit offensionem; inv I 30. excitatur aut invidiae aut odii non dissimilis offensio; de or II 208. ita non erat ea offensio in versibus, quam nunc fugiunt poëtae novi; orat 161. se praestatueros nihil ex eo te offensionis habiturum; ep VI 8, 1. cum omnes offensiones iudiciorum non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; Cluent 139. — 2. mihi maiori offensioni esse quam delectationi possessiunculas meas; A XIII 23, 3. — III. alqd: f. II, 1 habeo, videntur offensionum et repulsarum quasi quandam ignominiam timere et infamiam; of I 71. — IV. principia acuta sententiis vel ad offensionem adversarii vel ad commendationem sui; orat 124. in illo ipso malo gravissimaque belli offensione; imp Pomp 26. ut accipiatis sine offensione, quod dixero; Phil VII 8.

offensiuncula, kleine Widerwärtigkeit: ista in aedilitate offensiuncula accepta; Plane 51. si qua offensiuncula facta est animi tui perversitate aliquorum; ep XIII 1, 4.

offero, darbieten, anbieten, zeigen, ausſetzen, preisgeben, zufügen, antum: I. ipsi se offerent et respondebunt non vocati; de or III 191. nihil est praeterea, cur adventibus te offerre gestias; ep VI 20, 1. ne obtulisse nos gratulationi videamur; A IX 5, 1. quod fors obtulerit, id acturus videtur; A II 22, 1. multis saepe in difficillimis rebus praesens auxilium eius (Cereris) oblatum est; Ver IV 107. gaudeo mihi causam oblatam, in qua . . . ; A XVI 15, 1. oblata mortis celeritate; rep III 34. quorum ille telis libenter corpus obtulisset suum; Sest 76. quae prima innocentis mihi defensio est oblata; Sulla 92. diffugiunt, qui sunt, metu oblato; ep XV 1, 5. incredibile est mortem oblatam esse patri a filio; Sex Rosc 40. hanc occasionem oblatam tenete; Phil III 34. quae natura obtulit illam speciem Simonidi?

div II 143. spe pacis oblata; Phil XII 8. non tempore oblato deorum beneficio utemini? Phil III 32. — II. ne me perditum illi addictumque offerrem; A III 10, 2. ut meas miserias luctu addictas et perditam fortunam ille (fratri) offerrem; A III 9, 1.

officina, Werkstatt: I. cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum et chirographorum officina; Phil II 35. nec quicumque ingenium habere potest officina; of I 150. — II, 1. domus eius (Isocratis) officina habita eloquentiae est; orat 40. instituit officinam Syracusis in regia maximam; Ver IV 54. armorum officinas in urbe videtis; Phil VII 13. — 2. me oratorem non ex rhetorum officinis exstitisse; orat 12. — III. ex clarissima quasi rhetoris || rhetorum || officina duo praestantes ingenio, Theopompus et Ephorus, se ad historiam contulerunt; de or II 57.

officio, versperren, verbauen, hemmen, im Wege, hinderlich sein, Eintrag tun: I. cuiusque particulae caeli officeretur; de or I 179. — II. ut horum concisis sententiis officit Theopompus elatione atque altitudine orationis suae; Bru 66. quae videbuntur officere huic partitioni; inv I 75. quod ipsi causae officit; inv I 94. ea, quorum altitudo officeret auspiciis; of III 66. »sin autem officiens signis mons obstruet altus«; fr H IV. a, 590. quoniam ei pecuniae vita Sex. Roscii obstare atque officere videatur; Sex Rose 6. umbra terrae soli officiens noctem efficit; nat II 49.

officiose, gefällig, dienstfertig: quod officiose et amice factum queant dicere; Lael 71.

officiosus, gefällig, dienstfertig, zuvorkommend, pflichtgemäß: cuius calamitas etiam officiosorem me facit in illum; ep XIII 60. 1. officiosam amicitiam nomine inquinans criminoso; Plane 46. quoniam mihi ab amico officiosissimo tantum oneris imponitur; ep XIII 56, 1. nulla admiscetur opinio officiosi doloris; Tusc III 70. homo in omnes suos officiosissimus; ep XIII 6, 2. propter hos officiosos labores meos non nulla apud bonos gratia; Milo 12.

officium, Dienst, Pflicht, Verpflichtung, Verbindlichkeit, Schuldigkeit, Obliegenheit, Gefälligkeit, Dienstfertigkeit, Pflichttreue: I. absolut: 1. accedunt eodem mea quaedam officia in illum; Phil XIII 7. mea in te omnia summa necessitudinis officia constabunt; ep III 4, 2. cum ei (Curioni) nec officium deesset. Bru 220. si officia (mea), si operae, si vigiliae deserviunt amicis, praesto sunt omnibus; Sulla 26. quoniam singularum virtutum sunt certa quaedam officia ac munera; de or II 345. ex quo intellegitur officium medium quiddam esse, quod neque in bonis ponatur neque in contrariis; fin III 58. medium officium id esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit; of I 8. illud officium, quod rectum idem (Stoici) appellant, perfectum atque absolutum est; of III 14. si mea in te essent officia tanta; ep II 6, 1. officia magna et mutua nostra inter nos esse; ep XIII 45. innumerabilia tua sunt in me officia domestica, forensia, urbana, provincialia, in re privata, in publica, in studiis, in litteris nostris; ep XVI 4, 3. Torquato nostra officia grata esse facile patior eaque augere non desinam; A XIII 20, 1. §. deserviunt. summa eius (liberti) erga me officia exstiterunt; ep XIII 60, 1. si sine oculis non potest exstare officium et munus oclorum; div I 71. multa et magna inter nos officia paria et mutua intercedunt; ep XIII 65, 1. quae (officia) oriuntur a suo cuiusque genere virtutis; fin V 69. ea (officia) quamquam pertinent ad finem bonorum, tamen minus id apparet, quia magis ad institutionem vitae communis spectare videntur; of I 7. cum omnia officia a principiis naturae profiscantur; fin III 23. id („officium“) quid dubitas quin etiam in rem publicam praeclare quadret?

nonne dicimus „consulum officium, senatus officium, imperatoris officium“? A XVI 14, 3. spectant: §. pertinent. expositis adolescentium officiis, quae valent ad gloriam adipiscendam; of II 52. — 2. primum oratoris officium esse dicere ad persuadendum accommodate; de or I 138. non dubito, quin καθήκον „officium“ sit; A XVI 11, 4. cum id, quod facere debet, officium esse dicimus || dicemus ||, illud, cuius causa facere debet, finem appellamus || appellabimus ||; inv I 6.

II. nach Verben: 1. absolvo, appello: §. I, 1. est; of III 14. non tam mihi molestum fuit accusari abs te officium meum quam iucundum requiri; ep II 1, 1. augeo: §. I, 1. est; A XIII 20, 1. perinde ac si in hanc formulam omnia officia domestica conclusa et comprehensa sint; Q Rose 15. quae (pietas) erga patriam aut parentes officium conservare moneat; inv II 66. me tibi omnia officia pro nostra necessitudine et debuisse confiteor et praestitisse arbitror; Muren 7. ut commune officium censurae communi animo ac voluntate defenderent; prov 20. ego si abs te summa officia desiderem; ep V 5, 2. expono: §. I, 1. valent. cum (Panaetius) initio divisisset ita, tria genera exquirendi officii esse; A XVI 11, 4. facio: §. I, 1. est; of I 8. perficio: §. I, 1. est; of III 14. sin officia quaerimus, a virtute ipsius, non ab auspiciis petita sunt; div II 79. pono: §. I, 1. est; fin III 58. qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font 18. §. debeo. praetermitto: §. servo. quaero: §. peto. officium cumulate reddidi; ep V 8, 1. ut recte dici possit omnia officia eo referri, ut adipiscamur principia naturae; fin III 22. vereor, ne litterarum a me officium requiras; ep VI 6, 1. §. accuso. nec est dubium, quin is officium, non fructum sequatur; leg I 48. omnibus officiis amicitiae diligenter a me sancteque servatis ne hoc quidem praetermittendum esse duxi, te ut hortarer; ep V 17, 3. quoniam officia non eadem disparibus aetatibus tribuuntur; of I 122. — 2. si, quid officii sit, non occurrit animo; Ac II 25. — 3. non deero officio nec dignitati meae; A VII 17, 4. video iam, illum, quem exspectabam, virum, cui praeficias officio et muneri; rep II 69. satis est factum Siculis, satis officio ac necessitudini; Ver V 139. — 4. (me) officio esse functum viri benivolentissimi; ep V 16, 6. meus in te animus quam singulari officio fuerit; ep V 5, 2. „oportere“ perfectionem declarat officii, quo et semper utendum est et omnibus; orat 74. — 5. id tantum abest ab officio, ut nihil magis officio possit esse contrarium; of I 43. quae vita maxime disiuncta a cupiditate est et cum officio coniuncta; Sex Rose 39. ut in superiore exemplo reus ab suo officio et a potestate factum demovebat; inv II 93. inter officium et finem hoc interest, quod in officio, quid fieri, in fine, quid confici || officio || conveniat, consideratur; inv I 6. putare omnes bonos alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Ver IV 82. ut in officiis ponatur depositum reddere; fin III 59. quas quaestiones procul ab oratoris officio remotas facile omnes intellegere existimamus; inv I 8. quos natura retinere in officio non potuisset; Sex Rose 70. cuius (veri) studio a rebus gerendis abduci contra officium est; of I 19. si erunt in officio amici; ep XIV 1, 5. ut eorum et in bellicis et in civilibus officiis vigeat industria; of I 122.

III. nach Adjectiven und Adverb: 1. homo omnium meorum in te studiorum et officiorum maxime conscius; ep V 5, 1. homini omnis officii diligentissimo; Cael 73. homo et iuris et officii peritissimus; Ver II 31. haec plena sunt officii; Plane 45. — 2. contrarius: §. II, 5. absum ab. — 3. virum primum, summo officio ac virtute praeditum; Ver I 135. — 4. desertus ab officiis tuis; ep V 2, 10. procul ab: §. II, 5. removeo ab. erat in omni vel officio vel sermone sollers; rep II 37.

IV. nach Substantiven: 1. sollicitum te habebat cogitatio cum officii tum etiam periculi mei; ep VII 3, 1. cum huius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2. etiam alia divisio est officii; of I 8. paulo etiam longius, quam finis cotidiani officii postulat; Sulla 64. de primo officii fonte diximus; of I 19. ex singulis certa officiorum genera nascuntur; of I 15. ut ad officii inventionem aditus esset; of I 6. ius officii laedimus; Sex Rosc 116. quamquam bonum te timor faciebat, non diuturnus magister officii; Phil II 20. vindex temeritatis et moderatrix officii curia; Flac 57. ut (senectus) adulescentes ad omne officii munus instruat; Cato 29. te nullum onus officii cuiquam reliquum fecisse; ep III 13, 1. perfectio: f. II, 4. utrorum officiorum praecepta traduntur; of I 7. proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir 1. sin est in me religio privati officii; Sulla 10. cum ille omnium officiorum societatem diremisset; Sulla 6. — 2. homo summo pudore, summo officio; Ver I 137. — 3. plenus est sextus liber de officiis Hecatonis talium questionum; of III 89. Carpinatium saepe ad se de eius officii litteras misisse dixerunt; Ver II 172. omnis de officio duplex est quaestio; of I 7.

V. **Amstand**: 1. vi atque imperio adductus, non officio ac voluntate; Ver II 153. ut tacito ipso officio et studio quemvis commoveret; Quinct 78. quae (civitas) tantis officiis cum populo Romano coniuncta est; Ver II 163. dum me rei publicae cura multis officiis implicatum et constrictum tenebat; Ac I 11. ut omnes intellegant me non studio accusare, sed officio defendere; Sex Rosc 91. altera sententia est, quae definit amicitiam paribus officiis ac voluntatibus; Lael 58. quis P. Octavio Balbo fide, religione, officio diligentior aut sanctorum commemorari potest? Cluent 107. implicari: f. constringi. si hoc iudici praescriptum lege aut officio putatis, testibus credere; Font 22. sanctus: f. diligens. quod (P. Sestius) maximis adsiduisque officiis illius aerumnas sustentavit; Sest 7. — 2. ab: vgl. III, 3. desertus ab. inscriptio plenior „de officiis“; A XIV 11, 4. in officio plurimum interest, quo in genere peccetur; fin IV 76. f. II, 5. intersum inter. quae (opes) sine multorum amicorum officiis stare possint; Plane 81.

offirmatus, hartnäckig: incredibile est, quanto mihi videatur illius voluntas obstinator et in hac iracundia offirmatior || aff. ||; A I 11, 1.

offundo, verbretten, bedecken, erfüllen: ut illis (piscibus) aqua, sic nobis aër crassus offunditur; Ac II 81. hic error et haec indoctorum animis offusa caligo est; Tusc V 6. ut obscuratur et offunditur luce solis lumen lucernae, sic . . . ; fin III 45. tamquam si offusa rei publicae sempiterna nox esset; Sex Rosc 91. tenebris offusus; dom 137.

olea, Olive, Ölbaum: I. eius fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin 22. — II, 1. qui Transalpinas gentes oleam et vitem serere non sinimus; rep III 16. — 2. mel ex olea fluxisse dicunt; div II 86. — III. olearum ubertatem fore; div I 112. — IV. solebam antea debilitari oleis et lucanicis tuis; ep IX 16, 8.

olearius, für das Öl bestimmt: cellis vinariis et oleariis plenis relictis; Top 17. semper boni domini referta cella vinaria, olearia; Cato 56.

oleaster, wilder Ölbaum: hominem suspendi iussit in oleastro quodam, quae est arbor Aetnae in foro; Ver III 57.

oleo, riechen, duften, verraten: I. illa ut mulieres ideo bene olere, quia nihil olebant, videbantur; A II 1, 1. — II. illud non olet unde sit; quod dicitur „cum illis“, „cum“ autem „nobis“ non dicitur, sed „nobiscum“? orat 154. — III. alqd: f. I. (unguentum) magis laudari, quod terram || ceram || quam quod crocum olere || sapere || videatur; de or III 99.

in qua (voce) nihil sonare aut olere peregrinum (possit); de or III 44. — nonne ipsum caput et supercilia olere malitiam videntur? Q Rosc 20. terram: f. crocum.

oleum, Öl: I. ne et opera et oleum philologiae nostrae perierit; A II 17, 1. — II, 1. quoniam ad amorem meum aliquantum olei || olim || discedens addidisti; ep XV 20, 2. oleum, ficos, poma non habet; fr F I 18. in quibus (athletis) ipse Pompeius confitetur se et operam et oleum perdidisse; ep VII 1, 3. — 2. palaestrae magis et olei (genus est verborum), quam huius civilis turbae ac fori; de or I 81. — 3. de eodem oleo et opera exaravi nescio quid ad te; A XIII 38, 1. — III. alqd: f. II, 1. addo. qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Ver IV 139. — IV. iuvenes corpora oleo perunxerunt; Tusc I 113.

olfacio, riechen: quem (nummum) non architecti huiusce legis olfecerint; agr I 11. eas (res) cernimus, audimus, gustamus, olfacimus, tangimus; div II 9.

olim, ehemals, einst: I. quae (libertas) fuit olim praconi in ridendo (concessa); Plane 33. nobis olim annus erat unus ad cohibendum brachium toga constitutus; Cael 11. quae fusa olim disputabantur ac libere; leg I 36. minimam olim istius rei fuisse cupiditatem multa exstant exempla maiorum; leg II 62. utinam coram tecum olim potius quam per epistulas! A XI 4. — II. quod vobis iste olim furunculus, nunc vero etiam rapax esse videatur || videtur ||; Piso 66.

oliva, Ölbaum: I. si ex oliva modulate canentes tibiae nascerentur; nat II 22. — II. Aristaeus, qui olivae dicitur inventor, Apollinis filius; nat III 45.

olivetum, Ölplantung: I. vineta, segestes, oliveta a dis se habere; nat III 86. — II. quid de vinearum olivetorum vespeie plura dicam? Cato 57.

olla, Topf: si neque ollam denariorum implere (potes); ep IX 18, 4.

Olympias, Olympiade: I. centum et octo annis postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est Olympias; rep II 18. — II. si Roma condita est secundo anno Olympiadis septimae; rep II 18.

Olympionices, Sieger in den olympischen Spielen: I. permagnam existimans tres Olympicas una e domo prodire; Tusc I 111. — II. quid, si etiam occisus est a piratis Adramytenus homo nobilis, Atyanas pugil Olympicus? Flac 31. — III. lex: QUI TYRANNUM OCCIDERIT, OLYMPIONICARUM PRAEMIA CAPITO; inv II 144.

omen, Anzeichen, Vorbedeutung, Wunsch: 1. quodsi te omen nominis vestri forte duxit; Scour 30. quae (omina) maiores nostri quia valere censebant; div I 102. — II, 1. Aemilia Paulo Persam perisse, quod pater omen accepit; div II 83. sin, quod di omen avertant!, omnis omnium cursus est ad vos; ep XII 6, 2. Caeciliam Metelli exisse in quoddam sacellum ominis capiendi causa; div I 104. quod di omen obruant! har resp 42. — 2. non fuisse (Crassum) periturum, si omni paruisset; div II 84. — III. ego exempla ominum nota proferam; div I 103. — IV, 1. exierunt malis ominibus atque execrationibus duo vulturi paludati; Sest 71. nubit genero socrus funestis ominibus omnium; Cluent 14. proficiscantur legati optimis ominibus; Phil XII 19. quam (rem) tu ipse ominibus optimis prosequeris; ep III 12, 2. — 2. nolo in eos gravius quicquam ne ominis quidem causa dicere; Sex Rosc 139.

omino, weißsagen: I. melius, quaeso, ominare; Bru 329. — II. (Saxa) suo capiti salvus nobis ominetur; Phil XI 12. alicui rei publicae obvenerit (malum enim || enim alii || quam nostrae ominari); of II 74.

omitto, aufgeben, lassen, unterlassen, unbedenkt, unerwähnt lassen, übergeben; I. qui (Heraclitus) quoniam quid diceret intellegi noluit, omittamus; nat III 35. — II, 1. de reditu Gabinii omittamus; Piso 51. — 2. omitto, quae perferant ambrosii honoris causa; Tusc V 79. — 3. omittamus lugere; Bru 266. ut omittatis de unius cuiusque casu cogitando recordari; Sest 1. — 4. omitto nihil istum verum pertinuisse ad illum; Piso 75. — III. si me amas (omitte Atticum); A XVI 16, 10. sed iam hoc totum omitto; Ligar 24. f. peculatus. si bellum omittimus, pace numquam fruemur; Phil VII 19. sed omitto epulum populi Romani, festum diem; Vatini 31. omitto dignitatem, honestatem, speciem ipsam virtutum; fin II 107. epulum: f. diem. omitto nobilitatem famamque popularem stultorum improborumque consensu excitatam; Tusc V 46. honestatem: f. dignitatem. omitto socios, exteras nationes, reges, tetrarchas; Milo 76. ut omittam vim et naturam deorum; nat I 122. nobilitatem: f. famam. ut omittam tuos peculatus, ut ob ius dicendum pecunias acceptas, ut eius modi cetera; Ver III 206. si his rebus omissis causas ipsas contendere velimus; Catil II 25. reges, al.: f. nationes. speciem: f. dignitatem. omitto innumerabiles viros, quorum singuli saluti huic civitati fuerunt; rep I 1. vim: f. naturam. ut voluptates omittantur maiorum voluptatum adipiscendarum causa; fin I 36.

omnino, überhaupt, überhaupt nur, im ganzen, ganz und gar, durchaus: 1. qui (Aristo) dubitet omnino, deus animans necne sit; nat I 37. cum omnino iudicium improbat; inv I 79. omnino Caesar minaces ad senatum litteras miserat; ep XVI 11, 2. omnino res tota in mensem Ianuarium reiecta erat; ep V 6, 1. — 2. ceteri omnino invulnerati inviolatique vixerunt; Sest 140. M. Antonium omnino omnis eruditionis expertem atque ignarum fuisse; de or II 1. quantum et cuius modi et omnino quale sit, quaeritur; inv I 12. — 3. cur fiat, quaeris recte omnino; div I 86. ieci fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit, sed tamen...; Ver V 30. — 4. omnino duo sunt genera largorum; of II 55. qua voce ter omnino post Romam conditam consul usus esset; sen 24. iunctae et duplices expositiones summi boni tres omnino fuerunt; fin V 21. — 5. tanquam omnino sine animo sint; fin V 42. cum omnino sine comite venissent; Flac 43. — 6. ut ne quis omnino regem reduceret; ep I 7, 4. sine quo nec beatus nec clarus nec tutus quisquam esse omnino potest; Phil I 35. omnino si quicquam est decorum; of I 111. negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae; Flac 48. f. 7. numquam. ne omnino unquam essem otiosus; Planc 66. f. 7. nullus. — 7. (philosophari) omnino haud placere; Tusc II 1. mihi impone istam vim, ut omnino mihi ne liceat polliceri; Ver II 148. priorem (artem) hi (Stoici) omnino ne attigerunt quidem; fin IV 10. qua lege accusandum (P. Sestium) omnino fuisse negas; Vatini 41. qui omnino vivere expedire nemini putat; Tusc I 84. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; Ver III 165. aut hoc dicis: „miser est Crassus“ aut nihil dicis omnino; Tusc I 14. poëtas omnino quasi alia quadam lingua locutos non conor attingere; de or II 61. in Africa Ligarium omnino non fuisse; Ligar 16. f. 8. aut. si fati omnino nullum nomen, nulla natura, nulla vis esset; fat 6. omnino nullas unquam ad me litteras misit Brutus; A VI 3, 7. Theopompus et Ephorus causas omnino numquam attigerunt; de or II 57. versuram numquam omnino fecit ullam; Cael 17. — 8. ut (senes) nullum officii a ut omnino vitae munus exsequi possint; Cato 35. ut vix aut omnino non possent infirmari sua lex; A III 23, 2. f. 7. nihil. mihi perdifficile esse contra tales oratores non modo tantam causam perorare, sed omnino verbum facere conari;

Quinct 77. nec solum ius et iniuria natura diiudicatur, sed omnino omnia honesta et turpia; leg I 44. pugnas omnino, sed cum adversario facili; Ac II 84. novum est, non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin 36.

omnis, ganz, jeder, alle: A. bei Substantiven, Adjectiven, Participien: I. non necesse est omnes commemorare Curtios; Sex Rosc 90. hic ager omnis ingenti pecunia vobis inducetur; agr II 70. ut tota mente Crassum atque omni animo intueretur; de or II 89. ut omnes boni beati sint; fin III 76. sapientem omne caelum totamque terram mente complexum; fin II 112. non omnes (locos) in omnem causam convenire; inv II 16. habetis causam omnem simultatis; Flac 49. ut (consul) beneficium populi Romani cum vestra atque omnium civium salute tueatur; Muren 2. omnem omnium rerum cognitionem et scientiam cum dicendi ratione iungebant; de or III 72. omnem commoditatem prosperitatemque vitae a dis se habere; nat III 86. conservatio: f. C, b, IV, 1. conservatio. omnes fere philosophi omnium disciplinarum eodem hoc animo esse potuerunt; Tusc V 90. qui omnia divina et humana everterint; Sest 1. in omni fortuna atque [in] omni honore; Sulla 61. si omne futurum ex aeternitate verum est, ut ita certe eveniat, quem ad modum sit futurum; fat 32. possum de omni regione, de omni genere hostium dicere; prov 31. honos: f. fortuna. humana: f. divina. ut omnia supera infera, prima ultima media videmus; Tusc I 64. ut (maiores) omnia omnium non modo tantarum rerum, sed etiam tenuissimarum iura statuerint persecutique sint; Caecin 34. T. Torquatus, omni illi et virtute et laude par; Planc 27. loci: f. causa. media, al.: f. infera. ubi (lex) omnes mortales adligat; Cluent 148. quod in omni mundo optimum sit; nat II 38. omnia, quae sunt vel generum vel partium nomina, definitionibus, quam vim habeant, est exprimendum; de or I 189. omnia peccata esse paria; Ac II 133. pecuniam omnem decemviri tenebunt; agr II 72. philosophi: f. disciplinae. prosperitas: f. commoditas. motus turbulenti rationem omnem repellentes; Tusc V 15. regio: f. genus. nec me ulla res magis angit ex omnibus; A XVI 3, 5. f. cognitio, iura. salutis: f. C, b, IV, 1. conservatio. hos nunc omni scelere coopertos tolerabiles censes civitati fore? Phil XII 15. scientia: f. cognitio. cogitarat omnes superiores muneris splendore superare; dom 111. cum omni tempore nobilitatis fautor fuisset; Sex Rosc 16. qui cum omnem vim sui tribunatus in mea salute consumperit; Sest 31. eius in omni vita nihil est ad laudem industrius quam...; dom 87. — II. quae (figura) sola omnes alias figuras complexa continet; nat II 47. omnium ceterarum rerum oratio ludus est; de or II 72. quoniam omnis hic sermo noster praecepta quaedam desiderat; Bru 319. hoc omni tempore Sullano circumscripto; Ver I 43. bellum illud omne Mithridaticum cum mulierculis esse gestum; Muren 31. ut omnia illa prima naturae huius (rationis) tutelae subiciantur; fin IV 38. hic ita quievit, ut eo tempore omni Neapoli fuerit; Sulla 17. unde omnis iste natus error sit; fin I 32. omnes meas curas cogitationesque in eam (rem publicam) conferebam; of II 2. quoniam in populari ratione omnis nostra versatur oratio; leg I 19. f. hic. est etiam in omnibus quattuor perturbationibus illa distinctio; Tusc IV 59. quae omnes artes in veri investigatione versantur; of I 19. si unus omnibus reliquis magistratibus imperabit; leg III 15. Cn. Pompeium omnem ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flac 14. cum omnibus suis partibus; Ac I 28. omnes aditus tuos interclusi; Tusc V 27.

B. bei Pronomina und Zahlen: de tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia; ep I 2, 1. omnia se cetera pati ac neglegere dicebant; Ver IV 111.

quem (virum) nos omnes secuti sumus; Deiot 12. quae ad omnium nostrum vitam salutemque pertinent; Catil I 14. in periculis communibus omnium nostrum; Flac 101. nonne id agendum nobis omnibus fuit, ut . . ? dom 11. omnium horum magister; fin II 70. haec omnia ex eodem fonte fluxerunt; nat III 48. eadem ista omnia et magistratum consiliis et privatorum diligentia comprimentur; Muren 85. sensibus eadem omnia comprehenduntur; leg I 30. ut possit is illa omnia cernere; de or III 145. §. tres. *ἀντιόχεια* est, quae parvo contenta omne id respuit, quod abundat; fr I 16. §. septem. quasi omnium istorum villas ornaturus esses; Ver II 183. §. idem. omnia mecum porto mea; par 8. hic sunt, qui de nostro omnium interitu cogitent; Catil I 9. in qua (patria) nostra omnia ponere debemus; leg II 5. primus; §. A, II fin IV 38. quos omnes honoris causa nomino; imp Pomp 58. quorum omnium causas si a Chryspio quaeram; div II 61. eadem erit Carneadis causa et hercule omnium reliquorum; Tusc V 88. eos septem, quos Graeci sapientes nominaverunt, omnes paene video in media re publica esse versatos; rep I 12. qui in se uno sua ponit omnia; par 17. illa tria, quae proposita sunt ad gloriam, omnia iustitia conficit; of II 38. P. Scandilius, eques Romanus, quem vos omnes nostis; Ver III 135. ut omnium vestrum studio tuus consulatus satis facere posset; ep XV 10, 1. educ tecum omnes tuos; Catil I 10. qui ad vestram omnium caedem Romae restiterunt; Catil IV 4. iacere vestra omnia; fin II 44.

C. affcin: **a. masc.:** I. omnes in hoc iudicio conentur omnia; Ver I 15. hic omnia facere omnes, ne armis decernatur; A VII 3, 5. Graecum huic verum nostis omnes; fin II 105. sicut omnes sciunt; div Caec 41. cuius belli exitum omnes timeremus; Phil V 39. cum utuntur omnes uno genere nummorum; Ver III 181. — II, 1. condemnat omnes de consilii sententia; Ver V 114. quae (virtus) omnes magis quam sepe diligit; rep III 12. non modo tete viceris, sed omnes et omnia; Tusc II 63. — 2. quod interest omnium recte facere; fin II 72. — 3. cum omnibus omnia minabatur; Milo 33. hoc velim probare omnibus; prov 47. res indigna atque intoleranda videbatur omnibus; Ver IV 78. — 4. quod inter omnes constat; Sex Rose 33. convenio in: §. b, I. conveniunt. ut metus ad omnes, poena ad paucos perveniret; Cluent 128. — III, 1. ad te minime omnium pertinebat; Sex Rose 96. — 2. non omnibus Sullae causa grata; Phil V 43. nisi rem tam notam esse omnibus et tam manifestam videres; Ver III 134. — 3. ut in omnes verear ne vix possim gratas videri; Plane 78. M. Piso maxime ex omnibus Graecis doctis eruditus fuit; Bru 236. quem (Aculeum) Crassus dilexit ex omnibus plurimum; de or II 2. si princeps ex omnibus ausus est poscere . . ; de or III 129. cum te unum ex omnibus ad dicendum maxime natum aptumque cognossem; de or I 99. — IV, 1. cur omnium crudelissimus tam diu Cinna regnavit? nat III 81. cum domus sit omnium una; div I 131. summa omnium expectatio, quidnam sententiae ferrent iudices; Cluent 75. si omnium nomine, quemque Romae ludos facerent, erogaretur; Q fr I 1, 26. archipiratam ab oculis omnium removisti; Ver V 136. homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; Ver pr 2. quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. — 2. audacissimus ego ex omnibus? Sex Rose 2. ad omnes eosdem patere aditus arbitratur; Ver III 156. nisi C. Caesaris summa in omnes liberalitas exstisset; Rab Post 41. ut inter omnes esset societas quaedam; Lael 19. — V. si quid ab omnibus conceditur; Sulla 83. qui cum omnibus potius quam soli perire voluerunt; Catil IV 14. haurire me unum pro omnibus illam indignissimam calamitatem; dom 30.

b. neutr.: I. ex quibus (generibus) omnia constare dicuntur; Tusc I 42. non in omnes arbitror omnia convenire; Sex Rose 122. siquidem in voluptate sunt omnia; fin II 111. est omne, quo vescuntur homines, penus; nat II 68. ut nobiscum simul moritura omnia arbitremur; Arch 30. quia et recidunt omnia in terras et oriuntur e terris; nat II 66. — II, 1. ut omnia vastaret, diriperet, auferret; Phil X 12. extremum omnia cingentem atque complexum ardorem; nat I 37. omnia circumspexit Quinctius, omnia periclitatus est; Quinct 96. complector: §. cingo. qui non una aliqua in re separatim elaborarint, sed omnia, quaecumque possent, comprehenderint; de or I 9. conor: §. a, I. conatur. toto omni constituto; Tim 43. diripio: §. aufero. omnia sunt ad eum frangendum expedita; Q fr II 14, 2. omnia hominum causa facta esse et parata; nat II 154. §. a, I. faciunt. minor: §. a, II, 3. minor. periclitor: §. circumspicio. aut omnia occulte referenda fuerunt aut aperte omnia; Flac 44. qui sibi persuaserint scire se solos omnia; Ac II 115. vasto: §. aufero. vinco: §. a, II, 1. vinco. — 2. ratio est, quae praestet omnibus; nat II 133. — 3. ab omni, quod abhorret ab oculorum auriumque approbatione, fugiamus; of I 128. quos ad omnia progredientes vicini repulerunt; har resp 56. — III, 1. primum omnium generibus ipsis distinguere convenit, deinde . . ; inv I 76. — 2. si quaerimus, quid unum excellat ex omnibus; de or III 143. — IV, 1. quod reliquum est, non est tertium, sed postremum omnium; Phil XIII 49. vgl. III, 1. ex qua (constantia) conservatio et salus omnium omnis oritur; nat II 56. praesto est domina omnium et regina ratio; Tusc II 47. quoniam omnium est natura communis; fin V 25. regina: §. domina. salus: §. conservatio. — 2. furorem esse mentis ad omnia caecitatem; Tusc III 11. duo sola recentia ponam, ex quibus coniecturam facere de omnibus possitis; Ver V 34. — V, 1. ut quam maxime caelum omnibus conluceret; Tim 31. — 2. cum casus in omnibus plura mirabilia quam in somniorum visis effecerit; div II 147. — VI. ne omnia videar contra te; Phil II 72. in omnibus summa communis; fin V 26.

omnivagus, überall herumziehend: quae eadem Diana „omnivaga“ dicitur, non a venando, sed quod in septem numeratur tamquam vagantibus; nat II 68.

onager, Waldelef: erat praeterea cynocephalus in essedo, nec deerant onagri; A VI 1, 25.

onerarius, Frucht fuhrend, f. Lastschiff: A. isti navem onerariam maximam esse aedificatam; Ver II 13. — B. flagrantibus onerariis videbatis; div I 69.

onero, beladen, beschweren, überhäufen, erfüllen: omnibus eum contumeliis onerasti; Phil II 99. te quibus mendaciis homines levissimi onerant! ep III 10, 7. me a te malis oneratum esse; ep IX 20, 1. te saepe quam plurimis posses argumentis onerare iudicem; nat III 8. onerandum complendumque (est) pectus maximarum rerum et plurimarum suavitate, copia, varietate; de or III 121.

onus, Ladung, Frucht, Last, Bürde, Verpflichtung, Abgabe, Schuldenlast: I, 1. ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; Tusc II 54. — 2. sed hoc nihil ad te; nostrum est onus; ep III 13, 2. magnum quoddam est onus atque munus suscipere atque profiteri se esse unum audiendum; de or I 116. — II, 1. onera atque merces in praetorium domum deferebantur; Ver V 145. plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego; Sex Rose 10. §. I, 1. nos onera quibusdam bestiis imponimus; nat II 151. oneris tibi imponere nec audeo quicquam nec debeo; ep III 5, 4. ut onus huius laboris atque officii mihi suscipiendum putarem; div Caec 5. ut onus se Aetna gravius

dicant sustinere; Cato 4. tollo: f. fero. cuius generis onus navis vehat; fin IV 76. — 2. leva me hoc onere; ep III 12, 3. — III. alqd: f. II, 1. — IV. opprimi me onere officii malo quam . . .; Sex Rosc 10. hoc municipium maximis oneribus pressum; ep XIII 7, 2.

onustus, beladen, beschwert, voll: onusti cibo et vino perturbata (somnia) cernimus; div I 60. asellus onustus auro; A I 16, 12. navis onusta praeda Siciliensi appulsa Veliam est; Ver V 44.

opaco, beschatten: quae (platanus) non minus ad opacandum hunc locum patulis est diffusa ramis quam illa, cuius . . .; de or I 28. cum terras nox opacasset; nat II 95.

opacus, schattig: est is (locus) maxime et opacus et frigidus; de or III 18. in locis illa naturalia (spectantur), opaci an aprici; part or 36. »opacam pellere nubem«; fr H IV, a, 445. in viridi opacaeque ripa inambulant; leg I 15.

opera, Arbeit, Mühe, Dienstleistung, Bemühung, Mühe, Werk, Arbeiter, Helfershelfer: I. de versibus, quos tibi a me scribi vis, deest mihi quidem opera, quae non modo tempus, sed etiam animum vacuum ab omni cura desiderat; Q fr III 4, 4. ut eius operae quam gratissimae sint sociis; ep XIII 9, 3. quorum (virorum) opera eximia in rebus gerendis exstitit; Sex Rosc 137. exstabit opera peregrinationis huius; A XV 13, 6. operae facessant, servitia sileant; Flac 97. ne et opera et oleum philologiae nostrae perierit; A II 17, 1. operae Clodianae clamorem sustulerunt; Q fr II 3, 2. — II, 1. omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur, alitur otio; Catil IV 17. publice coactis operis; Ver II 13. erat mihi contentio cum operis conductis et ad diripiendam urbem concitatis; Sest 38. conductis operis non solum egentium, sed etiam servorum; dom 79. f. concito. quod quidam nimis magnum studium multamque operam in res obscuras atque difficiles conferunt; of I 19. operas suas Clodius confirmat; manus ad Quirinalia paratur; Q fr II 3, 4. si quis consumit omnem operam in exercitatione dicendi; inv I 1. quod in ea arte tu plus operae laborisque consumpseras; de or I 234. si dedita opera, cum causa nulla esset, tabellarios ad te mitterem; A VIII 14, 1. nos ipsi valetudini demus operam; de or I 265. qui operas in scriptura pro magistro dat; ep XIII 65, 1. P. Terentius operas in portu et scriptura Asiae pro magistro dedit; A XI 10, 1. ut (Favonius) Rhodi videretur molis potius quam Moloni operam dedisse; A II 1, 9. annuae mihi operae a. d. III Kal. Sextil. emerentur; A VI 2, 6. quorum (mercennariorum) operae, non quorum artes emuntur; of I 150. dum operam suam multam existimari volunt; de or II 101. ut operam, curam, pecuniam impendant in eas res, quas . . .; Ver IV 68. haec ratio accusandi fuit honestissima, pro sociis operam, studium, laborem interponere; div Caec 63. iam mihi videor navasse operam, quod huc venerim; de or II 26. qui (P. Crassus) quia navarat milis operam imperatori; Bru 282. (Apollonius) non patiebatur eos operam apud sese perdere; de or I 126. se et operam et oleum perdidisse; ep VII 1, 3. ad eam rem operam suam pollicentur; Sex Rosc 20. bene erit opera posita; Q fr II 12, 1. f. III, 1. alqd. (L. Gellius) multam operam amicis et utilem praebuit; Bru 174. qui erant mecum, facile operas aditu prohibuerunt; A IV 3, 3. sustento: f. alo. si mediocris opera tribuatur; de or III 88. — 2. assiduitatis et operarum harum cotidianarum putat esse consulatum; Muren 21. — 3. non parcam operae; ep XIII 27, 1. — 4. quod eorum opera forti fidelique usus essem; Catil III 14. — 5. qui adolescentiam in forensi opera consumpserat; Ac II 2. ne quid privatis studiis de opera publica detrahamus; Ac II 6. qui

(Cn. Pupius) est in operis eius societatis; ep XIII 9, 3. — III, 1. ut in ea re te non multum operae velim ponere; A XII 19, 2. f. II, 1. consumo. quibus consistere in operarum contionibus non liceat; Sest 127. de accessione dubito, an Apronio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; Ver III 76. operae pretium est legem ipsam cognoscere; Ver I 143. — 2. voluntarius amicus mulieris, magis oportuna opera non numquam quam aliquando fidei; Caecin 14. — 3. contentio cum: f. II, 1. concito. — IV, 1. qui opera, id est virtute et industria, benefici et liberales erunt; of II 53. omni ope atque opera enitar, ut de Buthrotis senatus consultum fiat; A XIV 14, 6. ut necessariae (cupiditates) nec opera multa nec impensa expleantur; fin I 45. navem tibi operis publicis Mamertinorum esse factam; Ver V 47. liberalis: f. beneficus. nactus es (me otiosum), sed meherecule otiosorem opera quam animo; rep I 14. ex quibus (agris) maxima vis frumenti quotannis plebi Romanae illorum operis ac laboribus quaeritur; Ver V 123. Cornelius omni officio, lacrimis, opera omnes meos sublevavit; Balb 58. — 2. ego ab operis tuis impulsu tuo nominabar; dom 15. eas (utilitates) nos nullo modo sine hominum manu atque opera capere potuisse; of II 14.

operarius, Arbeiter, Tagelöhner: A. ut inter suos puerulos velit hos versari, homines paene operarios; Sex Rosc 120. — B, I, 1. quid baioli atque operarii senserint; par 23. — 2. hos, quos nos oratores vocemus, nihil esse dicebat nisi quosdam operarios lingua celeri et exercitata; de or I 83. — II. barbaros quosdam Lilybaeo scitote adductos esse operarios; Ver IV 77. quod congressisti operarios omnes; Bru 297. operarium nobis quendam, Antoni, oratorem facis; de or I 263.

operculum, Deckel: (aspera arteria) tegitur quodam quasi opereulo; nat II 136.

operimentum, Decke: redditur terrae corpus et ita locatum ac situm quasi operimento matris obducitur; leg II 56.

operio, verschüllen, bedecken, verschließen: ut capite aperto sit; Cato 34. illa iudicia senatoria aperta dedecore et infamia; Cluent 61. iste aperta lectica latus per oppidum est; Phil II 106. haec patefactio quasi rerum operarum definitio est; fin II 5. operis valvis Concordiae patres conscriptos sententias dicere; Phil V 18.

operose, mühsam: ut fiat quasi structura quaedam nec tamen fiat id fiet operose; orat 149.

operosus, tätig, beschäftigt, mühsam, mühevoll: artibus ea tribuantur operosis; of II 17. si operosa est concursatio magis oportunorum*; Bru 333. ne ille (deus) est implicatus molestis negotiis et operosis; nat I 52. spissum sane opus et operosum; Q fr II 12, (14), 1. res operosa est; Q fr III 5, 6. videtis, ut senectus sit operosa et semper agens aliquid; Cato 26.

opertum, verbottenes Heiligtum, Geheimnis, Orakel: 1. quo de genere Apollinis operata prolata sunt; div I 115. — 2. nec Marciis vatibus nec Apollinis operis credendum existimo; div II 113. — 3. ut, si in opertum Bonae Deae accessisses, exsulares; par 32.

opifex, Bildner, Künstler, Handwerker: I, 1. auxerunt haec eadem poëtae, pictores, opifices; nat I 77. vim, cuius sollertiam nemo opifex consequi possit imitando; nat II 81. ne opifices quidem se artibus suis removerunt, qui non potuerunt Coae Veneris pulcritudinem imitari; orat 5. opifices omnes in sordida arte versantur; of I 150. — 2. non vocabulorum opificem, sed rerum inquisitorem decet esse sapientem; Ac fr 19. — II. audite non opificem aedificatoremque mundi, Platonis de Timaeo deum; nat I 18. removeo: f. I, 1. removoent. — III. qui (Demosthenes) dolere se aiebat, si quando

opificum antelucana victus esset industria; Tusc IV 44.

opimus, fruchtbar, fett, reich, ansehnlich, überladen, schwülftig: „isdem“ erat verius, nec tamen „eisdem“ ut opimius; orat 157, qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc opinam accusationem; Flac 81. ascribit auctioni Corinthios agros opimos et fertiles; agr II 51. in extis bovis opimi cor non fuit; div I 119. Caria et Phrygia et Mysia asciverunt opimum quoddam et tamquam adipatae dictionis genus; orat 25. qui non tam habitus corporis opimos quam gracilitates consecretur; Bru 64. quibus etsi ornamenta non satis opima dicendi, tamen apta quaedam argumenta traduntur; Bru 271. ad illam opinam praeclaramque praedam; Sex Rosc 8. si paulo ante cor fuerit in tauro opimo; div II 37.

opinabilis, auf Vermutung, Meinung, Vorstellung beruhend: similis est haruspicum responsio omnisque opinabilis divinatio; div I 24. omnes (animi morbos) opinabiles esse et voluntarios; Tusc IV 83. nullam esse (perturbationem) nisi opinabilem, nisi iudicio susceptam, nisi voluntariam; Tusc IV 76.

opinans, opinato, opinatus f. **necopin** —

opinatio, Vorstellung, Vermutung, Einbildung: I, 1. opinionationem voluit esse imbecillam adensationem; Tusc IV 15. definiunt animi aegrotationem opinionationem vehementem de re non expetenda, tamquam valde expetenda sit, inhaerentem et penitus insitam; Tusc IV 26. — 2. est avaritia opinatio vehemens de pecunia, quasi valde expetenda sit; Tusc IV 26. — II, 1. definitio, inserto: f. I, 1. — 2. sensus moventia quae sunt, eadem in opinionatione considunt; Tim 5.

opinator, zu Vermutungen, Meinungen geneigt: ego magnus sum opinator (non enim sum sapiens); Ac II 66.

opinio, Meinung, Annahme, Ansicht, Glaube, Vermutung, Einbildung, Vorurteil, Ruf, Verdacht: I, 1. adfert haec opinio religionem utilem civitatibus; leg II 26. adiuvat: f. 2. cum eius (animi) iudicia opinionisque concordant; Tusc IV 30. Anaximandri opinio est nativos esse deos longo intervallo orientes occidentesque; nat I 25. quorum de iustitia magna esset opinio multitudinis; of II 42. prorsus summa hominum est opinio tuos familiares adversarios honori nostro fore; A I 2, 2. f. II, 1. invenio. ex qua (inscientia) existeret etiam opinio; Ac I 41. videmus ceteras opiniones fictas atque vanas diurnitate extabuisse; nat II 5. opinio dupliciter fallit homines; inv II 21. quod, ut opinio mea fert, ne incipies quidem; Planc 48. haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex Rosc 58. non tam stabilis opinio permaneret nec confirmaretur diurnitate temporis; nat II 5. tibi hanc ipsam opinionem ingenii apud illum plurimum profuturam; ep VI 5, 3. plus apud me vera ratio valebit quam vulgi opinio; par 8. quae (opiniones) in maxima inconstantia veritatis ignorance versantur; nat I 43. — 2. quid est, quod te ista censoria, sive voluntas sive opinio fuit, adiuvere posse videatur? Cluent 125. et metus opinio magni mali impendentis et aegritudo est opinio magni mali praesentis; Tusc III 25. — II, 1. quas (opiniones) a maioribus accepimus de dis immortalibus; nat III 5. totam opinionem parva non numquam commutat aura rumoris; Muren 35. si quam opinionem iam vestris mentibus comprehendistis, si eam ratio convellet, si oratio labefactabit, si denique veritas extorquebit, ne repugnetis eamque remittatis; Cluent 6. confirmo: f. 2. cedo. I, 1. permanet. convello: f. comprehendo. (eloquentia) novas inserit opiniones, evellit insitas; orat 97. extorqueo: f. comprehendo. non fallam opinionem

tuam; ep I 6, 2. totam de dis immortalibus opinionem fictam esse ab hominibus sapientibus; nat I 118. f. I, 1. extabescunt. nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Ver pr 42. inserto: f. evello. illa, quae propria est huius disciplinae, philosophorum de se ipsorum opinio, firma in hoc viro et stabilis inventa est; Bru 114. labefacto, remitto: f. comprehendo. pertimescerem in maxima re periculosam opinionem temeritatis; Phil V 51. tolle hanc opinionem, luctum sustuleris; Tusc I 30. — 2. ut vanitati veritas et opinioni confirmatae natura ipsa cedat; Tusc III 2. indices in compluribus iam reis suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent 121. — 3. cum ad opinionem communem omnis accommodatur oratio; of II 35. eorum vitia constant e falsis opinionibus rerum bonarum et malarum; Tusc IV 81. neque est meum contra opinionem vetustatis dicere; Balb 34. in qua opinione illud insit, ut aegritudinem suscipere oporteat; Tusc III 74. cum loquimur de opinione populari; of II 35. nos quibus praesidiis munitos ad tanti belli opinionem miseritis; ep XV 1, 4. probabile est id, quod in opinione positum est; inv I 46. duae (perturbationes) sunt ex opinione boni; Tusc III 24. in eadem opinione fui, qua reliqui omnes, te esse venturum; A VIII 11, D, 3. — III, 1. quoniam sententiae atque opinionis meae voluistis esse participes; de or I 172. — 2. nec arboris nec equi virtus, quae dicitur, in opinione sita est, sed in natura; leg I 45. — IV. ex rebus ab opinionis arbitrio seiunctis; de or I 108. pravum opinionum conturbatio et ipsarum inter se repugnantia sanitate spoliatur animus morbisque perturbatur; Tusc IV 23. quem (principatum) sibi ipse opinionis errore finxerat; of I 26. in omni continuo pravitate et in summa opinionum perversitate versamur; Tusc III 2. repugnantia: f. conturbatio. si opinionum vanitas non imbecillitatem animorum torqueret et flecteret, quocumque coepisset; leg I 29. nulla varietas est inter homines opinionis; Flac 96. — V, 1. re et opinione hominum paene damnatus; Ver IV 34. cuius ego facinora oculis prius quam opinione deprehendi; Cael 14. hunc optimum statum pravis hominum opinionibus eversum esse dicunt; rep I 51. cum homines inflati opinionibus turpiter inridentur; of I 91. si opinione universa virtus, eadem eius etiam partes probarentur; leg I 45. opinione vulgi rapimur in errorem; leg II 43. si uterque censor censoris opinione standum non putavit; Cluent 132. ipse (Caesar) opinione celerius venturus esse dicitur; ep XIV 23. est illa postulatio opinione valentior; A VII 6, 2. — 2. quibus (civibus) bona fortunaeque nostrae sunt iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil V 32. qui posset satis acute ex communi quadam opinione hominum dicere; de or I 94. Empedocles in deorum opinione turpissime labitur; nat I 29. quod quia praeter opinionem mihi acciderat; ep II 9, 2.

opinor, vermuten, wähnen, meinen, glauben, denken (f. **nec opinans**): I, 1. cur non extimescam opinandi temeritatem? Ac II 87. — 2. a. si nec percipere quicquam posset sapiens nec opinari sapientis esset; Ac II 77. — b. neque fugerim dicere „non rebar“ aut „opinabar“; de or III 153. loquor, ut opinor; Bru 131. ecquis me audiat? non opinor equidem; Tul 29. diceresne esse delectum? opinor; Caecin 49. licebit, ut opinor, nobis eas actiones non infirmare, quibus . . . ; dom 42. Cypius, opinor, olim; „non omnibus dormio“; ep VII 24, 1. nec quemquam admisit; rationes, opinor, cum Balbo; A XIII 52, 1. adensurum non percepto, id est opinaturum sapientem; Ac II 148. — II, 1. quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45. — 2. illud malum, quod opinatum sit esse maximum; Tusc III 58. — 3. fodicantibus iis rebus,

quas malas esse opinemur; Tusc III 35. quod opinatus sum me in provinciam exiturum; ep VII 17, 2. — III. sapiens nihil opinatur; Muren 62. partes perturbationum volunt ex duobus opinatis bonis nasci et ex duobus opinatis malis; Tusc IV 11. — IV. quod rectum et honestum et cum virtute est, id solum opinor bonum; par 9.

opinosus, voller Vermutungen; Antipater et Archidemus, † opinosissimi homines; Ac II 143.

opipare, herrlich, prächtig; (Caesar) et edit et bibit ἀδελός et incunde, opipare sane et apparatus; A XIII 52, 1. quae (munera) opipare nobis congresserant; A V 9, 1. edo: f. bibo. in Actio Coreyrae Alexio me opipare muneratus est; A VII 2, 3.

opitulator, helfen, beistehen, abhelfen; I. qui permultum ad dicendum opitulati sunt; inv II 7. cum ceteri non possent aut nollent opitulari; inv II 112. — II. cui misericordia opitulari debebat; Rab Post 46. subveni patriae, opitulare conlegae; ep X 10, 2. periculum discrimenque patriae, cui subvenire opitularique possit; of I 154. qui antea aut obscuris hominibus aut etiam sordibus opitulari poteram; ep IV 13, 3. ut opitulari suis quisque necessariis cogere- tur || cogere ||; inv I 4. periculo: f. discrimini. quoniam nihil iam videmur opitulari posse rei publicae; ep IV 1, 1.

oportet, nötig, zweckmäßig, erprießlich sein, sich gebühren; I. „oportere“ perfectionem declarat officii, quo et semper utendum est et omnibus, „decere“ quasi aptum esse consentaneumque tempori et personae; orat 74. — 2. per quem (locum) ostendimus ab eo factum, a quo minime oportuerit; inv I 104. severitati tuae, ut oportet, ita respondere non audeo; Cael 30. quam ab rem ita oporteret; Ac II 23. — II, 1. ideo, quod illa, quae prima dicuntur, ex iis ducas oportet, quae postea dicenda sunt; inv I 19. hoc in genere omnis eluceat oportet eloquentiae magnitudo; orat 139. ante eam diem M. Anneius ad me redeat oportet; ep XIII 57, 1. — 2. quod ostendere velis, id ex vi propositionis oportere adsumere; inv I 59. qui dixisset ita amare oportere, ut si aliquando esset osurus; Lael 59. locis communibus misericordiam captare oportebit; inv II 108. aliud de eo, quicum comparabitur, existimare oportere; inv I 82. hoc diligenter oportebit videre; inv I 45. — 3. hoc sequitur, ut familiam || familia || M. Tullii concidi oportuerit? Tul 54. — 4. ex his locis fere contra adversarios dicet oportere causas accipi; inv II 138. a me informari oportere, qualis esse posset is, qui . . . ; de or I 264. cum ambigue multa dicantur, quo modo quidque eorum dividi explanarique oporteat; orat 115. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; Ver III 34. totam rem Lucullo integram servatam oportuit; Ac II 10. ut dialectici ne rationem quidem reddi putent oportere; fin IV 55. quoniam sit natura mortalis, immortalem etiam esse oportere; nat I 109. quoniam vitiorum emendatricem legem esse oportet; leg I 58. Diogeni (videtur) venditorem dicere vitia oportere; of III 51. hoc fieri et oportet et opus est; A XIII 24, 2 (25, 1). — III. tum id feci, quod oportuit; Tul 5. quae (senectus) efficeret, ut id non liberet, quod non oporteret; Cato 42. qui, si loquor de re publica, quod oportet. insanus, si, quod opus est, servus existimor; A IV 6, 2.

oportune, bequem, gelegen, gelegentlich; locus oportune captus ad eam rem; Sex Rosc 68. a te oportune facta mentio est; fin V 8. haec cum Terentia loquere || tu || oportune; A XI 25, 3. (Trebatus) oportune ad me ante adventum Caesaris venerit; A IX 9, 4.

oportunitas, günstige Lage, Gelegenheit, richtiger Zeitpunkt, Vorteil; I. omnem utilitatem oportunitatemque provinciae Siciliae consistere in re frumentaria maxime; Ver III 11. cognovit,

quae materia || esset, materies || et quanta ad maximas res oportunitas in animis inesset hominum; inv I 2. in armis locorum oportunitas multum (juvat); Marcel 6. — II, 1. etsi oportunitatem operae tuae omnibus locis desidero; ep XVI 11, 1. enumerari non possunt fluminum oportunitates; nat II 132. quem ad modum oportunitas (sic enim appellemus ἐὶκαιρία) non fit maiore productione temporis; fin III 45. occasio est pars temporis habens in se alicuius rei idoneam faciendi aut non faciendi oportunitatem; inv I 40. quae (ora) et oportunitatem et dignitatem habet; A VIII 11, B, 3. ea oportunitas quaeritur ex magnitudine, intervallo, longinquitate, propinquitate, solitudine, celebritate, natura ipsius loci et vicinitate totius regionis; inv I 38. fuga et maritima oportunitas visa quaeri desperatione; A VIII 3, 4. — 2. oportunitatis esse beate vivere; fin III 61. — III. sic fit, ut modestia haec scientia sit oportunitatis idoneorum ad agendum temporum; of I 142. — IV. quorum omne bonum convenientia atque oportunitate finitur; fin III 46.

oportunus, bequem, günstig, geeignet, passend; aetatem opportunissimam; ep VII 7, 2. classes optimae atque opportunissimae amissae et perditae; Ver pr 13. si locus oportunus ad eam rem fuisse ostenditur; inv I 39. in maxime opportunis orationis partibus; Bru 139. tempus actionis oportunum Graece ἐὶκαιρία, Latine appellatur occasio; of I 142. quam potuit urbem eligere oportuniorem ad res gerundas? Phil III 6.

opperior, warten, abwarten; ibidem opperiri, quoad scire possis, quid tibi agendum sit; ep VI 20, 1. ibidem opperiar; A III 10, 1. ego in Arcano opperior, dum ista cognosco; A X, 3.

oppeto, entgegengehen; qui pro re publica vel mortem oppetere cupiebat; Sest 29. etiamsi oppetenda mors esset; ep IV 7, 4.

oppidanus, fleischtädtlich; oppidano quodam et incondito genere dicendi; Bru 242. vetere quodam in scaenicos iure maximeque oppidano; Plane 30. senem tibi quendam oppidanum dixisse . . . ; de or II 240.

oppido, fehr, gar; I. eorum definitiones paulum oppido inter se differunt; fin III 33. — II. Tutor, minus vetus oppido ridiculus; de or II 259.

oppidulum, Städtchen; neque solum illud extorsit oppidulum, quod erat positum in Euphrati Zeugmate; Q fr II 10, 2.

oppidum, Stadt; I, 1. tantos terrae motus factos esse, ut multa oppida corruerint; div I 78. in qua (Melita) est eodem nomine oppidum; Ver IV 103. — 2. Segesta est oppidum pervetus in Sicilia, quod ab Aenea conditum esse demonstrant; Ver IV 72. mundum hunc omnem oppidum esse nostrum; fin IV 7. Nicias Cous non rebatur oppidum esse Piraea; A VII 3, 10. — II, 1. eius modi coniunctionem tectorum oppidum vel urbem appellaverunt delubris distinctam spatiiisque communibus; rep I 41. oppidum Himeram Karthaginienses quondam ceperant; Ver II 86. condo: f. I, 2. Ver IV 72. distinguo: f. appello. lautissimum oppidum, Suessam, sanguine implevit; Phil XIII 18. qui (M. Bibulus) se oppido munitissimo tam diu tenuit, quam diu in provincia Parthi fuerunt; ep XII 19, 2. ut Thessalonicenses relinquere oppidum cogantur; prov 4. — 2. non hoc („in“) ut oppido praeposui, sed ut loco; A VII 3, 10. — 3. Dolopes finitimique montani oppidis atque agris exterminati; Piso 96. — 4. magnas Parthorum copias ad oppidum Antiocheam accessisse; ep XV 4, 7. cum omnes ex oppido exissent; Scour 11. quod in oppidum devium Beroeam profugisti; Piso 89. qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; Sex Rosc 52. — III, 1. quae celebritas oppidorum! Quir 4. signa et tabulas ceteraque ornamenta Graecorum oppidorum

sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp Pomp 40. — 2. qui concursus ex oppidis finitimis undique? Flac 74. — IV. ante oppidum Nolam Samnitium castra cepit; div I 72. cum te in oppidis et civitatibus amicorum non legatum populi Romani, sed tyrannum praebueris; Ver I 82.

oppignero, verpfänden: libelli etiam saepe pro vino oppignerabantur; Sest 110.

oppilo, verpfänden, verammeln: nisi ille iis (scalis) oppilatis impetum tuum compressisset; Phil II 21.

oppleo, anfüllen, erfüllen: cum tota aestate obrutam oppletamque (Aegyptum Nilus) tenuit; nat II 130. hoc sonitu oppletae aures hominum obsurduerunt; rep VI 19. (consulum) mentes oppletae tenebris ac sordibus; sen 10.

oppo, entgegenstellen, gegenüberstellen, aufsetzen, einsetzen, geltend machen: I. his opposuit sese Socrates, qui . . .; Bru 31. quoniam modo aliud adferet, quod oppositum probabilius sit quam illud, quod obstabit? orat 49. nisi tu opposuisses non minorem tuam auctoritatem; Ac II 64. non praenitur huic urbi ista colonia, sed opponitur; agr I 20. quoniam aegritudini nulla constantia opponitur; Tusc IV 14. cum contrariis opponuntur contraria; orat 166. non omnes nostra corpora opponimus? A VII 23, 1. huic labori nostro duo genera reprehensionum opponuntur; opt gen 18. (luna) subiecta atque opposita soli radios eius et lumen obscurat; nat II 103. his quattuor causis totidem medicinae opponuntur; de or II 339. nolite mihi ista nomina civitatum nobilium opponere; Flac 58. opponemus Asiae provinciae provinciam Ciliciam; Flac 100. qui (Aquilus) illud suum regnum iudiciale opposuit; A I 1, 1. nunquam quisquam armati exercitus terrorem opponet togatis; Sest 52. cui (duci) quia privato sunt oppositi timores, dantur imperia; rep I 68. tum opponitur scripto voluntas scriptoris; Top 96. quod essent urbes maritimae non solum multis periculis oppositae, sed etiam caecis; rep II 5. — II. eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus auctores ad perniciem meam; Sest 42.

opportun — **oportun** —

oppositus. Entgegenstellung, Vorstehen: I. omnes tibi laterum nostrorum oppositus et corporum pollicemur; Marcel 32. — II. solem lunae oppositu solere deficere; rep I 25.

oppressio, Unterdrückung, Überrumpelung: I. earum (legum, libertatis) oppressionem taetram et detestabilem gloriosam putat; of III 83. — II. hunc tu civem oppressionem curiae domo et patria cedere curasti? dom 5.

opprimo, erdrücken, niederdrücken, niederwerfen, unterdrücken, bewältigen, vernichten, überfallen, überrumpeln: I. ut onera contentis corporibus facilius feruntur, remissis opprimunt; Tusc II 54. — II. opprimor interdum et vix resisto dolori; ep IV 6, 1. qui Antonium oppresserit, is hoc bellum confecerit; ep X 19, 2. Balbus ad me scripsit tanta se *επιποση* oppressum, ut loqui non possit; ep XVI 23, 1. erigebat animum iam demissum et oppressum Oppianicus; Cluent 58. oppressa virtute audacia est; Milo 30. quem (tyrannum) armis oppressa pertulit civitas; of II 23. cum classis ea, cui consul populi Romani praepositus esset, a praedonibus capta atque oppressa est; imp Pomp 33. eum (dolorem) opprimi dico patientia; Tusc II 33. cum hominem temperantem, summum medicum tantum improvise morbus oppresserit; A XV 1, 1. ne humanitatem opprimendam putetis; Balb 19. cum animus voluptatem sicut labem aliquam dedecoris oppresserit; leg I 60. libertate populi Romani oppressa; dom 130. litterae neque expressae neque

oppressae; of I 133. medicum: *f.* hominem. subactus oppressusque populus Romanus est; Sex Rose 137. si res publica vi consensuque audacium armis oppressa teneretur; Sest 86. dicere opprimi reum, de quo nihil dicat accusator; Ver I 24. senatu oppresso et adfecto; sen 18. simile vero est mitti ad socios liberandos an ad opprimendos! agr II 46. cum tyrannum Nicoclem improvise oppressisset; of II 81. tantum cibi et potionis adhibendum, ut reficiantur vires, non opprimantur; Cato 36. voluptatem: *f.* labem. capta urbe atque oppressa; Sest 112.

opprobrium, Vorwurf, Schande: opprobrio fuisse adolescentibus, si amatores non haberent; rep IV 3.

oppugnatio, Bestürmung, Belagerung, Angriff, Widerpruch: I. belli Punici secundi causa fuit Sagunti oppugnatio; Phil V 27. cui (filio) non modo aperta inimicorum oppugnatio, sed ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent 178. ne punctum quidem temporis oppugnatio respiravit; Phil VIII 20. — II, 1. cur oppugnationem aedium M. Lepidi contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13. — 2. tum adiungeremus de oppidorum oppugnationibus; de or I 210. vos ad suffragia cohortandos contra oppugnationem vestrae maiestatis putavi; Rabir 35. — III. est *ελεγχωρίς* iudicium, sine oppugnatione, sine gratia nostra; Q fr II 6, 1.

oppugnator, Angreifer: I. qui meae salutis non modo non oppugnator, sed etiam defensor fuisset; Planc 76. — II. utinam possent oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb 51.

oppugno, angreifen, belagern, bestürmen, bekämpfen, ankämpfen: I. id ne impetremus, oppugnabis? Ligar 13. — II. Hammonius, regis legatus, aperte pecunia nos oppugnat; ep I 1, 1. a quo (Vatinio Sestius) palam oppugnabatur; Q fr II 4, 1. horum omnium studium, curam, diligentiam meumque una laborem vestramque simul, iudices, aequitatem et mansuetudinem una mater oppugnat; Cluent 199. ne imperatorem, ne coloniam populi Romani oppugnet; Phil V 27. qui ita sese armat eloquentia, ut non oppugnare commoda patriae, sed pro his propugnare possit; inv I 1. curam, al.: *f.* aequitatem. qui domos inimicorum suorum oppugnavit; Sest 95. eius existimationem oppugnare in provincia, cuius laudem domi defenderis; ep III 10, 8. imperatorem: *f.* coloniam. Hortensius eorum (scribarum) commoda a me labefactari atque oppugnari iura dicet? Ver III 182. qui hunc ordinem oppugnent; prov 39. cum ego eius (Vatinii) petitionem gravissimis in senatu sententiis oppugnassem; ep I 9, 19. aggere, viniis || vineis ||, turribus (Pindenissum) oppugnavi; ep XV 4, 10. quid interest, utrum hanc urbem oppugnet an huius urbis propugnaculum? Phil V 17. qui (Carneades) nullam rem oppugnavit, quam non everterit; de or II 161. qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat; Phil X 12. urbem: *f.* propugnaculum.

ops, Macht, Vermögen, Reichthum, Einfluß, Hilfe, Beistand: I. opes vel fortunae vel ingenii liberalitati magis conveniunt; fin I 52. qua (plaga) Lacedaemoniorum opes corruerunt; of I 84. cum hostium opes animique crevissent; imp Pomp 45. cuius tennes opes, nullae facultates, exiguae amicorum copiae sunt; Quinct 2. magnae sunt in te opes; Planc 55. quibus nihil est in ipsis opis ad bene beateque vivendum; Cato 4. *f.* II, 1. exaggero. multorum opes praepotentium excludunt amicitias fideles; Lael 54. nisi unius amici opes subvenissent; Rab Post 48. videntur: *f.* II, 1. exaggero. — II, 1. unde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gratiae; Quinct 32. ut aliorum spoliis nostras facultates, copias, opes augeamus; of III 22. honores quam opes consequi maluisset; Bru 280. exaggeratis regis

opibus, quae videbantur sempiternae fore, quid adiungit? Tusc III 45. ego scilicet ab hoc eiecto cadavere quicquam mihi opis expetebam; Piso 19. quibus (litteris Caesar) iam „opes“ meas, non, ut superioribus litteris, „opem“ exspectat; A IX 16, 1. quodsi mihi tua clementia opem tuleris; ep V 4, 2. coniunctione frangi senatus opes videbam; ep VI 6, 4. cum premeretur inops multitudo ab iis, qui maiores opes habebant; of II 41. cum (Dolabella) opem ab eo (Faberio) petierit; A XIV 18, 1. nec aptius est quicquam ad opes tuendas ac tenendas; of II 23. — 2. ut quisque maxime opis indigeat, ita ei potissimum opitulari; of I 49. — 3. ne intemperantius suis opibus utatur Phil V 48. — 4. neque pugandum arbitraretur contra tantas opes; ep I 9, 21. in iis pecuniae cupiditas spectat ad opes; of I 25. — III. in me, homine parvis opibus ac facultatibus praedito; div Caec 69. — IV, 1. alqd; f. I. est; Cato 4. II, 1. aufero, expeto. erat in eo summa in omnes cives opis, auxilii benignitas; rep II 35. hinc opum nimirum existunt cupiditates; of III 36. — 2. Sulla maximis opibus, cognatis, clientibus plurimis; Cluent 94. — V, 1. cum meos liberos et uxorem tuis opibus defendisses; Plane 73. quamvis sint demersae leges alicuius opibus; of II 24. omni ope atque opera enitar, ut de Buthrotiis senatus consultum fiat; A XIV 14, 6. cum Sicilia florebat opibus et copiis; Ver IV 46. cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire possem; prov 41. qui opibus plurimum poterant; Plane 86. qui valent opibus; fin III 66. — 2. qui non pro suis opibus in illa tempestate me defenderit; dom 108. interitus exercituum, victoriae sine hominum opibus et studii neutram in partem effici possunt; of II 20.

optabilis, wünschenswert; ea, quae vulgo expetenda atque optabilia videntur; de or I 221. optabilium Miloni fuit dare iugulum P. Clodio quam iugulari a vobis; Milo 31. quod bonum sit, id esse optabile, quod optabile, id expetendum; fin IV 50. sunt multi, quibus videmus optabiles mortes fuisse cum gloria; Tusc I 116. cui pax, praesertim civilis, in primis fuit optabilis; Phil VII 7. quae (temporum varietates fortunaequae vicissitudines) etsi nobis optabiles in experiendo non fuerunt, in legendo tamen erunt incundae; ep V 12, 4. illi antiqui non tam acute optabiliorem illam vitam putant; fin IV 63.

optatio, Wunsch; I. optatio; de or III 205. — II. cui (Theseo) cum tres optationes Neptunus dedisset; of III 94.

optato, erwünscht; nisi quid te aliud impediēt, mi || mihi || optato veneris; A XIII 28, 3.

optatum, Wunsch; I, 1. multa a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir 5. quo optato impetrato Theseus in maximis fuit luctibus; of III 94. — 2. quid est causae, cur mihi non in optatis sit complecti hominem? ep II 13, 2. — II. qui (deus) numquam nobis occurrit neque in precibus neque in optatis neque in votis; nat I 36. illud accidit praeter optatum meum; Piso 46.

optimas, vornehm, aristokratisch, Patriot, Aristokrat; A. (res publica) ex tribus generibus illis, regali et optimati et populari, confusa modice; rep II 41. id mandavi Philotimo, homini forti ac nimium optimati; A IX 7, 6. me hanc viam optatam || optatum, al. || tenere; A I 20, 3. — B, I. quem (tyrannum) si optimates oppresserunt, quod ferme evenit; rep I 65. illud non adsentior tibi, praestare regi optimates; rep III 47. — II, 1. ipsi optimates gravissimi et clarissimi cives numerantur et principes civitatis; Sest 97. — 2. qui (senatus) constabat ex optimatibus; rep II 23. — III, 1. optimatibus (suffragia) nota, plebi libera sunt; leg III 38. — 2. usque adeo orba fuit ab optimatibus illa contio, ut . . .; Flac 54. — IV. quis non sentit omnem auctoritatem optimatum tabellariam

legem abstulisse? leg III 34. quae (Massilia) sic optimatum consilio gubernatur, ut . . .; Flac 63. cum di immortales monent de optimatum discordia; har resp 53. in optimatum dominatu vix particeps libertatis potest esse multitudo; rep I 43. cum contra voluntatem omnium optimatum legem agrariam ferebat; inv II 52. — V. cum Philo cum Atheniensium optimatibus domo profugisset; Bru 306.

optio, Wahl, Belieben; I. hodie, utro (studio) frui malis, optio sit tua; fat 3. — II. eligendi cui patroni daretur optio; Bru 189. quotiens ille tibi potestatem optionemque facturus sit, ut eligas, utrum velis factum esse necne; div Caec 45. libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio; fin I 33.

opto, wählen, wünschen, verlangen, part. willkommen, angenehm; I, 1. cum (Theseus) ter optandi a Neptuno patre habuisset potestatem; nat III 76. — 2. insperanti mihi et Cottae, sed valde optanti utriusque nostrum cecidit, ut . . .; de or I 96. sic dicit ille, quem expetimus, ut optet, ut exsecratur; orat 138. — II, 1. de te ipso quid optarent rei; Bru 190. quod de Hippolyti interitu iratus optavit; of I 32. — 2. hanc conditionem misero ferunt, ut optet, utrum malit cervicem T. Roscio dare an insutus in culleum per summum dedecus vitam amittere; Sex Rosc 30. — 3. ut meliore simus loco, ne optandum quidem est illo impunito; har resp 61. velim, ut (Dionysius) tibi amicus sit: hoc cum tibi opto, opto ut beatus sis; A X 16, 1. — 4. mihi optatum || optandum || illud est, in hoc reo finem accusandi facere; Ver V 183. optatissimum est vincere; Phil XIII 49. — 5. spero et opto nobis hanc coniunctionem voluptati fore; ep I 7, 11. quem te et opto esse et confido futurum; ep X 20, 3. — III. quando dubium fuisset, eligendi cui patroni daretur optio, quin aut Antonium optaret aut Crassum? Bru 189. mea suavissima et optatissima Terentia; ep XIV 5, 2. alqd; f. calamitatem, malum. II, 1. 3. 4. honorum aditus numquam illi faciliores optavi, quam mihi fuerunt; Plane 59. dulcem et optatum amorem tuum; ep II 1, 1. vocis bonitas optanda est; orat 59. ut velle atque optare aliquid calamitatis filio videretur; Cluent 178. vale, mi optime et optatissime frater; Q fr II 6 (8), 2. optandae nobis sunt, ut honos, ut salus, ut victoria; nat III 61. ut numquam Hannibal huic urbi tantum mali optarit; prov 4. ut homines mortem vel optare incipiant vel certe timere desistant; Tusc I 117. optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Ver I 131. cum optatissimum nuntium acceperissem te mihi quaestorem obtigisse; ep II 19, 1. teneo, quam optabam, occasionem; leg I 5. te tua virtute frui cupimus, tibi optamus eam rem publicam, in qua . . .; Bru 331. salutem; f. honorem. quam (sortem) omnes tui necessarii tibi optabamus; Muren 41. in tranquillo tempestate adversam optare dementis est; of I 83. victoriam; f. honorem.

opulentus, reich, mächtig, angesehen; A. Dionysius tyrannus fuit opulentissimae et beatissimae civitatis; nat III 81. ex pacatissimis atque opulentissimis Syriae gazis; Sest 93. multi privati opulenti ac potentes habent profecto in animo Capitolium sic ornare, ut . . .; Ver IV 68. Sardana-palli, opulentissimi Syriae regis, error; Tusc V 101. quoniam studemus nostris laboribus tuiorem et opulentorem vitam hominum reddere; rep I 3. — B, I. ut magis amicitiarum praesidia quaerant inopes quam opulenti; Lael 46. — II. si opulentum fortunatumque defenderis; of II 70.

opus, Werk, Arbeit, Kunstwerk, Geschäft, Tat, Mühe; I. an pangis aliquid Sophocleum? fac opus appareat; ep XVI 18, 3. haec opera atque artificia Graecos homines nimio opere delectant; Ver IV 132. f. V nimio. in causarum contentione magnum est quoddam opus atque haud sciam an de humanis

operibus longe maximum; de or II 72. ut in reliquis rebus multo maiora opera sunt animi quam corporis, sic . . .; of II 46. quorum operum ego parens effectorque sum, haec sunt indissoluta me invito; Tim 40. curabo, ut huius peregrinationis aliquod tibi opus exstet; A II 4, 3. — II, 1. quoniam operi inchoato, prope tamen absoluto tamquam fastigium imponimus; of III 33. quod aliae (causae) sunt, ut sine ulla appetitione animi suum quasi opus efficiant; Top 62. opera efficio tanta, quanta fortasse tu senties; ep VII 28, 2. f. navo. ne graveris exaedificare id opus, quod instituisti; de or I 164. diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembres; Ver I 148. habeo opus magnum in manibus; Ac I 2. inchoo: f. absolvo. instituo: f. exaedifico. locatur opus id, quod ex mea pecunia reficiatur; ego me refectorum dico; Ver I 142. utinam aliquod in hac miseria rei publicae πολιτικόν opus efficere et navare mihi liceat! A IX 11, 2. pango: f. I. apparet, adhiberi hunc a me quasi perpoliendi quendam operis extremum laborem; Balb 17. haec Graeci in singulos libros dispartunt; opus enim quaerunt; Tusc III 81. si pupillo opus redimitur; Ver I 142. reficio: f. loco. sentio: f. efficio. is (Galba) princeps ex Latinis illa oratorum propria et quasi legitima opera tractavit, ut . . .; Bru 82. — 2. quadriennio post, quam diem operi dixerat; Ver I 142. impono: f. I. absolvo. — 3. qui Corinthiis operibus abundant; par 13. volucres solutas opere volitare; de or II 23. — 4. ut deum agnoscis ex operibus eius, sic . . .; Tusc I 70. de ceteris operibus ex auro et gemmis se non laborare; Ver IV 67. — III, 1. inesse moderatorem et tamquam architectum tanti operis tantique muneris; nat II 90. effector: f. I. est; Tim 40. ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar; Tim 6. labor est functio quaedam vel animi vel corporis gravioris operis et muneris; Tusc II 35. moderator: f. architectus. quae vetustas tollet operum circum Mutinam taetra monumenta? Phil XII 12. parens: f. I. est; Tim 40. feriarum ratio in servis operum et laborum (requietem habet); quas compositio anni conferre debet ad perfectionem operum rusticorum; leg II 29. — 2. ex aere fuit quoddam (simulacrum) modica amplitudine ac singulari opere; Ver IV 109. — IV, 1. loricas galeasque aeneas, caelatas opere Corinthio; Ver IV 97. quorum (hominum) operibus agri, insulae litoraque confluente distincta tectis et uribus; nat II 99. neque id (sepulchrum) opere tectorio exornari licebat; leg II 65. minime miramur te tuis ut egregium artificem praeclaris operibus laetari; ep I 7, 7. candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum; Ver IV 64. stragulo magnificis operibus picto; Tusc V 61. quam (Mutinam) cum operibus saepisset; Phil XIII 20. — 2. de: f. I. est; de or II 72. cum in suo quemque opere artificem nihil aliud cogitare videam, nisi . . .; rep I 35. — V. Oppianicus non magno opere pertimuit; Cluent 73. quod ne in ipsis quidem philosophis magnopere unquam probavi; fin II 1. a te maximo opere quaeso et peto, ut . . .; ep III 2, 1. quos Corinthia opera, quos aedificia magnifica nimio opere delectant; par 36. f. delectant. quanto se opere custodiant bestiae; nat II 126. quantoque opere eius municipii causa laborarem, tibi ostendi; ep XIII 7, 1. non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Ver pr 44. ut migrare tanto opere festines; ep VII 23, 4. cum tu tanto opere delectere; A XV 13, 3.

opus est, nötig, erforderlich sein, bedürfen: I. qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, suffocaverit; Muren 61. bonum ipsum etiam quid esset, fortasse, si opus fuisset, definisses; fin II 5. — II, 1. quid opus est in hoc philosophari? Tusc I 89. quibus (equis, canibus) et dolore vacare opus

est et valere; fin IV 37. — 2. quid opus erat te gradatim istuc pervenire? nat I 89. legem curiam consuli ferri opus esse, necesse non esse; ep I 9, 25. hoc fieri et oportet et opus est; A XIII 24, 2 (25, 1). 3. opus fuit Hirtio convento? A X 4, 11. f. III. de or II, 256. maiore quadam opus est vel arte vel diligentia; Ac II 45. quid opus fuit vi, quid armatis hominibus, quid caede, quid sanguine? Tul 54. in hac causa coniectura nihil opus est; Sex Rosc 107. diligentia: f. arte. non opus est verbis, sed fustibus; Piso 73. hominibus: f. caede. opus est huc limatulo et polito tuo iudicio et illis interioribus litteris [meis]; ep VII 33, 2. opus esse ad eam rem constituendam pecunia; of II 82. erat nihil, cur properato opus esset; Milo 49. quibuscumque rebus opus esse intellegam; ep IV 14, 4. sanguine, vi: f. caede. verbis: f. fustibus. — III. illud tertium, etiam si opus est, minus est tamen necessarium; de or II 43. cum quidam dixisset: „eamus deambulationem“, et ille: „qui || quid || opus fuit de?“ „immo vero“, inquit, „quid opus fuit te?“ de or II 256. nihil tibi opus est illud a Trabea; ep IX 21, 1. ego vero, qui, si loquor de re publica, quod oportet, insanus, si, quod opus est, servus existimor; A IV 6, 2. eius nobis exempla permulta opus sint; inv II 57. mihi frumentum non opus est; Ver III 196. ut bono patri familias colendi, aedificandi, ratiocinandi quidam usus opus est; rep V 4.

opusculum, Werkchen: I. accipies hoc parvum opusculum lucubraturum his iam contractioribus noctibus; par 5. — II. Myrmecides aliqui minorum opusculorum fabricator; Ac II 120.

ora, Ende, Grenze, Rand, Saum, Kiste, Gegend, Zone: cum videmus globum terrae duabus oris distantibus habitabilem et cultum, quarum altera, quam nos incolimus, »sub axe posita ad stellas septem«, altera australis, ignota nobis, quam vocant Graeci ἀριζόνα; Tusc I 68. qui tot habet triumphos, quot orae sunt partesque terrarum; Balb 9. ora maritima Cn. Pompeium non solum propter rei militaris gloriam, sed etiam propter animi continentiam requisivit; imp. Pomp 67. — II, 1. (Graecia) Asiae maximam oram bello superatam cinxit uribus; Flac 64. migrationem esse mortem in eas oras, quas, qui e vita excesserunt, incolunt; Tusc I 98. f. I. distant. pono, voco: f. I. distant. supero: f. cingo. ut (animus) nullam oram ultimi || ultimam || videat, in qua possit insistere; nat I 54. — 2. ego adhuc orae maritimae praesum a Formiis; ep XVI 12, 5. — 3. insisto in: f. I. video. C. Marium in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest 50. qui (homines) ubique sunt quacumque in ora ac parte terrarum; nat II 164. — III, 1. quae amoenitates orarum ac litorum! nat II 100. hi duo illos oculos orae maritimae effoderunt; nat III 91. — 2. migratio in: f. II, 1. incolo. — IV. a prima ora Graeciae usque ad Aegyptum optimorum civium imperiis muniti erimus et copii; ep XII 5, 1. possidere agros in ora maritima regem Hiempsalem; agr II 58.

oraculum (oraculum), Orakel, Götterpruch, Spruch, Weissagung: I. numquam illud oraculum Delphis tam celebre et tam clarum fuisset; div I 37. multis saeculis verax fuisse id oraculum; div I 38. — II, 1. oracula ex eo ipso appellata sunt, quod inest [in] his deorum oratio; Top 77. cuius generis oracula etiam habenda sunt, non ea, quae aequatis sortibus ducuntur, sed illa, quae instinctu divino adflatuque funduntur; div I 34. quo (anhelitu terrae) Pythia mente incitata oracula || oracula || ederet; div II 117. fundo, habeo: f. duco. iidem (Lacedaemonii) de rebus maioribus semper aut Delphis oraculum aut ab Hammone aut a Dodona petebant; div I 95. hae sunt nationes, quae ad oraculum orbis terrae vexandum ac spoliandum profectae sunt; Font

30. — 2. insum: f. 1. appello. — 3. cum a Zenone hoc magnifice tamquam ex oraculo editur; fin V 79. — III. nisi omnis aetas oraculorum illorum veritatem esset experta; div I 37. — IV. quae oraculis, auspiciis, extis declarentur; Ac II 47. tuis oraculis Chrysippus totum volumen implevit partim falsis, ut ego opinor, partim casu veris, partim flexiliculis et obscuris, partim ambiguis; div II 115. qui Apollinis oraculo sapientissimus est iudicatus; Lael 13.

oratio, Rede, Rednergabe, Redeweise, Vortrag, Darstellung, Ausdruck, Redestoff, Thema, Prosa: I. **absolut**: 1. sed redeat, unde aberravit oratio; Tusc V 66. non erat abundans, non inops tamen, non valde nitens, non plane horrida oratio; Bru 238. cuius oratio omnibus ornamentis abundavit; Balb 17. quod Graeca oratio plura ornamenta suppeditans consuetudinem similiter Latine dicendi adferebat; Bru 310. nec umquam is, qui audiret, incenderetur, nisi ardens ad eum perveniret oratio; orat 132. quo melius aut cadat aut volvatur oratio; orat 229. captat: f. 2. inv I 106. perspicuum est numeris astrictam orationem esse debere, carere versibus; orat 187. incitata et volubilis nec ea redundans tamen nec circumfluens oratio; Bru 203. quid est, cur claudere aut insistere orationem malint quam cum sententia pariter excurrere? orat 170. non semper fortis oratio quaeritur, sed saepe placida, summissa, lenis, quae maxime commendat reos; de or II 183. quam eius (M. Caelii) actionem multum tamen et splendida et grandis et eadem in primis faceta et perurbana commendabat oratio; Bru 273. si tota oratio nostra omnem sibi fidem sensibus confirmat; Tusc I 71. interpretis mentis oratio verbis discrepat sententiae congruens; leg I 30. cum omnis ex re atque verbis constet oratio; de or III 19. multum interest, utrum numerosa sit, id est similis numerorum, an plane e numeris constet oratio; orat 220. quod veris, ne non conveniat nostris aetatibus ista oratio, quae spectet ad hortandum; fr F V 57. quod ex his studiis haec quoque crescit oratio et facultas; Arch 13. ut tamquam in orbe inclusa currat oratio; orat 207. quia nec numerosa esse, ut poema, neque extra numerum, ut sermo vulgi, esse || est || debet oratio; orat 195. tota oratio simplex et gravis et sententiae debet ornatio esse quam verbis; part or 97. f. caret, circumfluit, insistit, movet, II, I. cogo. neque est periculum, ne te de re publica disserentem deficiat oratio; rep I 37. haec subtilis oratio etiam incompta delectat; orat 78. uti Lilybaeum, unde digressa est oratio, revertamur; Ver IV 35. discrepat: f. congruit. ex rerum cognitione efflorescat et redundet oportet oratio; de or I 20. Crassi magis enitebat oratio; Bru 215. ne vagari et errare cogatur oratio; de or I 209. oratio est vere soluta, non ut fugiat tamen aut erret, sed ut sine vinculis sibi ipsa moderetur; de or III 184. si in refellendo adversario firmior esse oratio quam in confirmandis nostris rebus potest; de or II 293. ornatur oratio genere primum et quasi colore quodam et suco suo. nam ut gravis, ut suavis, ut erudita sit, ut liberalis, ut admirabilis, ut polita, ut sensus, ut doloris || dolores || habeat quantum opus sit, non est singulorum articulorum. ut porro conspersa sit quasi verborum sententiarumque floribus, id . . . ; de or III 96. ut caveatis, ne exillis, ne inculta sit vestra oratio, ne vulgaris, ne obsoleta; de or III 97. ornatissimae sunt orationes eae, quae latissime vagantur; de or III 120. nihil est tam tenerum neque tam flexibile neque quod tam facile sequatur, quocumque ducas, quam oratio; de or III 176. qui putat orationem non astrictae, sed remissius numerosam esse oportere; de or III 184. est et plena quaedam (oratio), sed tamen teres; et tenuis, non sine nervis ac viribus; et ea, quae particeps utriusque generis quadam mediocritate laudatur; de or III 199. ut et incitata et

gravis et vehemens esset oratio; Bru 93. Appii Claudii volubilis, sed paulo fervidior || erat || oratio; Bru 108. sunt eius (Rutilii) orationes ieiunae; Bru 114. ut Stoicorum astrictior est oratio aliquantoque contractior, quam aures populi requirunt, sic illorum liberior et latior, quam patitur consuetudo iudiciorum et fori; Bru 120. erat oratio cum incitata et vibrans tum etiam accurata et polita; Bru 326. est oratio mollis et tenera et ita flexibilis, ut sequatur, quocumque torqueas; orat 52. mollis est oratio philosophorum et umbratilis; orat 64. multae sunt eius (Demosthenis) totae orationes subtiles, ut contra Leptinen; orat 111. quamquam aliud videtur oratio esse, aliud disputatio; orat 113. erit rebus ipsis par et aequalis oratio; orat 123. quodsi et angusta quaedam atque concisa et alia est dilatata et fusa || diffusa || oratio; orat 187. illa superior fuit oratio necessaria, haec erit voluntaria, illa ad iudicem, haec ad C. Pisonem, illa pro reo, haec pro Roscio, illa victoriae, haec bonae estimationis causa comparata; Q Rose 15. qualis homo ipse esset, talem eius esse orationem; Tusc V 47. quae (oratio Caesaris) sane mollis et liberalis fuit; ep VI 14, 2. f. abundat, constat, debet, II, 1. cogo. efficiendum est illud modo nobis, ne fluat oratio, ne vagetur, ne insistat interius, ne excurrat longius, ut membris distinguatur, ut conversiones habeat absolutas; de or III 190. f. claudet. explicat: f. 2. Top 26. ipsius Appii exstat oratio; Cato 16. ad singulare M. Antonii factum festinat oratio; Phil I 3. quando a Cotta et Sulpicio haec omnis fluxit oratio; Bru 201. in his tracta quaedam et fluens expetitur, non haec contorta et acris oratio; orat 66. f. excurrit fugit: f. errat. quantum vim haberet accurata et facta quodam modo oratio; Bru 30. horum (philosophorum) oratio neque nervos neque aculeos oratorios ac forenses habet; orat 62. f. est; de or III 96. excurrit insistit: f. claudet, excurrit. ex hoc Platonis fonte nostra omnis manabit oratio; Tusc V 36. moderatur: f. errat. poema reconditum paucorum approbationem, oratio popularis adsensus vulgi debet movere; Bru 191. oratio quaedam ex ipso fine et ex genere causae nascitur; inv II 13. nitet: f. abundat. ut horum concisis sententiis officit Theopompus elatione atque altitudine orationis suae, sic Catonis luminibus obstruxit haec posteriorum quasi exaggerata altius oratio; Bru 66. per omnes civitates, quae decimas debent, percurrit oratio mea; Ver III 100. video iam, quo pergat oratio; rep III 44. pervenit: f. ardet. perorandi locum, ubi plurimum pollet oratio; Bru 190. potest: f. est; de or II 293. quoniam huc me provexit oratio; Sest 123. ratio nostra consentit, pugnat oratio; fin III 10. redit: f. aberrat. redundat: f. circumfluit, efflorescit. quod *παθηκόν* nominant, in quo uno regnat oratio; orat 128. quos (poetas) cum cantu spoliaveris, nuda paene remanet oratio; orat 183. spectat: f. convenit. suppeditat: f. adfert. vagatur: f. errat, est; de or III 120. quid valet igitur illa eloquentissimi viri, L. Crassi, copiosa magis quam sapiens oratio: „eripite nos ex servitute“ par 41. f. II, 1. tracto. quoniam omnis haec in religione versatur oratio; leg II 34. vibrat: f. est; Bru 326. — 2. conquestio est oratio auditorum misericordiam captans; inv I 106. illa censoria contra Cn. Domitium conlegam non est oratio, sed quasi capita rerum et orationis commentarium paulo plenius; Bru 164. definitio est oratio, quae id, quod definitur, explicat quid sit; Top 26.

II. **nach Verben**: 1. orationes efflagitatas pro Scauro et pro Plancio absolvi; Q fr III 1, 11. accipite veterem orationem Archytae Tarentini; Cato 39. nostra oratio multitudinis est auribus accommodanda; de or II 159. quoniam non ad veritatem solum, sed etiam ad opiniones eorum, qui audiunt, accommodanda est oratio; part or 90. adfero: f. compono. adhibenda est numerosa oratio,

si laudandum est aliquid ornatus; orat 210. ad fidem et ad motum adhibenda est omnis oratio; part or 13. qui (orator) possit animis iudicum ad-movere orationem tamquam fidibus manum; Bru 200. astringo: f. I, 1. caret, est; Bru 120. si alicui rei huius modi, legi, loco, urbi, monumento oratio attribuetur per enumerationem; inv I 100. saepe carpenda membris minutioribus oratio est; de or III 190. quae (oratio) non aut spiritu pronuntiantis aut interductu librarii, sed numero coacta debet insistere; orat 228. f. I, 1. errat. illorum (librorum) tactu orationem meam quasi colorari; de or II 60. comparo: f. I, 1. est; Q Rose 15. (adferunt) composita orationem et ornata et artificio quodam et expolitione distinctam; de or I 50. concido: f. I, 1. est; orat 187. quod ipsum alii aspera, tristi, horrida oratione neque perfecta atque conclusa, alii levi et structa et terminata; orat 20. f. IV, 1. angustia. omnis oratio conficitur ex verbis; de or III 149. conspergo: f. I, 1. est; de or III 96. nunc in eo commendata est oratio, ut . . .; Tul 1. contorqueo: f. I, 1. fluit. ut aut ex verbo dilatetur aut in verbum contrahatur oratio; part or 23. f. I, 1. est; Bru 120. converti ex Atticis duorum eloquentissimorum nobilissimas orationes inter seque contrarias, Aeschini et Demostheni; opt gen 14. ut dicas de conversa oratione atque mutata; part or 23. quae recte a bono poeta dicta est „flexanima atque omnium regina rerum“ oratio; de or II 187. (L. Aelius) scribebat orationes, quas alii dicerent; Bru 206. rivis est diducta oratio, non fontibus; de or III 23. nemo (erat), qui dilatate posset orationem; Bru 322. f. contraho. I, 1. est; orat 187. distinguitur oratio atque illustratur maxime raro inducendis locis communibus; inv II 49. f. compono. I, 1. ecurrit. effragito: f. absolvo. erudio: f. I, 1. est; de or III 96. in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil V 20. exaggero: f. I, 1. obstruit. expeto: f. I, 1. fluit. qui in omni causa duas contrarias orationes (possit) explicare; de or III 80. facio: f. I, 1. habet. cum fertur quasi torrens oratio; fin II 3. fundo: f. I, 1. est; orat 187. III, 1. ieiunus. pleraque scribuntur orationes habitae iam, non ut habeantur; Bru 91. et Carbonis et Gracchi habemus orationes nondum satis splendidas verbis, sed acutas prudentiaeque plenissimas; Bru 104. incito: f. I, 1. circumfluit. est; Bru 93, 326. includo: f. I, 1. currit. hic (Phalereus) primus inflexit orationem et eam mollem teneramque reddidit; Bru 38. quibus orationem ornari atque inluminari putem; de or III 25. f. noto. de inlustranda oratione ut diceret; de or III 144. inlustrant eam (orationem) quasi stellae quaedam tralata verba atque immutata; orat 92. f. distinguo. laudo: f. I, 1. est; de or III 199. lege orationes Gracchi, patronum aerarii esse dices; Tusc III 48. qui cantus moderata oratione dulcior inveniri potest? de or II 34. muto: f. convertio. si tralatum (verbum sit), quod maxime tamquam stellis quibusdam notat et inluminat orationem; de or III 170. orno: f. compono, inlumbo, polio, requiro. I, 1. debet, est; de or III 96. 120. cum meam (orationem) in illum pueri omnes tamquam dictata perdiscant; Q fr III 1, 11. perficio: f. concludo. ne generibus, numeris, temporibus, personis, casibus perturbetur oratio; part or 18. sapientibus sententis gravibusque verbis ornata oratio et polita; de or I 31. f. I, 1. est; de or III 96. Bru 326. mihi egregie probata est oratio tua; Tusc IV 8. paulo longius oratio mea protracta est; Q Rose 31. quaero: f. I, 1. commendat. reddo: f. inflecto. quid sit illud, quo mihi sit referenda omnis illa oratio; de or II 114. quae requirebant orationem ornata et gravem; fin IV 6. iam retexo orationem meam; Phil II 32. Charisius multarum orationum, quas scribebat alii; Bru 286. f. dico, habeo. qui (Aelius) scriptitavit

orationes multis; Bru 169. (Isocrates) primus intellexit etiam in soluta oratione, dum versum effu-geres, modum tamen et numerum quandam oportere servari; Bru 32. quae, nisi cum tibicen accessit, orationis sunt solutae simillima; orat 184. f. I, 1. errat. struo: f. concludo. summitto: f. I, 1. commendat. mihi haec oratio suscepta non de te est, sed de genere toto; of II 45. termino: f. concludo. torqueo: f. I, 1. est; orat 52. incisim et membratim tractata oratio in veris causis plurimum valet; orat 225. unde omnis in utramque partem traheretur oratio; orat 46. f. I, 1. fluit. ut in eas (formas, partes) tribuatur omnis oratio; orat 116. variare orationem magno opere oportebit; inv I 76. si subitam et fortuitam orationem commentatio et cogitatio facile vincit; de or I 150. volvo: f. I, 1. cadit. — 2. quanto difficilium (est) cavere, ne quid dicas, quod non conveniat eius orationi, qui ante te dixerit? Bru 209. sentio moderandum mihi esse iam orationi meae; Ver III 103. respondebo hominis furiosi non orationi, qua ille uti non potest, sed . . .; dom 3. — 3. ne egerem videtur oratione prima pars; nat II 4. eo erant vultu, oratione, ut eos Argivos aut Sicyonios diceret; Tusc III 53. utar oratione perpetua; Ver I 24. f. 2. respondeo. — 4. quae dicta sunt de oratione dilucida, cadunt in hanc inlustrem omnia; part or 20. dico de: f. cado in. 1. converto, inlustro. cuius (dithyrambi) membra et pedes sunt in omni locupletis oratione diffusa; de or III 185. animum || me iam, al. || ab orationibus diiungo fere; ep I 9, 23. si inest in oratione mixta modestia gravitas; of II 48. nec in hac oratione spes est posita causae; Ligar 31. multa in equites Romanos cum ex ea oratione asperius dicta recitasset; Cluent 140. quoniam, quicquid est salsum aut salubre in oratione, id proprium Atticorum est; orat 90. cuius (laudis) in nostris orationibus non sit aliqua adumbratio; orat 103. interdum cursus est in oratione incitator; orat 201. ut in Catonis est oratione; of III 104.

III. *nach* *Adjectiven*: 1. sunt (ferae) rationis et orationis expertes; of I 50. ieiunus huius multiplicis et aequabiliter in omnia genera fusae orationis aures civitatis accepimus; orat 106. similis: f. II, 1. solvo. — 2. orationi facta (esse) similia, factis vitam; Tusc V 47.

IV. *nach* *Substantiven*: 1. alqs: f. II, 1. scribo. harum trium partium prima lenitatem orationis, secunda acumen, tertia vim desiderat; de or II 129. altitudo: f. I, 1. obstruit. angustia conclusae orationis non facile se ipsa tutatur; nat II 20. primum origo, deinde causa, post natura, tum ad extremum usus ipse explicetur orationis aptae atque numerosae; orat 174. si habitum orationis et quasi colorem aliquem requiritis; de or III 199. commentarium: f. I, 2. Bru 164. me repente horum aspectus in ipso cursu orationis repressit; Sest 144. ego ipse, quem tu per iocum „divitias orationis“ habere dicis; ep IV 4, 1. et „murmur“ maris et „dulcedo“ || dulcedo || orationis sunt ducta a ceteris sensibus; de or III 161. elatio: f. I, 1. obstruit. huius orationis difficilium est exitum quam principium invenire; imp Pomp 3. quoniam is est exorsus orationis meae; imp Pomp 11. quos (locos) ad fidem orationis faciendam adhiberi dixit Antonius; de or III 104. ut figuram orationis plenioris et tenuioris et item illius mediocris ad id, quod agemus, accommodatam deligamus; de or III 212. veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles; Ac II 119. si sententiarum orationisque formis (utantur), quae vocant *σχηματα*; Bru 69. plurimum est in hac orationis forma suavitatis; orat 92. admiscere huic generi orationis vehementi atque atroci genus illud alterum lenitatis et mansuetudinis coepi; de or II 200. accedit quod (Stoici) orationis etiam genus habent fortasse subtile

et certe acutum, sed, ut in oratore, exile, inusitatum, abhorrens ab auribus vulgi, obscurum, inane, ieiunum; de or III 66. institutam nostram sententiam sequitur orationis genus; de or III 177. vagum illud orationis et fusum et multiplex non adhibetur genus; Bru 119. genus illud tertium explicetur quale sit, numerosae et aptae orationis; orat 168. uterque nostrum cedere cogebatur orationis gravitati; Phil IX 9. habitus: f. color. quae sunt orationis lumina et quodam modo insignia; orat 135. poterisne eius orationis subire invidiam? div Caec 46. quae ad ipsius orationis laudem splendoremque pertinent; de or III 147. ex hoc genere toto perspicui potest levitas orationis eorum; Ac II 53. f. acumen. lumina: f. insignia. de materia loquor orationis; orat 119. quibus orationis modis quaeque animorum partes percellerentur; orat 15. natura: f. causa. quae (Antiochia) habent nitorem orationis nostrum, si modo is est aliquis in nobis; A XIII 19, 5. origo: f. causa. audieram etiam, quae de orationis ipsius ornamentis traderentur; de or I 144. quae maxime ad ornatum orationis pertinere arbitrabar; de or III 199. eae partes (orationis) sex esse omnino nobis videntur: exordium, narratio, partitio, confirmatio, reprehensio, conclusio; inv I 19. primus liber partes orationis (continebat) et in eas omnes omnia praecepta; inv II 11. quid numerosum etiam in minimis particulis orationis esset; orat 226. principium: f. exitus. noster hic Caesar nonne novam quandam rationem attulit orationis? de or III 30. splendor: f. laus. (orator) tractationem orationis sibi adsumet; de or I 54. cui (Alcidamanti) ubertas orationis non defuit; Tusc I 116. quoniam magna vis orationis est, eaque duplex, altera contentionis, altera sermonis; of I 132. f. acumen. usus: f. causa. — 2. qualis tum patronus iustitiae fuit (Laelius) contra accuratam orationem Philii! Lael 25.

V. Ilmfand: 1. una alicuius, quem primum audierunt, oratione capti; Ac II 8. ut eam (magnitudinem) complecti oratione non possim; Quir 6. reliqua multa et varia oratione defendunt; Ac II 41. cui vos ingenium certe tribuitis, etiamsi cetera inimica oratione detrahitis; Cael 57. perpetua oratione contra disputatur; fin II 2. horum exprimere mores oratione iustos, integros; de or II 184. cum ille tota illa oratione in me esset invectus; Sulla 35. qui oratione fuit quam sententia lenior; Phil VIII 1. Lyco, oratione locuples, rebus ipsis ieiunior; fin V 13. cum id non modo oratione mea, sed etiam re ipsa refellatur; Ver III 33. quas (adsensiones) prima oratione tractavi; fat 40. — 2. qui in ipsa oratione quasi quandam numerum versumque conficiunt; de or III 53. in oratione pauci prima cernunt, postrema plerique; de or III 192. nunc, quid aptum sit, hoc est, quid maxime deceat in oratione, videamus; de or III 210. vix ut intellegantur (contiones); quod est in oratione civili vitium vel maximum; orat 30. in oratione nihil est difficilius quam, quid deceat, videre; orat 70. huius (decori) ignorance saepissime in oratione peccatur; orat 70. f. II, 1. solvo.

oratiuncula, fleine, hübche Rede: I. filius eius, si corpore valuisset, in primis habitus esset disertus; indicant oratiunculae; Bru 77. — II, 1. Cottam miror Aelianas leves oratiunculas voluisse existimari suas; Bru 207. oratiunculam pro Deiotaro, quam requirebas, habebam mecum; ep IX 12, 2. ad Caesarem eam se oratiunculam misisse; A XIII 19, 2. — 2. cuius (Bruti) de oratiuncula idem te sentire video; A XV 3, 2. — III. de quibus (capedunculis) in illa aureola oratiuncula dicit Laelius; nat III 43.

orator, Redner, Sprecher: I. absolut: 1. accusat: f. II, 1. probro. (orator) tractationem orationis sibi adsumet; de or I 54. caput (Charmadas) arbitratur esse oratoris, ut et ipsis || ipse eis ||, apud

quos ageret, talis, qualem se esse optaret, videretur; de or I 87. acrem oratorem, incensum et agentem et canorum concursus hominum forique strepitus desiderat; Bru 317. vero oratori, quae sunt in hominum vita, omnia quaesita, audita, lecta, disputata, tractata, agitata esse debent; de or III 54. quantum sibi illi oratores de praeclarissimis artibus appetierint, qui ne sordidiores quidem repudiarent; de or III 128. arbitratur: f. est; A XIV 20, 3. audit: f. agitat. cavenda est presso illi oratori inopia et ieiunitas, amplo autem inflatum et corruptum orationis genus; Bru 202. quod mihi nuper in Tusculano inchoavisti de oratoribus, quando esse coepissent, qui etiam et quales fuissent; Bru 20. quod orator sic inligat sententiam verbis, ut eam numero quodam complectatur et astricto et soluto; de or III 175. qui (oratores) omnia sermone conficerent paulo intentione, numquam, ut Ser. Galba, lateribus aut clamore contenderent; de or I 255. nonne cernimus vix singulis aetatibus binos oratores laudabiles constituisse || exstitisse ||? Bru 333. contendunt: f. conficiunt. quod in omni genere sermonis, in omni parte humanitatis dixerim oratorem perfectum esse debere; de or I 71. f. delectat, praestat, defendit: f. II, 1. probro. tria videri esse, quae orator efficere deberet, ut doceret, ut delectaret, ut moveret; Bru 276. philosophi eloquentiam despexerunt, oratores sapientiam; de or III 72. C. Memmius, argutus orator verbisque dulcis, tantum sibi de facultate detraxit, quantum imminuit industriae; Bru 247. is orator erit mea sententia hoc tam gravi dignus nomine, qui, quaecumque res incidit, quae sit dictione explicanda, prudenter et compositae et ornate et memoriter dicet cum quandam actionis etiam dignitate; de or I 64. quoniam oratorum bonorum duo genera sunt, unum attenuate pressequae, alterum sublata ampleque dicentium; Bru 201. quoniam tria videnda sunt oratori: quid dicat et quo quidque loco et quo modo; orat 43. disputat: f. agitat. docet: f. delectat. qualis sit orator, ex eo, quod is dicendo efficit, poterit intellegi; Bru 184. f. delectat. oratorem nullius ornamentum expertem esse oportere; de or I 264. ut, quem ad modum tibicen sine tibiis canere, sic orator sine multitudinem audiente eloquens esse non possit; de or II 338. neque sine forensibus nervis satis vehemens et gravis nec sine varietate doctrinae satis politus et sapiens esse orator potest; de or III 80. sine hac (actione) summus orator esse in numero nullo potest, mediocris hac instructus summus saepe superare; de or III 213. quod genus hoc totum oratores, qui sunt veritatis ipsius actores, reliquerunt; de or III 214. quoniam Graecorum oratorum praestantissimi sint ei, qui fuerint Athenis, eorum autem princeps facile Demosthenes; opt gen 13. nemo umquam neque poeta neque orator fuit, qui quemquam meliorem quam se arbitraretur; A XIV 20, 3. f. agit, coeperunt, dicit; de or I 64. excellit: f. II, 4. sum in. quem (oratore) ego dico sapientiam iunctam habere eloquentiae; de or III 142. cum hoc genere philosophiae, quod nos sequimur, magnam habet orator societatem; fat 3. imminuit: f. detrahit. inligat: f. complectitur. oratorem irasci minime decet, simulare non dedecet; Tusc IV 55. legit: f. agitat. eodem tempore M. Herennius in mediocribus oratoribus Latine et diligenter loquentibus numeratus est; Bru 166. movet: f. delectat. optat: f. agit. hic locus de vita et moribus totus est oratori perdiscendus; de or I 69. oratorem in omni sermonis disputatione copiosissime versari posse; de or I 41. f. est; de or II 338. III 80. 213. 2. exsisto. multo magnus orator praestat minutis imperatoribus; Bru 256. quod medici nihil praeter artificium, oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent 57. quaerit: f. agitat. hinc Asiatici oratores non contemnendi quidem nec celeritate nec copia, sed parum

pressi et nimis redundantes; Rhodii saniores et Atticorum similiores; Bru 51. relinquunt: f. est; de or III 214. repudiant: f. appetunt. simulat: f. irascitur. superat: f. est; de or III 213. quatenus sint ridicula tractanda oratori, perquam diligenter videndum est; de or II 237. f. agitat. hic noster vulgaris orator hac ipsa exercitatione communi istos quidem [nostros] verberabit; de or III 79. quando quidem in ea (hominum vita) versatur orator atque ea est ei subiecta materies; de or III 54. f. potest. est, quid deceat, oratori videndum non in sententiis solum, sed etiam in verbis; orat 71. f. est; orat 43. videtur: f. agit. — 2. qui existat talis orator, qualem quaerimus, qui iure non solum disertus, sed etiam eloquens dici possit; de or I 95. me oratorem non ex rhetorum officinis, sed ex Academiae spatiis exstitisse; orat 12. oratorem plenum atque perfectum esse eum, qui de omnibus rebus possit copiose varieque dicere; de or I 59. oratorem, nisi qui sapiens esset, esse neminem; de or I 83. oratorem eum puto esse, qui et verbis ad audiendum iucundis et sententiis ad probandum accomodatis uti possit in causis forensibus atque communibus; de or I 213. sit orator nobis is, qui accommodate ad persuadendum possit dicere; de or I 260. is sit || erit || verus, is perfectus, is solus orator; de or III 80. (Carbonem) canorum oratorem et volubilem et satis acrem atque eundem et vehementem et valde dulcem et perfacetum fuisse; Bru 105. fuit Sulpicius vel maxime omnium grandis et, ut ita dicam, tragicus orator; Bru 203. optimus est orator, qui dicendo animos audientium et docet et delectat et permovet; opt gen 3. f. II. 1. cumulo. fingo. IV, 2. libri de. id ipsum est summi oratoris summum oratorem populo videri; Bru 186.

II. *nach Verben*: 1. qui (gestus) multum oratorem adiuvat; de or I 252. nulla re una magis oratorem commendari quam verborum splendore et copia; Bru 216. „Oratorem“ meum Sabino tuo commendavi; ep XV 20, 1. repelli oratorem a gubernaculis civitatum, excludi ab omni doctrina rerumque maiorum scientia ac tantum in iudicia et contiunculas tamquam in aliquod pistrinum detrudi et compingi videbam; de or I 46. oratorem celeriter complexi sumus, nec eum primo eruditum, aptum tamen ad dicendum, post autem eruditum; Tusc I 5. quantis ex angustiis oratorem educere ausus es et in maiorum suorum regno collocare! de or III 126. mea sententia nemo poterit esse omni laude cumulatus orator, nisi erit omnium rerum magnarum atque artium scientiam consecutus; de or I 20. contemno: f. I, 1. redundant. eadem, ut oratore decet, late expromere; part or 139. f. irascitur. dedecet: f. irascitur. desidero: f. I, 1. agit. detrudo: f. compingo. dico: f. I, 2. exsisto. temporis ratio et ipsius dicitatis moderatio et temperantia et raritas dictionum distinguunt || distinguet || oratorem a scurra; de or II 247. neque est ex multis res una, quae magis oratorem ab imperito dicendi ignaroque distinguat; de or III 175. oratorem genere non divido; perfectum enim quaero; opt gen 3. educo: f. conloco. ut [illum] efficeret „oratorem verborum actoremque rerum“; de or III 57. oratorem ipsum erudire in iure civili, non ei pragmaticum adiutorem dare; de or I 253. f. complector. excludo: f. compingo. operarium nobis quendam, Antoni, oratorem facis; de or I 263. haec aetas prima Athenis oratorem prope perfectum tulit; Bru 45. ego in summo oratore fingendo talem informabo, qualis fortasse nemo fuit; orat 7. possumus C. Fabricium, quia sit ad Pyrrhum de captivis recuperandis missus orator. sed eos oratores habitos esse aut omnino tum ullum eloquentiae praemium fuisse nihil sane mihi legisse videor; Bru 55. 56. incendio: f. I, 1. agit. informo: f. fingo. eum (oratorum) esse praeterea instructum voce et actione et

lepore quodam volo; de or I 213. f. I, 1. est; de or III 213. cum boni perditu nulli, vix autem singulis aetatibus singuli tolerabiles oratores invenirentur; de or I 8. mitto: f. habeo. quod statuisti oratorem in omni genere sermonis et humanitatis esse perfectum; de or I 35. quamvis ars non sit, tamen nihil esse perfecto oratore praeclarius; de or II 33. f. divido, fero. I, 2. sum; de or I 59. III 80. IV, 1. moderatio. polio: f. I, 1. est; de or III 80. premo: f. I, 1. redundant. oratorem non modo accusantem, sed ne defendentem quidem probant sine aculeis iracundiae; Tusc IV 43. „Oratorem“ meum tanto opere a te probari vehementer gaudeo; ep VI 18, 4. quaero: f. divido. I, 2. exsisto. repello: f. compingo. hanc ego iudico formam summissi oratoris || esse ||, magni tamen et germani Attici; orat 90. — 2. ornatus ipse verborum oratoris putandus est; de or I 49. non, ut causarum, sic oratorum quoque multorum communes loci sunt; inv II 50. sin oratoris nihil vis esse nisi composite, ornate, copiose loqui; de or I 48. sit boni oratoris multa auribus acceperisse, multa vidisse, multa animo et cogitatione, multa etiam legendo percucurrisse; de or I 218. „age vero“, inquit Antonius, „qualis oratoris putas esse historiam scribere?“ de or II 51. est plane oratoris movere risum; de or II 236. disputandi ratio et loquendi dialecticorum sit, oratorum autem dicendi et ornandi; orat 113. f. I, 2. videor. — 3. (vgl. I, 1. cavet, perdiscit, tractat, videt). quem (usum forensem) solum oratoribus conceditis; de or I 59. quaero, quae (philosophia sit) oratori coniuncta maxime; de or III 64. do: f. I, 1. erudio. subicio: f. I, 1. versatur. oratori minimum est de arte loqui, multo maximum ex arte dicere; inv I 8. — 4. quoniam de oratore nobis disputandum est, de summo oratore dicam necesse est; de or III 85. quod vulgo de oratoribus ab imperitis dici solet, „bonis hic verbis“, aut „aliquis non bonis utitur“; de or III 151. dispuo de: f. dico de. inchoo de: f. I, 1. coeperunt. numero in: f. I, 1. loquitur. in oratore acumen dialecticorum, sententiae philosophorum, verba prope poetarum, memoria iuris consultorum, vox tragoedorum, gestus paene summorum actorum est requirendus; de or I 128. tantum ego in eccellente || excellenti || oratore et eodem bono viro pono esse ornamenta universae civitati; de or II 85. cum duae summae sint in oratore laudes, una subtiliter disputandi ad docendum, altera graviter agendi ad animos audientium permovendos; Bru 89.

III. *nach Adjectiven*: 1. esse quasdam oratorum proprias sententias atque causas; de or I 52. hoc est proprium oratoris: oratio gravis et ornata et hominum sensibus ac mentibus accommodata; de or I 54. hoc oratoris esse maxime proprium, rem augere posse laudando vituperandoque rursus adfligere; Bru 47. quod est oratoris proprium, apte, distincte, ornate dicere; of I 2. vgl. IV, 1. vis. — 2. est finitimus oratori poeta; de or I 70. alter inusitatum nostris quidem oratoribus leporem quendam et salem est consecutus; de or II 98. multo est turpius oratori nocuisse videri causae quam non profuisse; de or II 295.

IV. *nach Substantiven*: 1. oratoris omnis actio opinionibus, non scientia, continetur; de or II 30. nunc reliquorum oratorum aetates et gradus persequamur; Bru 122. oratoris ars et facultas in hac materia tripartita versari existimanda est; inv I 7. quod ea non parit oratoris ars; part or 48. caput: f. I, 1. agit. eo citius in oratoris aut in poetae cinnis ac fuco offenditur, quod . . .; de or III 100. dignitas: f. moderatio. qui locus oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex Rosc 34. me non de mea, sed de oratoris facultate dixisse; de or I 78. cum esset omnis oratoris vis ac facultas in quinque partes distributa; de or I 142. oratoris quid officium et quid finem esse dicamus; inv I 6. et Graeciae

quidem oratorum partus atque fontes vides; Bru 49. forma: f. II, 1. summitto. fucus: f. cincinnati. oratorum genera esse dicuntur tamquam poetarum. id secus est; opt gen 1. f. I, 1. est; Bru 201. gradus: f. aetates. in oratoris instrumento tam lautam suppellectilem numquam videram; de or I 165. ne pertineat ad oratoris locos Opimii persona; de or II 134. qui (Hermagoras) oratoris materiam in causam et in quaestionem dividat; inv I 8. sic statuo, perfecti oratoris moderatione et sapientia non solum ipsius dignitatem, sed et privatorum plurimorum et universae rei publicae salutem maxime contineri; de or I 34. est munus eius (oratoris) non ingenii solum sed laterum etiam et virium; Cato 28. oratoris nomen apud antiquos in Graecia maiore quadam vel copia vel gloria floruisse; de or III 130. quis non iure miretur ex omni memoria aetatum, temporum, civitatum tam exiguum oratorum numerum inveniri? de or I 16. qui tantum in dicentium numero, non in oratorum fuerunt; Bru 176. primum oratoris officium esse dicere ad persuadendum accommodate; de or I 138. f. finis. partus: f. fontes. quanta oratorum sit semperque fuerit paucitas, indicabit; de or I 8. oratoris peccatum si quod est animum adversum, stultitiae peccatum videtur; de or I 124. (Demosthenes) oratorum est princeps iudicatus; Bru 141. f. I, 1. est; opt gen 13. sapientia: f. moderatio. quia maxima quasi oratoris || oratori || scena videatur contentio || contentio esse ||; de or II 338. in qua (frequentia) oratorum studia niti solent; Deiot 5. si quis universam et propriam oratoris vim definire complexctique vult; de or I 64. in quibus (contentionibus) vis oratoris plerumque ab imperitis exitu et victoria indicatur; de or II 72. f. facultas. illa nobis abhorre ab usu oratoris || oratorio || visa sunt; inv I 77. — 2. numquam de bono oratore aut non bono doctis hominibus cum populo dissensio fuit; Bru 185. tres libri erunt de oratore, quartus Brutus, quintus orator; div II 4. sunt etiam „de oratore“ nostri tres mihi vehementer probati; A XIII 19 4.

V. **Umfang**: 1. abl. comp.: f. II, 1. perficio. — 2. quod ab oratoribus civitates et initio constitutas et saepe conservatas esse dixisti; de or I 35. cum is, qui audit, ab oratore iam obsessus est ac tenetur; orat 210. haec adiuvat || adiuvant || in oratore lenitas vocis, vultus, verborum [comitas]; de or II 182.

oratorie, rednerisch: nihil est aliud pulchre et oratorie dicere nisi optimis sententiis verbisque lectissimis dicere; orat 227. disserendi ab isdem non dialectice solum, sed etiam oratorie praecepta sunt tradita; fin V 10.

oratorius, rednerisch, des Redners, den Redner betreffend: eam (accurationem) ut citius veteratorem quam oratoriam diceret; Bru 238. horum oratio neque nervos neque aculeos oratorios ac forenses habet; orat 62. hanc oratoriam facultatem in eo genere ponemus ut eam civilis scientiae partem esse dicamus; inv I 6. Demochares earum rerum historiam non tam historico quam oratorio genere perscripsit; Bru 286. quamquam his quidem non omnino ingenium, sed oratorium ingenium defuit; Bru 110. ut ad hanc similitudinem huius histrionis oratoriam laudem dirigamus; de or I 130. quoniam per illos ne haec quidem in civitate genere hac oratoria laude caruerunt; Bru 116. conlocatio verborum perficitur in scribendo, non poetico, sed quodam oratorio numero et modo; de or I 151. quis neget opus esse oratori in hoc oratorio motu statuque Roscii gestum et venustatem? de or I 251. nervi: f. aculei. numerus: f. modus. oratorem versari in illo iudicio et opus oratorum fieri intellet; Bru 200. illam orationem disertam sibi et oratoriam videri, fortem et virilem non videri; de or I 231. oratoriis ornamentis adhibitis; par 3. sin autem

exsiccatum genus orationis probant nec illo graviore ornatu oratorio utuntur; Bru 291. antequam de praeceptis oratoriis dicimus; inv I 5. (tres libri „de oratore“) omnem antiquorum et Aristoteliam et Isocrateam rationem oratoriam complectuntur; ep I 9, 23. status: f. motus. nec oratoria illa studia deserui; fat 3. verecundus erit usus oratoriae quasi suppellectilis; orat 79. omnes oratoriae virtutes in eis (orationibus) reperientur; Bru 65. hanc oratoriam vim inanis quaedam profluentia loquendi (imitatur); part or 81. sunt alia quoque praecepta partitionum, quae ad hunc usum oratorium non tanto opere pertineant; inv I 33. nunc his praeceptionibus rhetorum ad usum oratorium contentos nos esse oportebit; inv I 86.

oratrix, Vermittlerin, Fürsprecherin: quae ex Sabinis virgines raptae postea fuerunt oratrices pacis et foederis; rep II 14.

oratus, Bitte: an etiam scripsit (ille) oratu tuo? Flac 92.

orbis, Kreis, Scheibe, Erdkreis, Rad, Abrundung, Periode: I. cum illi orbis, qui caelum quasi medium dividunt et aspectum nostrum definiunt, qui a Graecis *ὀγκοίτες* nominantur, a nobis „finientes“ rectissime nominari possunt, varietatem maximam habeant alique in aliis locis sint, necesse est ortus occasusque siderum non fieri eodem tempore apud omnes; div II 92. cum duae formae praestantes sint, ex solidis globus, ex planis autem circulus aut orbis, qui *κύκλος* Graece dicitur; nat II 47. „tam magnos orbis magno cum lumine latos vinctos inter se et nodis caelestibus aptos atque pari spatio duo cernes esse duobus“; fr H IV, a, 486. habent, al.: f. definiunt. cum eos (ambitus) permensus est idem et semper sui similis orbis; Tim 33. — II, 1. cum circumitum et quasi orbem verborum conficere non possent; de or III 198. quae (stellae) circulos suos orbisque conficiunt celeritate mirabili; rep VI 15. festive orbis hic in re publica est conversus; A II 9, 1. sic orbem rei publicae esse conversum, ut vix sonitum audire, vix impressam orbitam videre possemus; A II 21, 2. ut in Thueydeide orbem modo orationis desidero, ornamenta comparent; orat 234. vim quandam esse aiunt signifero in orbe, qui Graece *ζωδιακός* dicitur, talem, ut eius orbis una quaeque pars alia alio modo moveat immutetque caelum; div II 89, f. I. est. in sphaera maximi orbis medii inter se dividuntur; fat 15. cum (L. Sulla) orbem terrarum gubernaret; Sex Rosc 131. „sic (quinque stellae) malunt errare vagae per nubila caeli atque suos vario motu metiri orbis“; fr H IV, a, 474. nomino: f. I. definiunt. illum (orbem deum) eiusdem naturae, hunc alterius notavit; Tim 25. cum suum illum saltatorium versaret orbem; Piso 22. vincio: f. I. est. quam (insulam) nos orbem terrae vocamus; nat II 165. — 2. cum tota se luna sub orbem solis subiecisset; rep I 25. sum in: f. 1. dico. — III. circumitus solis orbium v et ix et ccc conversionem conficiunt annum; nat II 49. senatum, id est orbis terrae consilium, delere gestit; Phil IV 14. hodie hoc orbis terrae imperium teneremus? imp Pomp 53. ea, quae nos pro salute patriae gessimus, orbis terrae iudicio ac testimonio comprobari; ep V 7, 3. cum in eam ipsam partem orbis venerint, in qua sit ortus eius, qui nascatur; div II 89, f. II, 1. dico. hac orbis terrarum perturbatione; ep II 16, 4. nos, principes orbis terrarum; Phil III 35. testimonium: f. iudicium. ut me quaesturamque meam quasi in aliquo terrarum orbis theatro versari existimarem; Ver V 35. — IV, 1. novem tibi orbibus vel potius globis conexa sunt omnia; rep VI 17. cuius amplissimum orbi terrarum clarissimumque monumentum est; Ver IV 82. qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? Sest 66. cur sol nec longius progrediatur solstitiali orbi itemque

brumali; nat III 37. — 2. quae (bella) tum in toto orbe terrarum a populo Romano gerebantur; Font 13. in infimo orbe luna radiis solis accensa convertitur; rep VI 17.

orbita, *Wagengeleise, Radspur*: I. sic orbem rei publicae esse conversum, ut vix impressam orbitam videre possemus; A II 21, 2. — II. qui ex tensarum orbitis praedari sit ausus; Ver III 6.

orbitas, *Berwaisheit, Kinderlosigkeit*: I. quod tibi non minorem dolorem illorum orbitas adferet quam mihi; Q fr I 3, 10. cuius (filii) orbitas et fletus mire miserabilis fuit; Bru 90. bonum liberi, misera orbitas; fin V 84. — II. 1. deploravit casum atque orbitatem senatus; de or III 3. orbitates quoque liberum praedicantur; Tusc III 58. — 2. se populum Romanum tutorem instituere illorum orbitati; de or I 228.

orbo, *berauben, verwaisst machen*: miserum (esse) Cn. Pompeium, qui tanta gloria sit orbat; Tusc I 12. pristinis orbatu muneribus haec studia renovare coepimus; div II 7. moveor tali amico orbat; Lael 10. cum forum populi Romani voce erudita spoliatum atque orbatum videret; Bru 6. ne (mater) orбата filio laetetur; Cluent 200. nec eam (patriam) multis claris viris orbatam privare (debes) etiam aspectu tuo; ep IV 9, 3. ut orbetur auxilio res publica; Muren 83. quibus non modo non orbari, sed etiam augeri senectus solet; Cato 17.

orbis, *verwaisst, kinderlos, beraubt*: A. orbis iis rebus omnibus, quibus . . . ; ep IV 13, 3. te in columi orbi non erunt; Q fr I 3, 10. ut tam orba civitas tales tutores complecti debeat; ep III 11, 3. usque adeo orba fuit ab optimatibus illa contio, ut . . . ; Flac 54. quoniam post Hortensii mortem orbae eloquentiae quasi tutores relictii sumus; Bru 330. quinque reliquis motibus orbem eum (mundum) voluit esse et expertem; Tim 36. — B. Corinthios video publicis equis alendis orborum et viduarum tributis fuisse quondam diligentes; rep II 36.

ordino, *ordnen*: in quo (caeli complexu) igneae formae cursus ordinatos definiunt; nat II 101. tum denique ordinandae sunt ceterae partes orationis; inv I 19.

ordior, *anfangen, beginnen, ausgehen*: I. L. Bestia bonis initiis orsus tribunatus tristes exitus habuit consulatus; Bru 128. ego tamquam de integro ordiens; Bru 201. a principio ordiamur; Phil II 44. ut a prima congressione maris et feminae, deinde a progenie et cognatione ordiar; rep I 38. — II. Hortensius cum admodum adulescens orsus esset in foro dicere; Bru 301. de qua (eloquentia) disputare ordimur; Bru 22. — III. ab eo nobis causa ordiendi est potissimum; leg I 21. alterius vitae quoddam initium ordimur; A IV 1, 8. ordiri orationem; orat 122. te reliquas res ordiri; ep V 12, 2. quoniam princeps Crassus eius sermonis ordiendi fuit; de or I 98.

ordo, *Reihe, Ordnung, Stand, Rang, Klasse, Abtheilung, Reihenfolge, Gebühr*: I. **absolut**: 1. (Simonides) invenisse fertur ordinem esse maxime, qui memoriae lumen adferret; de or II 353. invidia summus ordo caret; leg III 24. sic fore, ut ordinem rerum locorum ordo conservaret; de or II 354. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium; Catil I 20. proximus est huic dignitati ordo equester; dom 74. res caelestes omnesque eae, quarum est ordo sempiternus, ab homine confici non possunt; nat II 16. *f. adfert, reducit*. in quo (genere honesti) inest ordo et moderatio; fin II 47. cum senatorius ordo iudicaret; Ver pr 40. antea cum equester ordo iudicaret; Ver III 94. quem nec vicissitudines rerum atque ordines movent; Milo 83. (me cum illo in gratiam) reducit ordo amplissimus, et ordo is, qui est et publici consilii et meorum omnium consiliorum auctor et princeps; prov 25. ordo siderum et in

omni aeternitate constantia neque naturam significat neque fortunam; nat II 43. idem volunt omnes ordines; Phil VI 18. — 2. o miserum, o invidiosum offensumque paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! Ver III 145.

II. **nach Verben**: 1. princeps legationis, Lysania, adeptus est ordinem senatorium; Flac 43. cum admiraretur Lysander directos *|| dir. ||* in quincuncem ordines; Cato 59. in hac causa scribarum ordinem in me concitabit Hortensius; Ver III 182. quorum (verborum) discriptus ordo alias alia terminatione concluditur; orat 200. nec *οὐροφυλακ* meam instituum, sed ordinem conservabo tuum; A VI 1, 1. *f. 1, 1.* conservat. derigo: *f. admiror*. equestrem ordinem beneficio legis (Glancia) devinxerat; Bru 224. describo: *f. concludo*. quae (praecepta) habent ordinem; Bru 263. verborum ordinem immuta; orat 214. institutum ordinem persequamur; Bru 158. qui illum olearum ordinem intrasset; Caecin 22. mandavi memoriae ordinem argumentorum tuorum; nat III 10. ab isto praeco, qui voluit, illum ordinem pretio mercatus est; Ver II 122. offendo: *f. 1, 2.* persequor: *f. instituo*. ut in his perturbem aetatum ordinem; Bru 223. qui ordo industriae propositus est et dignitati; Ver III 184. ordinem sequens in memoriam notam necessario incurro; Bru 244. intellegebant ea lege equestrem ordinem non teneri; Cluent 154. hoc tempore eum (C. Curtium) Caesar in senatum legit; quem ordinem ille ista possessione amissa tueri vix potest; ep XIII 5, 2. — 2. haec qui defendunt, optimates sunt, cuiuscumque sunt ordinis; Sest 138. — 3. coniungo: *f. III, 1.* proximus. nimis equestri ordini deditus; Bru 223. si cuiquam ordini sive aratorum sive pecuinariorum sive mercatorum probatus sit; Ver II 17. L. Otho equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam voluptatem; Muren 40. cum universo ordini publicanorum semper libentissime tribuerim idque magnis eius ordinis erga me meritis facere debuerim; ep XIII 9, 2. — 4. quicquid erat, id (deus) ex inordinato in ordinem adduxit; Tim 9. delecti amplissimis ex ordinibus viri; Muren 83. tempus esset iam de ordine argumentorum aliquid dicere; de or II 181. auctoritas senatus, quo pro ordine illa dicuntur; Bru 164. qui iudicia manere apud ordinem senatorium volunt; div Caec 8. quoniam ab hoc ordine non fortitudo solum, verum etiam sapientia postulatur; Phil XIII 6. nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Ver III 223. quo ex ordine vir praestantissimus et ornatissimus, L. Aelius, est relegatus; Piso 64. quod sedisti in quattuordecim ordinibus; Phil II 44. cum iudicia penes equestrem ordinem essent; Scaur I, 4 (2). quartus (modus est susceptus) ex astrorum ordine caelique constantia; nat III 16. iudiciis ad senatorium ordinem translatis; Ver pr 38.

III. **nach Adjectiven**: 1. cum isti ordini ne honestus quidem (quaestus) possit esse ullus; par 43. senatores equites ordini senatorio dignitate proximos, concordia coniunctissimos esse cupiunt; Cluent 152. — 2. se ordine suo patrumque suorum contentos fuisse; Cluent 153. — 3. quod (status) non esset in omnes ordines civitatis aequabilis; rep II 62.

IV. **nach Substantiven**: 1. quis ullius ordinis in clivo Capitolino non fuit? Phil II 16. senatus odit te adfictorem ac perditorem ordinis ac nominis sui; Piso 64. non deest rei publicae auctoritas huius ordinis; Catil I 3. omnes omnium generum atque ordinum cives petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest 25. illa est *εὐραζία*, in qua intellegitur ordinis conservatio; of I 142. omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Catil IV 14. merita: *f. II, 3.* tribuo. perditor: *f. adfictor*. tu esses certe ordinis tui facile princeps; ep VI 10, 2. laudandi sunt ex huius ordinis sententia Firmani;

Phil VII 23. quis est, qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? Planc 24. si unquam locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est, ut . . . ; Milo 4. — 2. ut aditus in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest 137. ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii in Asia negotiantur; imp Pomp 18. si hominum clarissimorum studium erga hunc ordinem repudiario; prov 39.

V. **Umstand**: 1. domestica quod ais ordine administrari; A XII 18, 3. inventa non solum ordine, sed etiam momento quodam dispensare atque componere; de or I 142. discriptus populus censu, ordinibus, aetatibus; leg III 44. dispensare: f. componere. id eum recte atque ordine fecisse et facere; Phil III 38. gravissimum est, cum superior factus sit ordine, inferiorem esse fortuna; ep XIII 5, 2. id quod temporum ordine antiquius est; fin IV 17. — 2. cum ab hoc ordine ego conservator essem, tu hostis rei publicae indicatus; Phil II 51. ut quisque aetate et honore antecederet, ita sententiam dixit ex ordine; Ver IV 143. quoniam ea re nomen extra ordinem sit || esset || acceptum; inv II 58. Cilicium ad praetorem extra ordinem transtulisti; dom 23. in hoc ordine multa de pace dixi; Marcel 15.

orichaleum, Messing: si quis aurum vendens orichaleum se putet vendere; of III 92.

oricula f. **auricula**.

oriens, Osten, Morgenland: I. idem iusserunt simulacrum Iovis ad orientem convertere; Catil III 20. — II. talibus nuntiis et rumoribus patebat ad orientem via; Deiot 11. — III. qui (homines) has nobiscum terras ab oriente ad occidentem colunt; nat II 164.

origo, Ursprung, Anfang, Urgeschichte: I, 1. principii || principio || nulla est origo; Tusc I 54. potest: f. II. invenio. — 2. verborum dilectum originem esse eloquentiae; Bru 253. quae propagatio et suboles origo est rerum publicarum; of I 54. — II. animorum nulla in terris origo inveniri potest; Tusc I 66. mea repetet oratio populi || Romani || originem; rep II 3. — III. septimus mihi liber Originum est in manibus; Cato 38.

orior, aufgehen, sichtbar werden, entstehen, entspringen, abstammen, geboren werden, anfangen: I. cum essent plures orti fere a Socrate; de or III 61. qui magna sibi proponunt obscuris orti maioribus; of I 116. quae sunt orta de causis; de or II 171. nihil (Plato) putat esse, quod oriatur et intereat; Tusc I 58. a principio oriri omnia; Tusc I 54. ex terra aqua, ex aqua oritur aër, ex aëre aether; nat II 84. oritur mihi magna de re altercatio cum Velleio; nat I 15. ut tardam aliquam pecudem ad pastum et ad procreandi voluptatem hoc divinum animal ortum esse voluerunt; fin II 40. aqua: f. aër. ne qua oreretur belli civilis causa propter se; Phil X 8. hinc in Ligarium crimen oritur; Ligar 22. Anaximandri opinio est nativos esse deos longis intervallis orientes occidentesque; nat I 25. e quo oriretur aliquis dolor; fin II 69. homo ortus est ad mundum contemplandum et imitandum; nat II 37. hoc initio suspicionis orto; Cluent 180. ex qua (natura) ratio et intelligentia oriretur; fin IV 12. ut ex nimia potentia principum oritur interitus principum, sic . . . ; rep I 68. videtur mihi ex natura ortum esse ius; leg I 35. neque ortum esse unquam mundum; Ac II 119. est (paean) unus aptissimus orationi vel orienti vel mediae; putant illi etiam cadenti; orat 218. pecus: f. animal. philosophiam veterem illam a Socrate ortam; Ac I 3. quod (principium) si numquam oritur, ne occidit quidem unquam; Tusc I 54. ratio: f. intelligentia. ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio; Sest 77. si ipse (senator) orietur et nasceretur ex

sese; Cael 19. (sol) oriens et occidens diem noctemque conficit; nat II 102. ut maior timor oriatur; Phil VIII 3. a qua (gemma) oriens uva se ostendit; Cato 53. — II. quando (sidera) conligatis corporibus vinculis animalibus animantia orta sunt; Tim 30.

oriundus, entsprossen, abstammend: qui ab ingenuis oriundi sunt; Top 29. ego antiquus sum, oriundus Seythis, quibus antiquior laetitia est quam lucrum; fr E V 27.

ornamentum, Ausrüstung, Zierde, Schmuck, Schönheit, Vorzug, Auszeichnung, Ehre: I, 1. ut in Thucydide orbem modo orationis desidero, ornamenta comparent; orat 234. sententiarum ornamenta sunt permulta; orat 81. sese vidisse, in ea vita qualis splendor inesset, quanta ornamenta, quae dignitas; Cluent 153. — 2. quae propria oratorum putas esse adiumenta atque ornamenta dicendi; de or I 43. est hoc magnum ornamentum orationis, in quo obscuritas fugienda est; de or III 167. est ille flos Italiae, illud firmamentum imperii populi Romani, illud ornamentum dignitatis; Phil III 13. (Hermathena) est ornamentum Academiae proprium meae; A I 4, 3. — II, 1. adhibenda frequentius etiam illa ornamenta rerum || sunt ||; part or 73. amissis ornamentis iis, quae eram maximis laboribus adeptus; ep IV 6, 2. ad hanc elegantiam verborum Latinorum (Caesar) adiungit illa oratoria ornamenta dicendi; Bru 261. amitto: f. adipiscor. ornamenta ista et beneficia populi Romani non minore negotio retinentur quam comparantur; Ver V 175. omnia ornamenta elocutionis in communes locos conferuntur; inv II 49. neque ego ceteras copias, ornamenta, praesidia vestra cum illius latronis inopia atque egestate conferre debeo; Catil II 24. detrahes ornamenta non solum fortunae, sed etiam ingenuitatis? Ver I 113. vidi hunc ipsum Q. Hortensium, ornamentum rei publicae, paene interfici; Milo 37. quod intueor coram haec lumina atque ornamenta rei publicae, P. Servilium et M. Lucillum; prov 22. decora atque ornamenta fanorum posthac in instrumento atque in suppellectile Verris nominabuntur; Ver 97. quibus (vectigalibus) amissis et pacis ornamenta et subsidia belli requiretis; imp Pomp 6. retineo: f. comparo. cum hic illorum monumenta atque ornamenta sustulerit; Ver IV 123. maximum ornamentum amicitiae tollit, qui ex ea tollit verecundiam; Lael 82. quibus (praeceptis) etsi ornamenta non satis opima dicendi traduntur; Bru 271. qui ad se ex iis (hortis) omnia ornamenta transtulerit; Phil III 30. cum de ornamentis verborum sententiarumve praecipitur, quae vocant || vocantur || *οχηματα*; Top 34. — 2. semper ornamento te mihi fore duxi; ep XV 14, 6. — 3. cuius oratio omnibus ornamentis abundavit; Balb 17. et domesticis et forensibus solaciis ornamentisque privati; Tusc I 84. eius vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet? Sest 83. ornamentis isdem uti fere licebit alias contentius, alias summissius; de or III 212. — 4. equidem mihi hoc subsidium comparavi ad decus atque ornamentum senectutis; de or I 199. si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non in urbis ornamenta conferre; agr II 61. praecipio de: f. 1. voco. audieram etiam, quae de orationis ipsius ornamentis traderentur; de or I 144. — III. summis ornamentis honoris, fortunae, virtutis, ingenii praeditus, Q. Hortensius; imp Pomp 51. — IV, 1. tibi tantam ornamentorum omnium dignitatem datam, ut . . . ; Ver V 39. — 2. suscepi mihi perpetuam propugnationem pro omnibus ornamentis tuis; ep V 8, 1. — V, 1. omitto, quantis ornamentis populum istum C. Caesar adfecerit; Balb 43. quae (praeturae) et ceteris ornamentis et existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font 41. qui forum et basilicas ornamentis amicorum

ornarent; Ver IV 6. — 2. quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; Ver IV 18. multo magis hoc idem in sententiarum ornamentis et conformationibus; Bru 140. neque hoc solum in statutis ornamentisque publicis fecit; Ver pr 14. §. I, 2. de or III 167.

ornate, zierlich, geschmackvoll: causam Deiotari ornatisime et copiosissime a Bruto me audisse defensam; Bru 21. qui distincte, qui explicate, qui abundanter, qui inluminare et rebus et verbis dicunt: id est, quod dico, ornate; de or III 53. fuisse quosdam, qui idem ornate ac graviter, idem versute et subtiliter dicent; orat 22. et ample et ornate et copiose (dicere) cum eadem integritate Atticorum est; opt gen 12. Erilli similia, sed, opinor, explicata uberius et ornatus; Ac II 129. quis laudare bonos ornatus potest? de or II 35. sin oratoris nihil vis esse nisi compositae, ornate, copiose loqui; de or I 48. illam partem causae facile patior graviter et ornate a M. Crasso peroratum; Cael 23. cum Platonis ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur 3, 4.

ornatus, Kleidung, Ausrüstung, Aus schmückung, Schmuck, Zierde: I. est quidam ornatus orationis, qui ex singulis verbis est; alius, qui ex continuatis [coniunctis] constat; de or III 149. quando nobis ullus orationis vel copiosae vel elegantis ornatus defuit? fin I 10. est: §. constat. — II, 1. reliqua quasi lumina magnum adferunt ornatum orationi; orat 134. illa atomorum turbulenta concursio hunc mundi ornatum efficere non poterit; fin I 20. ante Periclen littera nulla est, quae quidem ornatum aliquem habeat; Bru 27. ornatus ipse verborum oratoris putandus est; de or I 49. — 2. sin autem nec illo graviore ornatu oratorio utuntur; Bru 291. — 3. alia (membra videntur esse donata) nullam ob utilitatem quasi ad quendam ornatum; fin III 18. se ad ornatum ludorum aurum quaerere; Cael 53. — III, 1. quod statuas quoque videmus ornatu fere militari; of I 61. — 2. quoniam de ornatu omni orationis sunt omnes, si non patefacti, ac certe commonstrati loci; de or III 210. — IV, 1. (eloquentia) quocumque ingreditur, eodem est instructu ornatuque comitata; de or III 23. dum novo et alieno ornatu velis ornare iuris civilis scientiam; de or I 235. cum illum cognovi muliebri ornatu emissum; hac resp 4. — 2. in ornatu urbis habuit victoriae rationem, habuit humanitatis; Ver I 120.

orno, ausrüsten, ausstatten, versehen, schmücken, zieren, ehren, fördern, loben, preisen: tertius est ille amplus copiosus, gravis ornatus; orat 97. fuit ornandus in Manilia lege Pompeius; orat 102. quasi muneribus deorum nos esse instructos et ornatos; leg I 35. neque mehercule unquam mihi tui aut colendi aut ornandi voluntas defuit; ep V 8, 2. cum a me singularibus meis studiis ornatus esset; Q fr III 4, 2. qui (veteres) ornare nondum poterant ea, quae dicebant; de or III 39. abacos complures ornavit argento auroque caelato; Tusc V 61. ille omni et humanitate et virtute ornatus adulescens; Planc 58. cuius (Scaevolae) artem cum indotatam esse et incomptam || incomitatam || videres, verborum eam dote locupletasti et ornasti; de or I 234. in qua (oratione) auctoritas ornatur senatus; Bru 164. Caietam, si quando abundare coepero, ornabo; A I 4, 3. quod (Capitolium) privati homines de suis pecuniis ornant ornaturique sunt, id C. Verres ab regibus ornari non passus est; Ver IV 71. P. Servilius, gravissimus vir et ornatisimus civis; Quir 17. queritur gravis, locuples, ornata civitas, quod . . ; Flac 56. classem instructam atque ornatam fuisse; Ver V 135. cum maximas aedificasset ornassetque classes; imp Pomp 9. se nostra causa voluisse suam potestatem esse de consulibus ornandis; A III 24, 1. ornasti consulatum, ornasti reditum meum; ep XV

13, 2. ille deos deorum spoliis ornari noluit; Ver IV 123. Verres Africanus monumentis domum suam ornabit? Ver IV 83. »Oenopionis avens epulas ornare nitentes«; fr H IV, a, 677. Capua oportunitissimam se nobis praebuit ad exercitus ornandos; agr II 90. spectet forum ornatum; Ver IV 126. ornati homines in dicendo et graves; de or I 42. cum eum (locum) nobis maiores nostri exuviis nauticis et classium spoliis ornatum reliquissent; imp Pomp 55. hanc mortem rhetorice et tragice ornare potuerunt; Bru 43. ea est ratio instructarum ornatarumque navium, ut . . ; Ver V 133. (adferunt) compositam orationem et ornatam; de or I 50. illa, quibus orationem ornari atque inluminari putem; de or III 25. provinciam ornatam neglexi; ep XV 4, 13. vestro consensu consulum provincias ornatas esse; A III 24, 1. is tribunus pl., quem ego maximis beneficiis quaestorem consul ornaram; Quir 12. reditum: §. consulatum. qui ornavit res nostras divinis laudibus; ep II 15, 1. sapientem plurimis et gravissimis artibus atque virtutibus instructum et ornatum; fin II 112. dum novo et alieno ornatu velis ornare iuris civilis scientiam; de or I 235. qui non dubitavit seditioes ipsas ornare; de or II 124. senectuti celebrandae et ornandae quod honestius potest esse perfugium quam iuris interpretatio? de or I 199. tribunum: §. quaestorem. omnes apud hunc (Pacuvium) ornati elaboratique sunt versus; orat 36. vir omni dignitate ornatisimus; Piso 44. vir cum virtutibus tum etiam fortuna ornatus; ep XIII 13. cur (virtus) verbis tam vehementer ornanda videatur; Tusc III 37. Capuam colonia deducetur, urbem amplissimam atque ornatisimam; agr II 76.

oro, reden, vortragen, bitten, erjuden, anrufen: I. »loco senator et modo orato«; leg III 11. — II. peto a te vel, si pateris, oro, ut homines miseros conserves; ep IX 13, 3. — III. oro atque obsecro vos, qui nostis, vitam inter se utriusque conferte; Q Rose 20. vos omnes oro atque obtestor hortorque; Rabir 35. per dexteram istam te oro; Deiot 8. dic, oro te, clarius; A IV, 8, a, 1. quo neminem unquam melius ullam oravisse capitis causam; Bru 47. cum flens universon ordo cincinnatum consulem orabat; Sest 26. ea mihi videntur in lite oranda esse posita; de or II 43. — IV, 1. vos, Quirites, oro atque obsecro, adhibeatis misericordiam, sapientiam; Rabir 5. — te oro, des operam, ut me statim consequare; A III 1. — 2. rogat eos atque orat, ne oppugnent filium suum; Ver II 96. quod, iudices, ne faciatis, oro obtestorque vos; Rab Post 46. — 3. quaeso oroque vos, patres conscripti, ut primo accipiatis sine offensione, quod dixero, ne ve id repudietis; Phil VII 8. — 4. orantur modo illi, qui audiunt, humili et supplici oratione, ut misereantur; inv I 109. orandus nobis erit amicus meus, M. Plaetorius, ut suos novos clientes a bello faciendo deterreat; Font 36. quid restat, nisi ut orem obtestorque vos, iudices, ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro, quam . . ? Milo 92. te etiam atque etiam oro, ut me totum tuendum suscipias; A XI 1, 2. §. 3. V. — V. id postremum parentes suos liberi orabant, ut licitori pecunia daretur; Ver V 119. illud te ad extremum et oro et hortor, ut diligentissimus sis; Q fr I 1, 46.

orsus, Anfang, Beginnen: »Calchantis fata ratosne habeant an vanos pectoris orsus«; div II 63. **ortus**, Aufgang, Anfang, Entstehung, Geburt: I. si ortus est deorum, interitus sit necesse est; nat I 68. signorum ortus et obitus definitum quendam ordinem servant; inv I 59. — II, 1. quid ego vitium ortus, satus, incrementa commemorarem? Cato 52. quae ortum habere gignique diximus; Tim 5. persecutus est Aristoteles animantium omnium ortus, victus, figuras; fin V 10. visne ipsius iuris ortum a fonte repetamus? leg I 20. Ceos accepimus

ortum Caniculae diligenter quotannis solere servare; div I 130. ortum amicitiae videtis; Lael 32. — 2. in primo ortu inest teneritas ac mollitia quaedam; fin V 58. — III. cur stella Iovis aut Veneris coniuncta cum luna ad ortus puerorum salutaris sit, Saturni Martisque contraria; div I 85. — IV. a primo urbis ortu; Tusc IV 1. ut nihil pertinuit ad nos ante ortum, sic nihil post mortem pertinebit; Tusc I 91. paulo ante solis ortum; div I 121. ut (natura) alia in primo ortu perficeret, alia progrediente aetate fingeret; fin V 59.

os. Antlitz, Gesicht, Maste, Dreistigkeit, Mund, Rachen, Mündung, Eingang; I. quia studium dicendi, nisi accessit os, nullum potest esse; de or II 29. nihilne te horum ora vultusque moverunt? Catil I 1. tu, cuius mehercule os mihi ante oculos solet versari; A VI 2, 8. — II. 1. Gorgonis os pulcherrimum, cinctum anguibus, revellit atque abstulit; Ver IV 124. os hominis insignemque impudentiam cognoscite; Ver IV 66. video in me omnium vestrum ora atque oculos esse conversos; Catil IV 1. quo (vultu) dicuntur os ducere; orat 86. nosti profecto os illius adolescentioris Academiae; ep IX 8, 1. revello; j. aufero. vultus mutantur, ora torquentur; of I 131. — 2. necesse est offa obiecta cadere frustum ex pulli ore; div I 27. qui (Demosthenes) coniectis in os calculis summa voce versus multos uno spiritu pronuntiare consuebat; de or I 261. in ipso aditu atque ore portus tabernacula carbaseis intenta velis conlocabat; Ver V 30. dentibus in ore constructis manditur cibus; nat II 134. populi Romani laus est urbem amicissimam Cyzicorum eiusdem consilio ex totius belli ore ac faucibus ereptam esse atque servatam; Arch 21. in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil V 20. nihil non consideratum exibat ex ore; Bru 265. unde illud ut ex ore aliquo quasi imago exprimitur; orat 8. quam (consolationem) semper in ore atque in animo habere debemus; ep V 16, 2. qui omnia minima mansa ut nutrices infantibus pueris in os inserant; de or II 162. pertineo ad; j. III. servo ex; j. eripio ex. in ore sunt omnia; de or III 221. tibi valde solet in ore esse: „Granius autem“ . . .; A VI 3, 7. — III. a pulmonibus arteria usque ad os intimum pertinet; nat II 149. — IV. ut isti oris oculorumque illa contumacia ac superbia dissimilimus esse videar; Ver III 5. oris pravitatem et verborum latitudinem (Fufius) imitatur; de or II 91. nemo est, quin Q. Valerium Soranum lenitate vocis atque ipso oris pressu et sono facile vincat; de or III 43. oris non est nimium mutanda species, ne aut ad ineptias aut ad pravitatem aliquam deferamur; de or III 222. superbia; j. contumacia. — V. 1. cum totum Pontum armatum effervescentem in Asiam atque erumpentem ore sustinerent; prov 6. ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceat; Ver V 118. visus ei (Alexandro) dicitur draco radiculam ore ferre; div II 135. cui orationi Caepionis ore respondit Aelius; Bru 169. cum illo ore inimicos est meos saviatus; Sest 111. — 2. ante os oculosque legatorum tormentis Mutinam verberavit; Phil VIII 20. quem (Platonem) ex tuo ore admiror; Tusc I 39. cum spumas ageret in ore; Ver IV 148. nihil praeter vocem et os et audaciam; Font 29.

os. Gebein, Knochen, Gerippe; I. quae (ossa) subiecta corpori mirabiles commissuras habent; nat II 139. — II. 1. utinam imitarentur nec ossa solum, sed etiam sanguinem! Bru 68. subicio; j. I. ita moriuntur, ut eorum ossa terra non tangat; Sex Rosc 72. — 2. cur hunc dolorem cineri eius atque ossibus inuisti? Ver I 113. — 3. prius quam in os iniecta gleba est; leg II 57. — III. non (di) venis et nervis et ossibus continentur; nat II 59.

oscen. Weisfagevogel; I. ut tum a dextra, tum a sinistra parte canant oscines; div I 120. — II.

aves quasdam, et alites et oscines, ut nostri augures appellant; nat II 160. — III. non e cantu sinistro oscinis tibi auguror; ep VI 6, 7.

oscitanter. jchläfrig; quod ille tam solute egisset, tam leniter, tam oscitanter; Bru 277.

oscito. gähnen, part. jchläfrig, läufig; quae Epicurus oscitans halucinatus est; nat I 72. adde inscitiam oscitantis ducis; Milo 56. videt oscitantem iudicem; Bru 200. me ista oscitans sapientia in libertatem vindicabit; de or II 145.

osculatio. küßsen; si quae [non] nupta mulier ita sese geret complexu, osculatione, ut . . .; Cael 49.

osculor. küßsen; a qua (Luna Endymion) consopitus putatur, ut eum dormientem osculetur; Tusc I 92. ut complexus osculatusque (adulescentem) dimiserit; A XVI 5, 2. epistulam osculatus etiam ipse mihi gratulatus sum; ep III 11, 2. quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolum osculari tuam; Muren 23. quod in precibus et gratulationibus non solum id (simulacrum) venerari, verum etiam osculari solent; Ver IV 94.

osculum. küß; 1. si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant; rep IV 6. — 2. utinam continuo ad osculum Atticae possim currere! A XII 1, 1.

ostendo. zeigen, sehen lassen, in Aussicht stellen, vorbehalten, darlegen, erklären, beweisen; I. quae (luna) est, ut ostendunt mathematici, maior quam dimidia pars terrae; nat II 103. — II. 1. de; j. III. alqd. — 2. quod illa gens, quid de nostro imperio sentiret, ostendit armis; Flac 69. — 3. ostendito illos cum Sertorio fuisse; Ver V 154. nisi ostenderis illam in tutela Flacci non fuisse; Flac 86. cum Caesar ostendisset se Dolabellam consulem esse iussurum; Phil II 80. ut ostenderet etiam philosophum pecuniam facere posse; div I 111. — III. necopinato cum te ostendisses; Phil II 77. j. consules. id ex litteris ostendam Syracusanorum; Ver V 164. de Italia quidem nihil mihi unquam ostenderas; A VIII 11, D, 6. modo ista sis aequitate, quam ostendis; fin I 28. Cyrum ei (Lysandro) quendam consaeptum agrum diligenter consitum ostendisse; Cato 59. nullum turpe convivium, non amor, non commissatio, non libido, non sumptus ostenditur; Muren 13. qui suam erga me benivolentiam etiam corporis vulneribus ostendit; sen 30. caedes principum ostenditur; har resp 54. commissationem; j. amorem. quod fissum periculum, quod commodum aliquod ostenderet; div II 28. quod (consilium) initio Aristoni nostro ostendi; ep II 18, 2. tribuni pl. designati sunt nobis amici; consules se optime ostendunt; Q fr I 2, 16. nisi eius integerrimam vitam, modestissimos mores, summam fidem, continentiam, pietatem, innocentiam ostendero; Planc 3. convivium; j. amorem. fidem; j. continentiam. cum Q. Scaevola animi vim et infirmitatem corporis ostenderet; Rabir 21. innocentiam; j. continentiam. libidinem; j. amorem. omnes (loci) anquirentibus nobis ostendunt se et occurrunt; de or I 151. quae (virtus) cum ostendit suum lumen; Lael 100. iste tum spem, tum metum ostendere; Ver IV 75. mores; j. continentiam. odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc, opinor, ostenditur, quod . . .; Sex Rosc 52. qui os tuum non modo ostenderes, sed etiam offerres; Sex Rosc 87. ostendit pedes et pectus; fin V 94. periculum; j. commodum. pietatem; j. continentiam. cuius (Iovis) in illa insula sepulcrum ostenditur; nat III 53. cum praesertim ne spes quidem ulla ostendatur fore melius; A XI 11, 1. j. metum. meum studium in rem publicam ostendi; Ver I 15. sumptum; j. amorem. tum ostendi tabellam Lentulo; Catil III 10. ait se (vasa) suis caelatoribus velle ostendere; Ver IV 63. unum a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; Cluent 124. qui ultro nobis viam

salutis ostendunt; har resp 63. vim: f. infirmitatem. vitam: f. continentiam. a qua (gemma) oriens uva se ostendit; Cato 53. — IV, 1. hic mihi Africanus se ostendit ea forma, quae . . .; rep VI 10. — 2. cum id, quod comparabile putant, dissimile ostenditur; inv I 79. si enumeratio falsa ostenditur; inv I 79. idem (Diagoras) ostendit eis (vectoribus) in eodem cursu multas alias naves laborantes; nat III 89. si nostram rem publicam vobis et nascentem et crescentem et adultam ostendero; rep II 3.

ostentatio, Prählerci, Prunf, Schein, Darlegung, Erklärang: I. ubi (erat) illa magnifica et gloriosa ostentatio civitatis? Flac 52. ut in fronte ostentatio sit, intus veritas occultetur? fin II 77. videtur: f. II, 1. suscipio. — II, 1. multorum annorum ostentationes meas nunc in discrimen esse adductas; A V 13, 1. ne ostentatio memoriae suscepta videatur esse puerilis; part or 60. — 2. quod nulla mihi ostentatione videris esse usurus; de or II 31. — III. vitanda etiam ingenii ostentationis suspicio; de or II 333. — IV, 1. quodsi qui simulatione et inani ostentatione stabilem se gloriam consequi posse rentur, vehementer errant; of II 43. contra consulem veritate, non ostentatione popularem; agr I 23. — 2. illi gloriae causa atque ostentationis accusant; Ver III 3.

ostento, zeigen, darbieten, in Aussicht stellen, zur Schau tragen, rühmen: quid me ostentem? ep I 4, 3. cuius (belli) exitus ex altera parte caedem ostendet || ostentat ||, ex altera servitute; ep IV 14, 1. ut (indices) aperte iugula sua pro meo capite P. Clodio ostentarent; A I 16, 4. habes, ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis, frigoris; Catil I 26. ut potius amorem tibi ostenderem meum, quam ostentarem prudentiam; ep X 3, 4. servitute: f. caedem, cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; Cluent 22. βοώιδος nostrae consanguineus non mediocres terrores iacit atque denuntiat et Sampsiceramo negat, ceteris prae se fert et ostentat; A II 23, 3.

ostentum, Wunderzeichen, Anzeichen: I, 1. negant historici Lacedaemoniis nullum ostentum hoc tristius accidisse! div II 69. ostenta restant, ut tota haruspicea sit pertractata; div II 49. — 2. quod ante non vidit, id si evenit, ostentum esse censet; div II 49. — II, 1. etiam a te Flaminiana ostenta conlecta sunt; div II 67. hominibus ea ostendi, monstrari, portendi, praedici; ex quo illa „ostenta, monstra, portenta, prodigia“ dicuntur; nat II 7. nihil habendum esse, quod fieri posset, ostentum; div II 62. ad quos (haruspices) referri nuntiata ostenta non convenit; har resp 61. — 2. idem (Sisenna) contra ostenta nihil disputat; div I 99. cum magnorum periculorum metus ex ostentis portenderetur; Ver IV 108. qui ex fulgoribus ostentis praedicent; div II 26. hoc contra omnia ostenta valeat, numquam, quod fieri non potuerit, esse factum; div II 49. — III. quae (divinatio) artificiosa dicitur, extorum, fulgorum, ostentorum signorumque caelestium; div I 127. (Etrusci) ostentorum exercitissimi interpretes existenterunt; div I 93. — IV, 1. quod eodem ostento Telluri postilio debere dicitur; har resp 31. qui extis aut avibus aut ostentis futura praesentiunt; div II 16. — 2. in ostentis ratio plerumque coniecturaque adhibetur; div II 42.

ostiatim, Haus für Haus: hic nolite expectare, dum ego haec crimina agam ostiatim; Ver IV 48. qui ostiatim totum oppidum compilaverit; Ver IV 53.

ostium, Mündung, Eingang, Tür: I, 1. cum aspera arteria ostium habeat adiunctum linguae radicibus; nat II 136. — 2. vis servorum e fornicibus ostiisque omnibus in scaenam immissa inrupit; har resp 22. Insula, quae in utriusque portus

ostium aditumque proiecta est; Ver IV 118. — III. ne in illam acerbissimam exactionem capitum atque ostiorum inducerentur sumptus minime necessarii; ep III 8, 5. — IV. cum ei a b ostio quaerenti Ennium ancilla dixisset domi non esse; de or II 276. ut vos, qui modo ante ostium Tiberinum classem hostium videbatis, ii nunc nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse audiat; imp Pomp 33. ut in ostio Tiberino urbem ipse conderet; rep II 5. intra: f. ante.

ostrea, Musfer: I. ostreis et conchyliis omnibus contingere, ut cum luna pariter crescant pariterque decrescant; div II 33. — II, 1. sollertiam eam, quae posset vel in tegulis proseminare ostreas; fr F V 78. — 2. contingo: f. I. — 3. qui me ostreis et murenis || muraenis || facile abstinebam; ep VII 26, 2.

otior, Müße haben: cum (C. Canius) se Syracusas otandi, ut ipse dicere solebat, non negotiandi causa contulisset; of III 58.

otiose, mit Müße, ruhig: contemplari unum quidque otiose et considerare coepit; Ver IV 33. tum licebit otiose ista quaerere; fin IV 32. Ithacae vivere otiose; of III 97.

otiosus, müßig, unbeschäftigt, friedlich, ruhig: A. (Gellius) Graeculum se atque otiosum putari voluit; Sest 110. quoniam nacti te sumus aliquando otiosum; fin I 14. numquam se minus otiosum esse, quam cum otiosus esset; of III 1. quam mihi gratum feceris, si otiosum Fadum reddideris; ep IX 25, 3. qui non cursum hunc otiosum vitae suae salvum esse velint; Catil IV 17. id perficiam his supplicationum otiosis diebus; Q fr III 8, 3. quo in studio hominum ingeniosissimorum otiosissimorumque totas aetates videmus esse contritas; de or I 219. cui fuerit ne otium quidem unquam otiosum; Planc 66. nihil est otiosa senectute incundius; Cato 49. — B. I. quidam otiosis minabantur; Marcel 17. — II. vigilare insidiantem bonis otiosorum; Catil I 26. et facilius et tutius vita est otiosorum; of I 70.

otium, freie Zeit, Müße, Ruhe, Frieden: I. neque homines convenit ullum amplexari otium, quod a horreat a dignitate; Sest 98. cedat forum castris, otium militiae; Muren 30. quoniam tantum habemus otii, quantum iam diu nobis non contigit; de or I 164. cum nobis propositum esse debeat cum dignitate otium; ep I 9, 21. subsidium bellissimum existimo esse senectuti otium; de or I 255. Romae summum otium est, sed ita, ut malis salubre aliquid et honestum negotium; ep XII 17, 1. — II, 1. amplexor: f. I. abhorret. sic sum complexus otium, ut ab eo divelli non queam; A II 6, 1. quantum mihi res publica tribuet otii, ad scribendum potissimum conferam, de or I 3. posteaquam diurnitas pacis otium confirmavit; de or I 14. qui (Philistus) otium suum consumpsit in historia scribenda; de or II 57. quod (otium) nunc peroptato nobis datum est; de or II 20. otium nobis exoptandum est, quod ii, qui potiuntur rerum, praestaturi videntur; ep I 8, 4. quamvis occupatus sis, otii tamen plus habes; ep XII 30, 1. f. I, 1. contingit. pario: f. 3. fruor. beatissimos esse populos necesse est vacuos omni cura aliis permissio otio suo; rep I 52. otium persequimur; of III 1. praesto: f. exopto. propono: f. I. debet. ut unius perpetua potestate regatur salus et aequabilitas et otium civium; rep II 43. alii quietem atque otium secuti; de or III 56. timent otium; A XIV 22, 1. tribuo: f. confero. — 2. bellum ac tumultum paci atque otio concessurum; Piso 73. posteritatis otio consules; ep II 18, 3. — 3. Graecos homines non solum ingenio et doctrina, sed etiam otio studioque abundantes; de or I 22. hominis est intemperanter abutentis et otio et litteris; Tusc I 6. doctissimi homines otio nimio adfluentes; de or III 57. illi (Graeci) ardentes his studiis, otio vero

diffuentes; de or III 131. otio fruor, non illo quidem, quo debebat is, qui quondam peperisset otium civitati; of III 3. me metuo ne etiam in ceteris rebus honesto otio privarim; ep IV 4, 4. — 4. is fueram, cui cum liceret maiores ex otio fructus capere quam ceteris . . .; rep I 7. cum (Crassus) se de turba et a subselliis in otium soliumque contulerit; de or II 143. divello ab: f. 1. complector. quod te alia ratio ad honestum otium duxit; A I 17, 5. philosophorum libros reservet sibi ad huiusce modi Tusculani requiem atque otium; de or I 224. quoniam illi arti in bello ac seditione locus est, huic in pace atque otio; Quir 20. cum in otium venerimus; A I 7. — III. quem ego vobis ita commendo, ut cupidissimum otii; Muren 90. — IV. alqd: f. I. 1. contingit. II, 1. confero, habeo. amorem eis (civibus) otii et pacis iniecit; rep II 26. neque nobis fructus otii datus est; de or I 2. hominis mihi irati, sed multo acrius otii communis et salutis inimici; Sest 15. quo tempore aetas nostra tamquam in portum confugere deberet non inertiae neque desidia, sed otii moderati atque honesti; Bru 8. quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur; dom 15. — V, 1. qui otio delectantur; Phil XI 38. nos umbris, deliciis, otio, languore, desidia animum infecimus; Tusc V 78. quo (otio) nunc tabescimus; A II 14, 1. — 2. multa

Pabulum, Futter, Nahrung: I. est animorum ingeniorumque naturale quoddam quasi pabulum consideratio contemplatioque naturae; Ac II 127. — II. (Democritus) habitu extorum declarari censet haec dumtaxat: pabuli genus . . .; div II 30. — III. hunc pabulo inimicorum corruptum; har resp 5.

pacificatio, Friedensstiftung: I. sapientius facies, si te in istam pacificationem non interpones; ep X 27, 2. se non dubitare, quin et opem et gratiam meam ille (Caesar) ad pacificationem quaereret; A IX 11, 2. — II. equae spes pacificationis sit; A VII 8, 4.

pacificator, Friedensstifter: I. Servius pacificator videtur obisse legationem; A XV 7. iam illum emptum pacificatorem perorasse puto; A X 1, 2. — II. emo: f. I. praepositum esse nobis pacificatorem Allobrogum; A I 13, 2.

pacificatorius, den Frieden vermittelnd: posteaquam nos pacificatoria legatione implicatos putant; Phil XII 3.

pacificus, Frieden stiftend: equae pacifica persona desideretur; A VIII 12, 4.

paciscor, verabreden, sich ausbedingen, einen Vertrag schließen: I. ut ex area, nisi pactus esset, arator ne tolleretur; Ver III 51. — II. se dimidium eius ei, quod pactus esset pro illo carmine, daturum; de or II 352. si, quae de me pacta sunt, non servantur; A II 9, 1. quam (Ciliciam) sibi pactus erat; Sest 55. cuius (Deiotari) filio pacta est Artavasdis filia; A V 21, 2. pacto iam foedere provinciarum; Sest 33. quod dierum essent pactae, non noctium indutiae; of I 33. tanta invidia sunt consules propter suspicionem pactorum a candidatis praemiorum; Q fr III 3, 2. si praedonibus pactum pro capite pretium non attuleris; of III 107.

paco, beruhigen, part. friedlich: hinc exercitum in hiberna agri male pacati deducendum Quinto fratri dabam; A V 20, 5. pacare Amanum; ep XV 4, 8. in pacatis tranquillisque civitatibus; de or I 30. ille, cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; Phil V 24. erat rex, si nondum

praeclara in illo calamitoso otio scripsit; fin V 54. quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb 15.

ovis, Schaf: I. quid oves aliud adferunt, nisi ut earum villis confectis atque contextis homines vestiantur? nat II 158. — II. o praeclarum custodem ovium, ut aiunt, lupum! Phil III 27. plebem multae dictione ovium et bovum || boum || coërcebat; rep II 16.

ovo, eine Ovation halten, feierlich einziehen: quem ovantem in Capitolium ascendisse meminisse; de or II 195. cum propter eorum res gestas me ovantem et prope triumphantem populum Romanum in Capitolium domo tulerit; Phil XIV 12.

ovum, Ei: I. etsi pisces, ut aiunt, ova cum genuerunt, relinquunt; facile enim illa aqua et sustinentur et fetum fundunt; nat II 129. somniasse se ovum pendere ex fascea lecti sui cubicularis; div II 134. — II, 1. gigno, al.: f. I. fundunt. testudines et crocodilos dicunt obruere ova, deinde discedere; nat II 129. ut quam facillime ova serverent; nat II 129. anitum ova gallinis saepe supponimus; nat II 124. — 2. integram famem ad ovum adfero; ep IX 20, 1. — III, 1. videsne, ut in proverbio sit ovorum inter se similitudo? Ac II 57. — 2. id (vitellum) ei ex ovo videbatur aurum declarasse, reliquum argentum; div II 134.

socius, ad non hostis, pacatus, quietus; Sest 57. tempus hoc tranquillum atque pacatum; Cluent 94.

pactio, Verabredung, Vergleich, Vertrag: I, 1. ut pactiones cum civitatibus reliquis conficiat; ep XIII 65, 1. cum tam iniquas pactiones vi et metu expressas cognoverit; Ver III 143. haec pactio non verbis, sed nominibus et perscriptionibus multorum tabulis cum esse facta diceretur; A IV 17, 2. pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov 10. qui (videt) tuas mercedum pactiones in patrociniis; par 46. — 2. an (ius profectum sit) ab aliqua quasi condicione || condictione || hominum et pactione; Top 82. nisi (milites) ad hanc pactionem venissent; inv II 76. — II, 1. alter consul pactionibus se suorum praemiorum obligarat; sen 32. victoria pax, non pactione parienda est; ep X 6, 1. — 2. quod iis navem contra pactionem foederis imperarint; Ver V 49.

pactor, Vermittler: en societatis pactores, religionis auctores; Ver V 55.

pactum, Vertrag, Vergleich, Art und Weise: I. quaedam genera iuris iam certa consuetudine facta sunt; quod genus pactum, par, iudicatum. pactum est, quod inter quos convenit || quod || ita iustum putatur, ut iure praestare dicatur; inv II 67, 68. pactum est, quod inter aliquos convenit; inv II 162. — II, 1. nescio quo pacto ab eo, quod erat a te propositum, aberravit oratio; Tusc III 80. adiutor eodem pacto esse debeo; Muren 8. ista (natura) duce errari nullo pacto potest; leg I 20. quoniam pacto mortem Africani feras; Lael 7. quo pacto suae confessioni possit mederi; Ver I 12. — 2. Pomptinus ex pacto et convento (nam ea lege exierat) iam a me discesserat; A VI 3, 1.

paeon, Pāan, Lobgesang: I. neque vos paeon || paeon || aut herous ille conturbet. ipsi occurrent orationi; de or III 191. probatur ab eodem illo (Aristotele) maxime paeon || paeon ||, qui est duplex: nam aut a longa oritur, quam tres breves consequuntur, aut a brevibus deinceps tribus, extrema producta atque longa; de or III 183. est paeon || paeon || hic